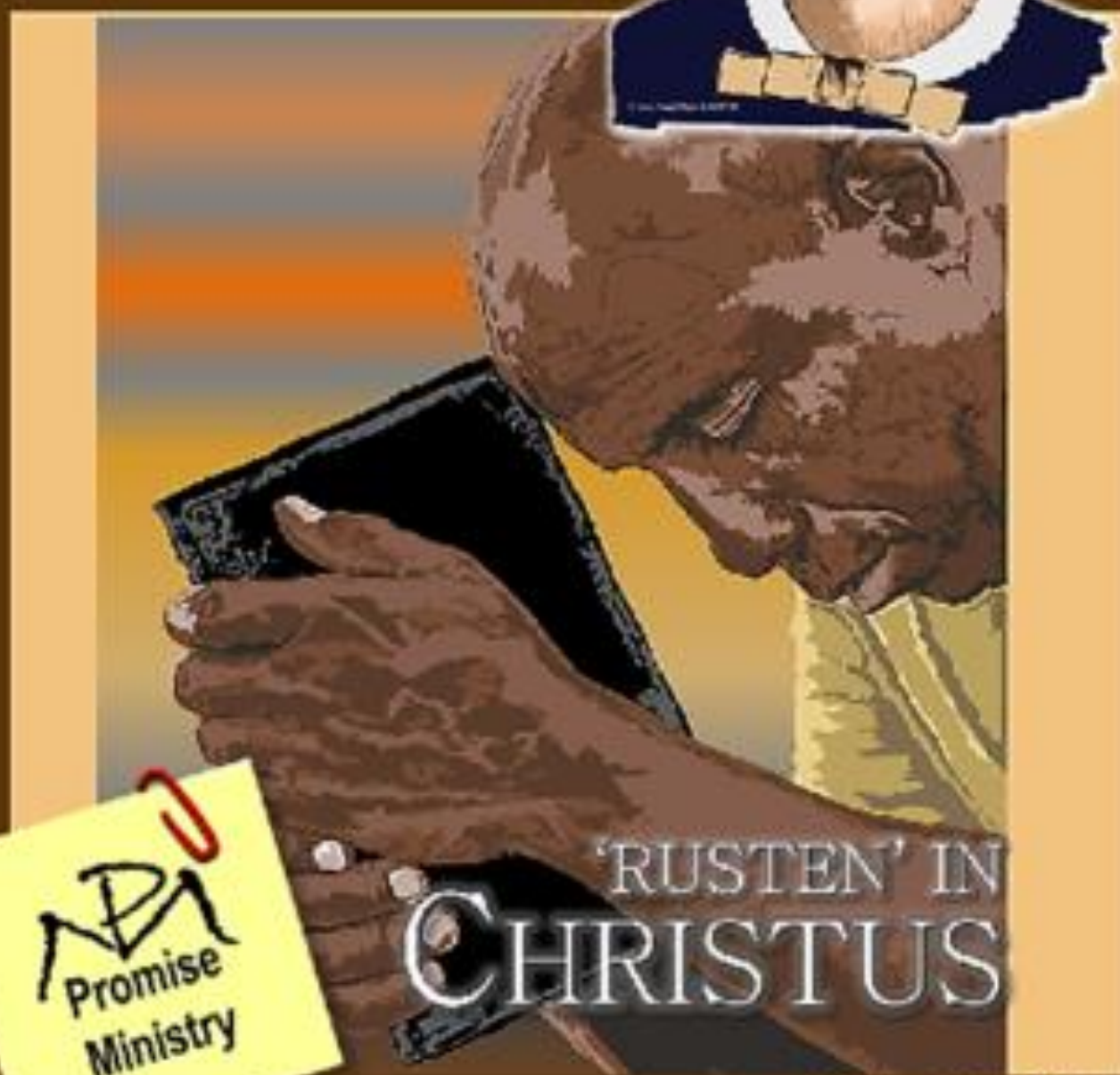

Ellen G. White
NOTITIES

bij de SabbatSchool Lessen

'RUSTEN' IN
CHRISTUS

Jul. | Aug. | Sep. 2021

Geordande citaten van de Geest der Profetie bij de
dagelijkse bestudering van de volwassen Sabbatschool lessen.

Inhoud:
3^e kwartaal 2021
Rusten in Christus
Rust voor de Rustelozen

Les	onderwerp	blz.
1.	Leven in een 24-7 samenleving	3
2.	Rusteloos en opstandig	8
3.	De wortels van rusteloosheid	14
4.	De prijs voor rust	20
5.	"Kom tot Mij..."	25
6.	Rust vinden in het gezin	31
7.	Rust, relaties en genezing	37
8.	Vrij om te rusten	43
9.	Het ritme van rust	48
10.	Sabbatrust	54
11.	Verlangen naar meer	59
12.	De rusteloze profeet	65
13.	De uiteindelijke rust	71

EGW Notities

Een supplement als een Bijbelstudiehulp bij de volwassen Sabbatschoollessen, bestaande uit relevante citaten uit de boeken van Ellen White.

Nederlandse vertaling en vrije distributie, met toestemming van de oorspronkelijke uitgevers.

Kopierechten bij Pacific Press Publishing Association®

De Engelse editie – EGW Notes - kan besteld worden bij de plaatselijke Adventist Book Center of via Pacific Press.

Nederlandse uitgave van: **Promise Ministry®**

Contact: [**info@promiseministry.nl**](mailto:info@promiseministry.nl)

U mag dit digitaal document vrij verspreiden, u mag het kopiëren voor eigen gebruik. Als u voor anderen kopieert, mag u er niet meer voor vragen dan de kopieerkosten. Dit document is niet voor verkoop.

1. Leven in een 24-7 samenleving

Sabbatmiddag 26 juni

In kleine aarde toont het hemelse universum de grootste belangstelling. Toch komen wij in aanraking met de bedrijvigheid van onze steden, wij mengen ons onder de menigte in de drukke verkeersaders, wij gaan de handelsmarkten binnen en lopen door de straten; en door alles heen, van 's morgens vroeg tot 's avonds laat, doen de mensen alsof zaken, sport en plezier alles is wat er in het leven is, - alsof deze wereld alles is wat de geest bezighoudt. Hoe weinigen beschouwen de ongeziene instanties!

De hele hemel heeft grote belangstelling voor de mens, die zo druk in de weer is en toch geen oog heeft voor het onzichtbare. Soms trekken de hemelse intelligenties het gordijn opzij dat de onzichtbare wereld verbergt, zodat onze geest zich kan terugtrekken uit de haast en de drukte, en bedenken dat er getuigen zijn van alles wat wij doen en zeggen, wanneer wij bezig zijn met zaken, of wanneer wij denken dat wij alleen zijn. —*Sons and Daughters of God, p. 37 (Zonen en dochters van God)*

Mijn ziel verlangt, ja smacht naar de voorhoven des Heren; mijn hart en mijn vlees jubelen tot de levende God. Psalm 84:2.

Wanneer Gods volk zijn ogen afwendt van de dingen van deze wereld en ze richt op de hemel en de hemelse dingen, zullen zij een bijzonder volk zijn, omdat zij de barmhartigheid, de goedheid en het mededogen zullen zien dat God aan de mensenkinderen heeft betoond. Zijn liefde zal een antwoord in hen oproepen, en hun leven zal aan de mensen om hen heen laten zien dat de Geest van God hen bestuurt, dat zij hun genegenheid richten op de dingen boven, en niet op de dingen van de aarde. —*In Heavenly Places, p. 368.*

We moeten de betekenis van de woorden beter begrijpen: "In zijn schaduw begeer ik te zitten." Hooglied 2:3. Deze woorden brengen ons niet het beeld voor ogen van een haastige doortocht, maar van een stille rust. Er zijn veel belijdende christenen die bezorgd en terneergeslagen zijn, velen die zo vol zijn van drukke bezigheden dat zij geen tijd kunnen vinden om stil te zijn over de beloften van God; die doen alsof zij zich geen rust en vrede kunnen veroorloven. Voor al deze mensen is de uitnodiging van Christus: "Komt tot Mij, ... en Ik zal u rust geven." Mattheüs 11:28.

Laten wij ons afwenden van de stoffige, verhitte wegen van het leven om te rusten in de schaduw van Christus' liefde. Hier krijgen we kracht voor de strijd. Hier leren we hoe we zwoegen en zorgen kunnen verminderen, en hoe we kunnen spreken en zingen tot lof van God. Laat de vermoeiden en de zwaarbeladenen van Christus de les van stil vertrouwen leren. Zij moeten onder Zijn schaduw zitten als zij Zijn vrede en rust willen bezitten. —*Testimonies for the Church, vol, 7, p. 69.*

Zondag 27 juni: Afgemat en vermoeid

In Eden stelde God het gedenkteken in van Zijn scheppingswerk, door Zijn zegen te leggen op de zevende dag. De sabbat was opgedragen aan Adam, de vader en vertegenwoordiger van de gehele menselijke familie. Het vieren ervan moest een daad zijn van dankbare erkenning van de kant van allen die op aarde zouden wonen, dat

God hun Schepper was en hun rechtmatige Soeverein; dat zij het werk van Zijn handen waren en de onderdanen van Zijn gezag. Aldus was de instelling geheel gedenkwaardig, en aan de gehele mensheid gegeven. Er was niets schimmigs in of van beperkte toepassing op een volk.

God zag dat een sabbat essentieel was voor de mens, zelfs in het paradijs. Hij moest één dag van de zeven dagen zijn eigen interesses en bezigheden opzijzetten, zodat hij de werken van God beter kon overdenken en kon mediteren over Zijn macht en goedheid. Hij had een sabbat nodig om hem levendiger aan God te herinneren en om dankbaarheid op te wekken, omdat alles wat hij genoot en bezat uit de weldadige hand van de Schepper kwam. —*Patriarchs and Prophets, p. 48 (Patriarchen en Profeten)*

Wij worden elk moment gesteund door Gods zorg en ondersteund door zijn kracht. Hij dekt onze tafels met voedsel. Hij geeft ons een vredige en verkwikkende slaap. Wekelijks brengt Hij ons de sabbat, opdat wij rusten van onze tijdelijke arbeid en Hem aanbidden in Zijn eigen huis. Hij heeft ons Zijn woord gegeven als een lamp voor onze voeten en een licht op ons pad. In de heilige bladzijden vinden wij de raadgevingen der wijsheid; en zo dikwijls wij ons hart in boetvaardigheid en geloof tot Hem opheffen, schenkt Hij ons de zegeningen van Zijn genade. Boven alles staat de oneindige gave van Gods lieve Zoon, door wie alle andere zegeningen voor dit leven en het toekomstige leven vloeien. —*Counsels on Stewardship, p. 18.*

Overwerk veroorzaakt soms een verlies van zelfbeheersing. Maar de Heer dwingt nooit tot overhaaste, gecompliceerde reacties. Velen leggen onszelf lasten op die de barmhartige hemelse Vader niet op ons gelegd heeft. Taken die Hij hen nooit heeft opgedragen jagen ons op. God wil dat wij beseffen dat wij Zijn naam niet verheerlijken als wij zoveel lasten op ons nemen dat wij overbelast raken en, vermoeid van hart en hersenen, gaan jammeren, piekeren en schelden. Wij moeten alleen de verantwoordelijkheden dragen die de Heer ons geeft, vertrouwend op Hem, en zo ons hart zuiver, zoet en sympathiek houden. —*My Life Today, p. 81.*

Elke dag brengt zijn verantwoordelijkheden en plichten met zich mee, maar het werk van morgen mag niet worden geperst in de uren van vandaag. God is barmhartig, vol mededogen, redelijk in Zijn eisen. Hij vraagt ons niet om een handelwijze te volgen die zal leiden tot het verlies van de lichamelijke gezondheid of het verzwakken van de geestelijke krachten. Hij wil niet dat wij werken onder een druk en spanning totdat uitputting volgt, met uitputting van de zenuwen. —*Gospel Workers, p. 244 (De daad bij het Woord)*

Maandag 28 juni: Rijden op een lege tank

De dienaren van Christus moeten niet onverschillig met hun gezondheid omgaan. Laat niemand werken tot het punt van uitputting, daardoor zichzelf diskwalificerend voor toekomstige inspanning. Probeer niet het werk van twee dagen in één dag te proppen. Aan het einde van de dag zal blijken dat zij die zorgvuldig en verstandig werken, evenveel hebben bereikt als zij die hun lichamelijke en geestelijke kracht zo uitputten dat zij geen borg meer hebben waaruit zij in tijd van nood kunnen putten.

Gods werk is wereldomvattend; het vergt alles van de bekwaamheid en de kracht die wij hebben. ...Nadat Zijn dienaren hun best hebben gedaan, kunnen zij zeggen:

"De oogst is waarlijk groot, en de arbeiders zijn weinigen; maar God "kent ons gestel; Hij gedenkt, dat wij stof zijn." [Psalm 103:14.] —*Gospel Workers, p. 244 (De daad bij het Woord)*

Er zijn drie manieren waarop de Heer Zijn wil aan ons openbaart, om ons te leiden, en om ons in staat te stellen anderen te leiden. Hoe kunnen wij Zijn stem onderscheiden van die van een vreemdeling? Hoe kunnen wij die onderscheiden van de stem van een valse herder? God openbaart Zijn wil aan ons in Zijn woord, de Heilige Schrift. Zijn stem wordt ook geopenbaard in Zijn voorzienig werk; en het zal herkend worden als wij onze zielen niet van Hem scheiden door onze eigen wegen te bewandelen, te doen naar onze eigen wil, en de ingevingen van een ongeheiligd hart te volgen, totdat de zintuigen zo in de war zijn geraakt dat eeuwige dingen niet meer worden onderscheiden, en de stem van Satan zo vermomd is dat het wordt aangenomen als de stem van God.

Een andere manier waarop Gods stem wordt gehoord is door de aanroepingen van Zijn Heilige Geest, die indrukken op het hart maakt, die in het karakter zullen worden uitgewerkt. Als u twijfelt over een onderwerp, moet u eerst de Schrift raadplegen. Als u werkelijk met het geloofsleven begonnen bent, hebt u uzelf aan de Heer gegeven om geheel de Zijne te zijn, en Hij heeft u genomen om u te vormen en te vormen naar Zijn voornemen, opdat u een vat tot eer zou zijn. —*Testimonies for the Church, vol. 5, p. 512.*

Laat allen die benauwd zijn of onrechtvaardig worden gebruikt, tot God roepen. Wend u af van hen wier hart als staal is, en maak uw verzoeken bekend aan uw Maker. Nooit wordt iemand afgewezen die tot Hem komt met een berouwvol hart. Niet één oprecht gebed is verloren. Te midden van de hymnen van het hemels koor hoort God de kreten van de zwakste mens. Wij storten onze hartenwens uit in onze kasten, wij ademen een gebed uit als wij langs de weg lopen, en onze woorden bereiken de troon van de vorst van het heelal. Zij mogen onhoorbaar zijn voor elk menselijk oor, maar zij kunnen niet wegsterven in stilte, noch kunnen zij verloren gaan door de activiteiten van zaken die gaande zijn. Niets kan het verlangen van de ziel verdrinken. Het stijgt boven het rumoer van de straat uit, boven de verwarring van de menigte, naar de hemelse hoven. Het is God tot wie wij spreken, en ons gebed wordt verhoord. —*Christ's Object Lessons, p. 174 (Lessen uit het leven van alledag)*

Dinsdag 29 juni: De definitie van rust in het Oude Testament

In alle tijden hebben Gods aangewezen getuigen zich blootgesteld aan smaad en vervolging ter wille van de waarheid. Jozef werd belasterd en vervolgd omdat hij zijn deugdzaamheid en integriteit bewaarde. David, de uitverkoren boodschapper van God, werd door zijn vijanden opgejaagd als een roofdier. Daniël werd in een leeuwenkuil geworpen omdat hij trouw bleef aan zijn trouw aan de hemel. Job werd beroofd van zijn wereldse bezittingen, en zo gekweld in zijn lichaam dat hij werd verafschuwd door zijn verwanten en vrienden; toch behield hij zijn integriteit. Jeremia kon er niet van weerhouden de woorden te spreken die God hem had gegeven; en zijn getuigenis maakte de koning en de prinsen zo woedend dat hij in een afschuwelijke put werd geworpen. Stefanus werd gestenigd omdat hij Christus predikte en Hem gekruisigd. Paulus werd gevangengenomen, met roeden geslagen, gestenigd en tenslotte ter dood gebracht omdat hij een getrouwe boodschapper van God aan de heidenen was.

En Johannes werd verbannen naar het eiland Patmos "om het woord van God en om het getuigenis van Jezus Christus."

Deze voorbeelden van menselijke standvastigheid getuigen van de trouw van Gods beloften - van zijn blijvende aanwezigheid en ondersteunende genade. Zij getuigen van de kracht van het geloof om de machten van de wereld te weerstaan. Het is het werk van het geloof om in het donkerste uur in God te rusten, om, hoe zwaar beproefd en overspannen ook, te voelen dat onze Vader aan het roer staat. Alleen het oog van het geloof kan voorbij de dingen van de tijd kijken om de waarde van de eeuwige rijkdom juist in te schatten. —*The Acts of the Apostles, p. 575 (Van Jeruzalem tot Rome)*

Adams leven was er een van verdriet, nederigheid en voortdurende bekering. Terwijl hij zijn kinderen en kleinkinderen de vreze des Heren onderwees, werd hij dikwijls bitter berispt over zijn zonde, die zoveel ellende voor zijn nageslacht had veroorzaakt. Toen hij het mooie Eden verliet, vervulde de gedachte dat hij moest sterven hem met afschuw. Hij beschouwde de dood als een vreselijke ramp. Hij werd voor het eerst vertrouwd gemaakt met de vreselijke realiteit van de dood in de menselijke familie door zijn eigen zoon Kaïn die zijn broer Abel doodde. Vervuld van de bitterste wroeging over zijn eigen overtreding, en beroofd van zijn zoon Abel, en kijkend naar Kaïn als zijn moordenaar, en de vloek kennende die God over hem uitsprak, boog Adams hart zich neer van verdriet. Bitter berispte hij zich over zijn eerste grote overtreding. Hij smeekte om vergiffenis van God door het beloofde Offer. Diep had hij de toorn van God gevoeld voor zijn misdaad begaan in het Paradijs. Hij was getuige van de algemene corruptie die God er uiteindelijk toe bracht de bewoners van de aarde door een zondvloed te vernietigen. Het doodvonnis dat zijn Schepper over hem uitsprak en dat hem eerst, nadat hij enige honderden jaren geleefd had, zo verschrikkelijk voorkwam, leek God rechtvaardig en barmhartig, om een eind te maken aan een ellendig leven. —*The Story of Redemption, p. 55.*

Woensdag 30 juni: Rust in het Nieuwe Testament

Christus' woorden van medelijden worden vandaag de dag tot Zijn werkers gesproken, net zo zeker als ze tot Zijn discipelen werden gesproken. "Komt tot uzelf, ... en rust een wijle", zegt Hij tot hen die vermoeid en afgemat zijn. Het is niet verstandig om altijd onder de druk van werk en opwinding te staan, zelfs niet bij het bedienen van de geestelijke noden van de mensen; want op deze manier wordt persoonlijke vroomheid verwaarloosd, en de krachten van het verstand en de ziel en het lichaam worden overbelast. Zelfverloochening wordt vereist van de discipelen van Christus, en offers moeten gebracht worden; maar men moet ook oppassen dat door hun overijverigheid Satan geen voordeel trekt uit de zwakheid van de mensheid, en het werk van God wordt ontsierd.

In de ogen van de rabbijnen was het de som van godsdienst om altijd in een roes van activiteit te verkeren. Zij waren afhankelijk van een of andere uiterlijke prestatie om hun superieure vroomheid te tonen. Zo scheidde zij hun zielen van God, en bouwden zichzelf op in zelfgenoegzaamheid. Dezelfde gevaren bestaan nog steeds. Naarmate de activiteit toeneemt en de mensen succesvol worden in het doen van enig werk voor God, bestaat het gevaar dat zij gaan vertrouwen op menselijke plannen en methoden. Er is een tendens om minder te bidden, en minder geloof te hebben. Net als de discipelen lopen wij het gevaar onze afhankelijkheid van God uit het oog te

verliezen, en te proberen van onze activiteit een redder te maken. Wij moeten voortdurend naar Jezus kijken, in het besef dat het Zijn kracht is die het werk doet. Terwijl wij ernstig moeten werken voor de redding van de verlorenen, moeten wij ook tijd nemen voor meditatie, voor gebed en voor de studie van het woord van God. — *The Desire of Ages*, blz. 362 (*De Wens der eeuwen*)

Zij die van Jezus Zijn zachtmoedigheid en nederigheid leren, vinden rust in de ervaring van het in praktijk brengen van Zijn lessen. Het is niet in indolentie, in zelfzuchtig gemak en genotzucht, dat rust wordt verkregen. Zij die niet bereid zijn de Heer trouwe, ernstige, liefdevolle dienst te bewijzen, zullen geen geestelijke rust vinden in dit leven of in het hiernamaals. Alleen van ernstige arbeid komt vrede en vreugde in de Heilige Geest - geluk op aarde en heerlijkheid in het hiernamaals. — *Ellen G. White Commentaar, in The SDA Bible Commentary, vol. 7, p. 928.*

Er zal vrede zijn, voortdurende vrede, die in de ziel stroomt, want de rust wordt gevonden in volmaakte onderwerping aan Jezus Christus. Gehoorzaamheid aan Gods wil vindt de rust. De discipel die de zachtmoedige en nederige schreden van de Verlosser volgt, vindt rust die de wereld niet kan geven, en de wereld niet kan wegnemen. "Gij zult hem in volkomen vrede bewaren, wiens gedachten op U zijn gevestigd, omdat hij op U vertrouwt." Jesaja 26:3. — *Our High Calling, p. 98*

Een leven in Christus is een leven van rust. Er mag geen extase van gevoelens zijn, maar er moet een blijvend, vredig vertrouwen zijn. Uw hoop is niet in uzelf; zij is in Christus. Uw zwakheid is verenigd met Zijn kracht, uw onwetendheid met Zijn wijsheid, uw zwakheid met Zijn blijvende kracht. U moet dus niet naar uzelf kijken, uw geest niet op uzelf laten rusten, maar naar Christus kijken. — *Steps to Christ, p. 70 (Schreden naar Christus)*

Donderdag 1 juli: Een rusteloze zwerver

Kaïn en Abel waren geïnstrueerd met betrekking tot de voorziening voor de redding van het menselijk ras. Zij moesten een systeem van nederige gehoorzaamheid uitvoeren, hun eerbied voor God tonen en hun geloof en afhankelijkheid van de beloofde Verlosser, door de eerstelingen van de kudde te slachten en die met het bloed plechtig als brandoffer aan God aan te bieden. Dit offer zou hen ertoe brengen voortdurend te denken aan hun zonde en aan de komende Verlosser, die het grote offer voor de mens zou zijn.

Kaïn was niet bereid om strikt het plan van gehoorzaamheid te volgen en zich een lam te verschaffen en het te offeren met de vrucht van de grond. Hij nam slechts van de grond en negeerde de eis van God. ...Abel raadde zijn broer aan niet voor de Here te komen zonder het bloed van het offer. Kaïn, de oudste, wilde niet naar zijn broer luisteren. Hij verachtte zijn raad, en met twijfel en gemopper over de noodzaak van de ceremoniële offers, bracht hij zijn offer. Maar God nam het niet aan. — *The Story of Redemption, p. 52*

Toen Kaïn zag dat zijn offer werd afgewezen, was hij boos op de Heer en op Abel; hij was boos dat God de plaatsvervangende van de mens niet aanvaardde in plaats van het goddelijk voorgeschreven offer, en boos op zijn broer, omdat die ervoor koos God te gehoorzamen in plaats van zich aan te sluiten bij de opstand tegen Hem. ...Door

een engel boodschapper werd de goddelijke waarschuwing overgebracht: "Moogt gij het [gelaat] niet opheffen, indien gij goed handelt? Doch indien gij niet goed handelt, ligt de zonde als een belager aan de deur" (Genesis 4:7). De keuze lag bij Kaïn zelf. Als hij zou vertrouwen op de verdiensten van de beloofde Verlosser, en Gods eisen zou gehoorzamen, zou hij Zijn gunst genieten. Maar zou hij volharden in ongeloof en overtreding, dan zou hij geen grond tot klagen hebben, omdat hij door de Here verworpen was. ...

Kaïn haatte en doodde zijn broer, niet omdat Abel iets verkeerd had gedaan, maar "omdat zijn eigen werken slecht waren, en die van zijn broer rechtvaardig" (1 Johannes 3:12). Zo hebben in alle tijden de goddelozen degenen gehaat die beter waren dan zichzelf. Abels leven van gehoorzaamheid en onwankelbaar geloof was voor Kaïn een voortdurende afkeuring... Hoe helderder het hemelse licht dat weerkaatst wordt door het karakter van Gods trouwe dienaren, hoe duidelijker de zonden van de goddelozen aan het licht komen, en hoe vastberadener hun pogingen zullen zijn om diegenen te vernietigen die hun vrede verstoren. —*Patriarchs and Prophets, pp. 73, 74 (Patriarchen en Profeten)*

Het is de liefde voor zichzelf die onrust brengt in de mens. Wanneer wij van boven geboren zijn, zal dezelfde gezindheid in ons zijn die in Jezus was, de gezindheid die Hem ertoe bracht Zich te vernederen opdat wij zouden worden gered. Dan zullen we niet op zoek zijn naar de hoogste plaats. Wij zullen verlangen om aan de voeten van Jezus te zitten en van Hem te leren. Wij zullen begrijpen dat de waarde van ons werk niet bestaat in het maken van een show en ophef in de wereld, en in het actief en ijverig zijn in onze eigen kracht. De waarde van ons werk is evenredig aan de toediening van de Heilige Geest. Vertrouwen in God brengt heiligere eigenschappen van het verstand naar boven, zodat wij in geduld onze ziel kunnen bezitten. —*The Desire of Ages, blz. 330 (De Wens der eeuwen)*

Vrijdag 2 juli: Voor verdere bestudering

My Life Today, "Rest," p. 133;

Steps to Christ, "Growing Up Into Christ," p. 72.

2. Rusteloos en opstandig

Sabbatmiddag 3 juli

Ik werd terugverwezen naar het oude Israël. Maar twee van de volwassenen uit het grote leger dat Egypte verliet, gingen het land Kanaän binnen. Van de overigen, werden hun dode lichamen in de woestijn uitgestrooid vanwege hun overtredingen. Het moderne Israël loopt een groter gevaar God te vergeten en tot afgoderij te worden geleid dan Zijn oude volk. Vele afgoden worden aanbeden, zelfs door belijdende sabbatvierders. God droeg in het bijzonder Zijn oude volk op om zich te hoeden voor afgoderij, want als zij zouden worden afgeleid van het dienen van de levende God, zou Zijn vloek op hen rusten, terwijl als zij Hem zouden liefhebben met geheel hun hart, met geheel hun ziel en met geheel hun kracht, Hij hen overvloedig zou zegenen in mand en in voorraad, en de ziekte uit hun midden zou wegnemen.

Een zegen of een vloek ligt nu voor het volk van God - een zegen als zij uit de wereld treden en afgezonderd zijn, en wandelen op het pad van nederige

gehoorzaamheid; en een vloek als zij zich verenigen met de afgodendienaren, die de hoge aanspraken van de hemel vertrappen. De zonden en ongerechtigheden van het opstandige Israël zijn opgetekend en het beeld wordt ons voorgehouden als een waarschuwing dat, als wij hun voorbeeld van overtreding navolgen en ons van God afwenden, wij net zo zeker zullen vallen als zij. "Dit is hun overkomen tot een voorbeeld (voor ons) en het is opgetekend ter waarschuwing voor ons, over wie het einde der eeuwen gekomen is" (1 Korinthiers 10:11). — *Testimonies for the Church, vol. 1, p. 609*

De geschiedenis van het leven van Israël in de woestijn werd opgetekend ten bate van het Israël van God tot aan het einde der tijden. Het verslag van Gods omgang met de zwervers in al hun heen en weer trekken, in hun blootstelling aan honger, dorst en vermoeidheid, en in de opvallende openbaringen van Zijn macht voor hun verlichting, is beladen met waarschuwing en onderricht voor Zijn volk in deze tijd. De verschillende ervaringen van de Hebreeën waren een leerschool ter voorbereiding op hun beloofde thuis in Kanaän. God wil dat Zijn volk in deze dagen met een ootmoedig hart en een lerende geest de beproevingen herziet die het oude Israël doormaakte, opdat zij onderricht worden in hun voorbereiding op het hemelse Kanaän. — *This Day With God, p. 77.*

Het land waarheen wij reizen is in alle opzichten veel aantrekkelijker dan het land Kanaän was voor de kinderen Israëls. Wat hield hun vooruitgang tegen juist in het zicht van het goede land? Het was hun eigen opzettelijk ongeloof dat hen deed terugkeren. ...De geschiedenis van de kinderen Israëls is geschreven als een waarschuwing voor ons " over wie het einde der eeuwen gekomen is." Wij staan, als het ware, aan de grenzen van het hemelse Kanaän. Wij mogen, als wij willen, naar de overkant kijken en de aantrekkelijkheden van het goede land aanschouwen. Als wij vertrouwen hebben in de beloften van God, zullen wij in onze conversaties en gedrag laten zien dat wij niet voor deze wereld leven, maar dat wij het onze eerste taak maken om ons voor te bereiden op dat heilige land. — *That I May Know Him, p. 169.*

Zondag 4 juli: Rusteloos in een woestijn

Toen God de kinderen Israëls uit Egypte leidde, was het Zijn bedoeling hen in het land Kanaän te vestigen als een rein, gelukkig en gezond volk. Laten we eens kijken naar de manieren waarop Hij dit wilde bereiken. Hij onderwierp hen aan een cursus van discipline, die, als zij opgewekt was gevolgd, zou hebben geleid tot het goede, zowel voor henzelf als voor hun nageslacht. Hij ontnam hun in grote mate het eten van vlees. Hij had hun vlees gegeven in antwoord op hun geklaag, vlak voordat zij de Sinai bereikten, maar het was slechts voor één dag verstrekt. God had even gemakkelijk vlees kunnen geven als manna, maar er werd voor hun welzijn een beperking opgelegd aan het volk. Het was Zijn bedoeling hen te voorzien van voedsel dat beter geschikt was voor hun behoeften dan het koortsveroorzakend dieet waaraan velen van hen in Egypte gewend waren geweest. De verdorven eetlust moest in een gezondere toestand worden gebracht, zodat zij konden genieten van het voedsel dat oorspronkelijk voor de mens was bestemd, namelijk de vruchten der aarde, die God aan Adam en Eva in Eden had gegeven. — *Counsels on Diet and Foods, p. 377.*

Satan, de auteur van ziekte en ellende, zal Gods volk benaderen waar hij het meeste succes kan hebben. ...Hij kwam met zijn verzoeken eerst tot de gemengde menigte, de gelovige Egyptenaren, en zette hen aan tot opruiend murmureren. Zij wilden niet tevreden zijn met het gezonde voedsel dat God voor hen had voorzien. Hun verdorven eetlust hunkerde naar een grotere variëteit, vooral naar vlees.

Dit murmureren besmette weldra bijna het gehele lichaam van het volk. Aanvankelijk gaf God geen voldoening aan hun wellustige begeerten, maar liet Zijn oordelen over hen komen, en verteerde de meest schuldigen door bliksem uit de hemel. Maar dit, in plaats van hen te vernederen, scheen hun murmureren alleen maar te doen toenemen. ...

"En er ging een wind uit van de Here, en bracht kwartels van de zee, en liet ze vallen bij het kamp. ... En het volk stond die gehele dag op, en die gehele nacht, en de gehele volgende dag, en zij verzamelden de kwartels. ...En terwijl het vlees nog tussen hun tanden zat, ontstak de toorn des Heren tegen het volk, en de Here sloeg het volk met een zeer grote plaag."

Zij gaven zich over aan opruiend gemopper tegen Mozes en tegen de Heer, omdat zij niet die dingen ontvingen die hun schade zouden berokkenen. Hun verdorven begeerten beheersten hen, en God gaf hun vlees, zoals zij verlangden, en Hij liet hen lijden onder de gevolgen van de bevrediging van hun wellustige begeerten. —*Spiritual Gifts, vol. 4a, pp. 15–18.*

Maandag 5 juli: Het is besmettelijk

Nadat Mirjam jaloers was geworden, verbeelde zij zich dat Aäron en zijzelf waren verwaarloosd, en dat Mozes' vrouw daarvan de oorzaak was - dat zij de gezindheid van haar man had beïnvloed - dat hij hen in belangrijke zaken niet meer zo vaak als vroeger had geraadpleegd.

De Heer hoorde het gemopper tegen Mozes, en Hij was ontstemd. ...En de toorn van de Heer werd ontstoken tegen hen, en hij vertrok. En de wolk vertrok van de tabernakel, en zie, Miriam werd melaats, wit als sneeuw." ... En Mozes riep tot de Heer, zeggende: Genees haar nu, o God, ik smeed U." "En Miriam werd zeven dagen buiten het kamp gesloten, en het volk reisde niet totdat Miriam weer was binnengebracht. ...

Door de klachten van Mirjam tegen Gods uitverkoren dienaar gedroeg zij zich niet alleen oneerbiedig jegens Mozes, maar ook jegens God zelf, die hem had uitverkoren. Aäron werd meegetrokken in de jaloeze geest van zijn zuster Mirjam. Hij had het kwaad kunnen voorkomen als hij niet met haar had meegedaan en haar de zondigheid van haar gedrag had voorgehouden. Maar in plaats van dit te doen, luisterde hij naar haar geklaag. Het gemopper van Mirjam en Aäron is in het verslag opgenomen als een berisping voor allen die toegeven aan jaloezie, en klagen over hen op wie God de last van Zijn werk legt. —*Spiritual Gifts, vol. 4a, pp. 20, 21.*

Wij moeten de wapens van onze oorlogsvoering richten op onze vijanden, maar ze nooit op hen die onder de marsorders van de Koning der Koningen staan, die manmoedig de veldslagen van de Heer der heren strijden. Laat niemand het gemunt hebben op een soldaat die God erkent, die God heeft uitgezonden om een speciale boodschap aan de wereld te brengen en om een speciaal werk te doen.

De soldaten van Christus zullen misschien niet altijd volmaaktheid in hun handelwijzen openbaren, maar hun fouten moeten van hun medekameraden geen

woorden oproepen die hen zullen verzwakken, maar woorden die hen zullen sterken, en hen zullen helpen hun verloren terrein te herwinnen. Zij moeten de glorie van God niet tot schande maken, en de bitterste vijanden van hun Koning geen voordeel geven. —*Selected Messages, boek 3, blz. 344.*

Laten de medesoldaten geen strenge, onredelijke oordelen over hun kameraden vellen, en elk gebrek tot het uiterste benutten. Laten zij geen satanische trekken vertonen door beschuldigers van de broeders te worden. Wij zullen onszelf door de wereld verkeerd voorgesteld en vervalst vinden, terwijl wij de waarheid handhaven en Gods vertrapte wet rechtvaardigen; maar laat niemand de zaak van God ontteren door een fout die de soldaten van Christus maken, openbaar te maken, wanneer die fout gezien en besproken wordt door degenen die een valse positie hebben ingenomen.

God zal degenen die onverstandig de fouten van hun broeders aan de kaak stellen, aanklagen met een zonde van veel grotere omvang dan Hij degene zal aanklagen die een misstap begaat. Kritiek en veroordeling van de broeders worden gerekend als kritiek en veroordeling van Christus. —*Brief 48, 1894.*

Dinsdag 6 juli: Rusteloosheid leidt tot rebellie

Nadat zij de schoonheid en vruchtbaarheid van het land hadden beschreven, gingen alle verspieders, op twee na, in op de moeilijkheden en gevaren die de Israëlieten te wachten stonden als zij Kanaän zouden veroveren. ...

Hoop en moed maakten plaats voor laffe wanhoop, toen de verspieders de gevoelens van hun ongelovige hart uitten, die vervuld waren van ontmoediging, aangewakkerd door Satan. Hun ongeloof wierp een sombere schaduw over de gemeente, en de machtige kracht van God, zo dikwijls geopenbaard ten behoeve van het uitverkoren volk, werd vergeten. Het volk wachtte niet om na te denken; zij redeneerden niet dat Hij, die hen zo ver gebracht had, hen zeker het land zou geven; zij herinnerden zich er niet aan hoe wonderbaarlijk God hen verlost had van hun onderdrukkers, door een weg door de zee te banen en de achtervolgende legerscharen van Farao te vernietigen. Zij lieten God buiten beschouwing en deden alsof zij alleen op de kracht der wapens moesten vertrouwen.

In hun ongeloof beperkten zij de macht van God en wantrouwden de hand die hen tot dan toe veilig had geleid. En zij herhaalden hun vroegere dwaling door te mopperen tegen Mozes en Aäron. — *Patriarchs and Prophets*, pp. 387, 388 (*Patriarchen en Profeten*)

Kaleb was trouw en standvastig. Hij was niet opschepperig, hij pochte niet met zijn verdiensten en goede daden, maar zijn invloed was altijd aan de kant van het recht. En wat was zijn beloning? Toen de Heer oordelen uitsprak over de mannen die weigerden naar Zijn stem te luisteren, zei Hij: "Maar Mijn knecht Kaleb, omdat hij een andere geest bij zich had, en Mij ten volle gevolgd is, hem zal Ik brengen in het land, waarheen hij ging; en zijn zaad zal het bezitten." Terwijl de lafaards en de mopperaars in de woestijn omkwamen, had de getrouwe Kaleb een thuis in het beloofde Kanaän. —*Testimonies for the Church*, vol. 5, p. 303.

Deze mannen, [de tien verspieders], die een verkeerde weg waren ingeslagen, zetten zich hardnekkig af tegen Kaleb en Jozua, tegen Mozes, en tegen God. Elke stap voorwaarts maakte hen vastberadener. Zij waren vastbesloten alle pogingen om

Kanaän in bezit te krijgen, te ontmoedigen. Zij verdraaiden de waarheid om hun verderfelijke invloed te handhaven. Het "is een land dat de inwoners opeet", zeiden zij. Dit was niet alleen een slecht bericht, maar het was ook een leugen. Het was in strijd met zichzelf. ...Maar wanneer mensen hun hart overgeven aan ongelof, plaatsen zij zichzelf onder de controle van Satan, en niemand kan zeggen tot hoever hij hen zal leiden. ...

Opstand en openlijke mouterij volgden snel, want Satan had de volledige macht en het volk leek verstoken van rede. ...Zij beschuldigden niet alleen Mozes, maar God zelf van bedrog, door hun een land te beloven, dat zij niet konden bezitten. En zij gingen zover dat zij een aanvoerder benoemden om hen terug te voeren naar het land van hun lijden en slavernij, waaruit zij waren bevrijd door de sterke arm van de Almacht. — *Patriarchs and Prophets*, p. 389, (*Patriarchen en Profeten*)

Woensdag 7 juli: Een middelaar

Mozes was de grootste man die ooit aan het hoofd stond van het volk van God. Hij werd door God zeer geëerd, niet om de ervaring die hij aan het Egyptische hof had opgedaan, maar omdat hij de zachtmoedigste van alle mensen was. God sprak met hem van aangezicht tot aangezicht, zoals een man met een vriend spreekt. Als mensen door God geëerd willen worden, laten zij dan nederig zijn. Zij die Gods werk voortzetten, moeten door hun nederigheid onderscheiden worden van alle anderen. Van de man die bekend staat om zijn zachtmoedigheid, zegt Christus: Hij is te vertrouwen. Door hem kan Ik Mijzelf aan de wereld openbaren. Hij zal geen draden van egoïsme in het kleed weven. Ik zal Mijzelf aan hem openbaren zoals Ik dat niet doe aan de wereld. —Ellen G. White Commentaar, in *The SDA Bible Commentary*, vol. 1, p. 1113.

Toen Mozes het volk hoorde wenen bij de ingang van hun tenten, en klagen in hun gezinnen, was hij ontstemd. Hij legde de Heer de moeilijkheden van zijn situatie voor, en de onverdraagzame geest van de Israëlieten, en de positie waarin God hem ten opzichte van het volk had geplaatst, die van een verzorgende vader, die het lijden van het volk tot het zijne moest maken. Hij vroeg de Here hoe hij deze grote last kon dragen van het voortdurend getuige zijn van de ongehoorzaamheid van Israël, en het horen van hun gemopper tegen zijn bevelen, en tegen God zelf. Hij verklaarde voor de Here dat hij liever zou sterven dan te zien dat Israël, door hun verdorvenheid, oordelen over zich afroept, terwijl de vijanden van God zich verheugen in hun vernietiging. —*Spiritual Gifts*, vol. 4a, p. 16.

De zonde verblindt de ogen en verontreinigt het hart. Integriteit, standvastigheid en volharding zijn eigenschappen die allen ernstig zouden moeten trachten te cultiveren; want zij bekleden de bezitter met een kracht die onweerstaanbaar is, een kracht die hem sterk maakt om goed te doen, sterk om kwaad te weerstaan, sterk om tegenspoed te verdragen. Het is hier dat ware uitmuntendheid van karakter straalt met de grootste glans.

God heeft ons onze intellectuele en morele vermogens gegeven, maar tot op grote hoogte is ieder mens de architect van zijn eigen karakter. Elke dag gaat het bouwwerk de hoogte in. Het woord van God waarschuwt ons erop te letten hoe wij bouwen, dat ons gebouw gegrondvest is op de eeuwige Rots. De tijd komt dat ons werk zal worden geopenbaard zoals het is. Het is nu de tijd voor allen om de krachten

die God hun heeft gegeven te cultiveren, zodat zij karakters kunnen vormen voor nut hier en voor een hoger leven hiernamaals.

Elke levensdaad, hoe onbelangrijk ook, heeft zijn invloed op de vorming van het karakter. Een goed karakter is kostbaarder dan wereldse bezittingen, en het werk om het te vormen is het edelste waarmee de mens zich kan bezighouden. —*Testimonies for the Church*, vol. 1, pp. 655-657.

Donderdag 8 juli: Geloof tegenover aanmatiging

We moeten een hogere norm hanteren als het om geloof gaat. We hebben te weinig geloof. Het Woord van God is onze goedkeuring. Wij moeten het aannemen en elk woord geloven. Met deze zekerheid kunnen wij grote dingen opeisen, en naar ons geloof zal het ons ten deel vallen. Als wij onze harten voor God verootmoedigen, als wij trachten in Christus te blijven, zullen wij een hogere, heiligere ervaring hebben.

Het ware geloof bestaat hierin, dat men doet wat God bevolen heeft, en niet datgene vervaardigt wat Hij niet bevolen heeft. Gerechtigheid, waarheid, barmhartigheid, zijn de vruchten van het geloof. Wij moeten wandelen in het licht van Gods wet; dan zullen goede werken de vrucht zijn van ons geloof, de opbrengst van een hart dat elke dag vernieuwd wordt. ...

Indien wij meer geloof in God hadden uitgeoefend en minder op onze eigen ideeën en wijsheid hadden vertrouwd, zou God Zijn macht op een duidelijke wijze aan de mensenharten hebben geopenbaard. Door een vereniging met Hem, door levend geloof, zijn wij bevoorrecht om de deugd en de werkzaamheid van Zijn bemiddeling te genieten. Daarom zijn wij met Christus gekruisigd, met Christus gestorven, met Christus opgewekt om in nieuwheid des levens met Hem te wandelen. —*The Upward Look*, p. 346.

Terwijl Satan tracht de barrières van de ziel te slechten, door ons te verleiden ons over te geven aan zonde, moeten wij door levend geloof onze verbinding met God bewaren, en vertrouwen hebben in Zijn kracht om ons in staat te stellen elke belemmering te overwinnen. Wij moeten vluchten voor het kwade en zoeken naar gerechtigheid, zachtmoedigheid en heiligheid.

Het is tijd voor eenieder van ons om te beslissen aan welke kant we staan. De instanties van Satan zullen werken met elke geest die zich door hem wil laten bewerken. Maar er zijn ook hemelse instanties die wachten om de heldere stralen van de heerlijkheid van God over te brengen aan allen die bereid zijn Hem te ontvangen.

Het is aan ons om te kiezen of wij tot de dienaren van Christus of tot de dienaren van Satan gerekend willen worden. Elke dag laten wij door ons gedrag zien voor welke dienst wij gekozen hebben. —*Our High Calling*, blz. 15.

De heersende geest van onze tijd is er een van ontrouw en afvalligheid - een geest van beweerde verlichting vanwege een kennis van de waarheid, maar in werkelijkheid van de blindste aanmatiging. Menselijke theorieën worden verheven en geplaatst waar God en Zijn wet moeten staan. Satan verleidt mannen en vrouwen om ongehoorzaam te zijn, met de belofte dat zij in ongehoorzaamheid vrijheid en vrijheid zullen vinden die hen als goden zullen maken. Er is een geest van verzet tegen het duidelijke woord van God, van afgodische verheffing van menselijke wijsheid boven goddelijke openbaring. De mensen hebben hun verstand zo verduisterd en verward laten worden door gelijkvormigheid aan wereldse gewoonten en invloeden, dat zij alle

vermogen verloren schijnen te hebben om onderscheid te maken tussen licht en duisternis, waarheid en dwaling. Zij zijn zo ver van de rechte weg afgeweken, dat zij de mening van enkele zogenaamde filosofen betrouwbaarder achten dan de waarheden van de Bijbel. De smeekbeden en beloften van Gods woord, de dreigementen tegen ongehoorzaamheid en afgoderij - deze schijnen machteloos te zijn om hun harten te doen smelten. Een geloof zoals dat van Paulus, Petrus en Johannes beschouwen zij als ouderwets, mystiek, en de intelligentie van moderne denkers onwaardig. —*Prophets and Kings*, p. 178, (*Profeten en Koningen*)

Vrijdag 9 juli: Voor verdere bestudering

Conflict and Courage, "Two Ways to Go," p. 25;

Patriarchs and Prophets, "From Sinai to Kadesh," pp. 377–386.

3. De wortels van rusteloosheid

Sabbatmiddag 10 juli

Het is een goddeloze trots die zich verlustigt in de ijdelheid van zijn eigen werken, die zich beroemt op zijn voortreffelijke kwaliteiten, die anderen minderwaardig wil doen schijnen om zichzelf te verheffen, die meer glorie opeist dan het koude hart bereid is aan God te geven. De discipelen van Christus zullen luisteren naar de instructies van de Meester. Hij heeft ons bevolen elkander lief te hebben, gelijk Hij ons heeft liefgehad. Godsdienst is gegrond op liefde tot God, die ons er ook toe brengt elkaar lief te hebben. Het is vol dankbaarheid, nederigheid, lankmoedigheid. Zij is zelfopofferend, verdraagzaam, barmhartig en vergevingsgezind. Zij heiligt het gehele leven en breidt haar invloed uit over anderen.

Zij die God liefhebben kunnen geen haat of nijd koesteren. Wanneer het hemelse beginsel van eeuwige liefde het hart vervult, zal het uitvloeien naar anderen, niet alleen omdat gunsten van hen worden ontvangen, maar omdat liefde het beginsel van de daad is en het karakter wijzigt, de impulsen regelt, de hartstochten beheerst, vijandschap onderwerpt en de genegenheden verheft en veredelt. Deze liefde is niet zo omgrenst dat zij slechts "mij en de mijne" omvat, maar is zo breed als de wereld en zo hoog als de hemel, en is in harmonie met die van de engelen werkers. Deze in de ziel gekoesterde liefde verzoent het gehele leven en werpt een verfijnde invloed op allen in de omgeving. ...Deze liefde is de geest van God. Het is de hemelse versiering die ware adeldom en waardigheid aan de ziel geeft en ons leven gelijkstelt aan dat van de Meester. —*Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 223

Probeer een altijd groene boom te zijn. Draag het sieraad van een zachtmoedige en stille geest, die in de ogen van God van grote waarde is. Koester de genade van liefde, vreugde, vrede, lankmoedigheid, zachtmoedigheid, goedheid, geloof, zachtmoedigheid, matigheid. Dit is de vrucht van de christelijke boom. Geplant aan de rivieren van water, brengt hij altijd zijn vrucht voort in het juiste seizoen. —*Ellen G. White Commentaar, in The SDA Bible Commentary*, vol. 3, p. 1142

Voor u liggen twee wegen, de brede weg van zelfverwennerij en de smalle weg van zelfopoffering. Op de brede weg kun je egoïsme, trots en liefde voor de wereld brengen; maar zij die op de smalle weg gaan, moeten elk gewicht en de zonde die zo

gemakkelijk ingang vindt, opzijleggen. Welke weg hebt u gekozen - de weg die leidt naar de eeuwige dood, of de weg die leidt naar heerlijkheid en onsterfelijkheid?

Er is nooit een plechtiger tijd geweest in de geschiedenis van de wereld dan de tijd waarin wij nu leven. Onze eeuwige belangen staan op het spel, en wij moeten ons bewust worden van het belang om onze roeping en verkiezing zeker te stellen. Wij durven onze eeuwige belangen niet op het spel zetten door louter waarschijnlijkheden. We moeten serieus zijn. Wat wij zijn, wat wij doen, wat onze handelwijze in de toekomst zal zijn, zijn allemaal vragen van onnoemelijk belang, en wij kunnen ons niet veroorloven om lusteloos, onverschillig, onbezorgd te zijn. Het is aan ieder van ons om te vragen: "Wat is eeuwigheid voor mij?" Staan onze voeten op het pad dat naar de hemel leidt, of op de brede weg die naar de ondergang leidt? —*Our High Calling*, p. 8.

Zondag 11 juli: Jezus brengt verdeeldheid

De Zaligmaker gebood Zijn discipelen niet te hopen dat de vijandschap van de wereld tegen het evangelie zou worden overwonnen, en dat na verloop van tijd haar tegenstand zou ophouden. Hij zei: "Ik ben niet gekomen om vrede te zenden, maar een zwaard." Dit veroorzaken van strijd is niet het gevolg van het evangelie, maar het resultaat van de tegenstand ertegen. Van alle vervolgingen is de moeilijkst te dragen onenigheid in huis en de vervreemding van dierbare aardse vrienden. Maar Jezus verklaart: "Wie vader of moeder meer liefheeft dan Mij, is Mij niet waardig; en wie zoon of dochter meer liefheeft dan Mij, is Mij niet waardig. En wie zijn kruis niet opneemt en Mij navolgt, is Mij niet waardig."

De taak van Christus' dienaren is een hoge eer, en een heilig vertrouwen. "Wie u ontvangt," zegt Hij, "ontvangt Mij, en wie Mij ontvangt, ontvangt Hem die Mij gezonden heeft." Geen daad van vriendelijkheid aan hen bewezen in Zijn naam zal falen te worden erkend en beloond. En in dezelfde tedere erkenning omvat Hij de zwaksten en laagsten van de familie van God: "Wie aan een van deze kleinen te drinken geeft" - zij die als kinderen zijn in hun geloof en hun kennis van Christus - "een beker koud water alleen in de naam van een discipel, voorwaar, Ik zeg u, hij zal in geen enkel opzicht zijn beloning verliezen." —*The Desire of Ages*, blz. 357 (De Wens der eeuwen)

Kort voor Zijn kruisiging liet Christus aan Zijn discipelen een erfenis van vrede na. Deze vrede is niet de vrede die ontstaat door aanpassing aan de wereld. Het is eerder een innerlijke dan een uitwendige vrede. Zonder deze vrede zullen er oorlogen en gevechten zijn, door de tegenstand van uitgesproken vijanden, en de kilte en achterdocht van hen die beweren vrienden te zijn. De vrede van Christus is niet om verdeeldheid uit te bannen, maar zij moet blijven te midden van strijd en verdeeldheid.

Hoewel Hij de titel van Vredevorst droeg, zei Christus van Zichzelf: "Meent niet, dat Ik gekomen ben om vrede te zenden op aarde; Ik ben niet gekomen om vrede te zenden, maar een zwaard." Mattheüs 10:34. De Vredevorst, toch was Hij de oorzaak van verdeeldheid.

Families moeten verdeeld raken opdat allen die de naam van de Heer aanroepen gered worden. Allen die Zijn oneindige liefde weigeren, zullen het christendom als een zwaard ervaren, een verstoorder van hun vrede. —*Our High Calling*, p. 328.

In de weergalozе gave van Zijn Zoon heeft God de hele wereld omringd met een atmosfeer van genade die even echt is als de lucht die rond de wereldbol circuleert. Allen die ervoor kiezen deze levengevende atmosfeer in te ademen, zullen leven en opgroeien tot de volwassen mannen en vrouwen in Christus Jezus.

Zoals de bloem zich naar de zon wendt, opdat de heldere stralen haar schoonheid en symmetrie vervolmaken, zo moeten wij ons wenden tot de Zon der Gerechtigheid, opdat het licht van de hemel op ons mag schijnen, opdat ons karakter zich kan ontwikkelen tot de gelijkenis van Christus. —*Steps to Christ, p. 68 (Schreden naar Christus)*

Maandag 12 juli: Egoïsme

Door de gelijkenis van de dwaze rijke man toonde Christus de dwaasheid van hen die van de wereld hun alles maken. Deze man had alles van God ontvangen. De zon had mogen schijnen op zijn land; want haar stralen vallen op de rechtvaardigen en op de onrechtvaardigen. De regen van de hemel daalt neer op de slechten en op de goeden. De Heer had de plantengroei doen bloeien en de velden overvloedig doen voortkomen. De rijke man was in verwarring over wat hij met zijn opbrengst moest doen. Zijn schuren waren overvol, en hij had geen plaats om het overschot van zijn oogst te bergen. Hij dacht niet aan God, van wie al zijn barmhartigheden afkomstig waren. Hij besepte niet dat God hem tot rentmeester van Zijn goederen had gemaakt, opdat hij de behoeftigen zou helpen. Hij had een gezegende gelegenheid om Gods aalmoezenier te zijn, maar hij dacht alleen aan het bedienen van zijn eigen comfort. ...

Door voor zichzelf te leven heeft hij de goddelijke liefde afgewezen, die in barmhartigheid naar zijn medemensen zou zijn uitgestroomd. Zo heeft hij het leven verworpen. Want God is liefde, en liefde is leven. Deze man heeft het aardse gekozen in plaats van het geestelijke, en met het aardse moet hij voorbijgaan. ...

"Zo is het met hem die een schat voor zichzelf verzamelt en niet rijk is in God. —*Christ's Object Lessons, pp. 256, 258 (Lessen uit het leven van alledag)*

Onder hen die op de dag van de eindafrekening bitter teleurgesteld zullen worden, zullen er zijn die uiterlijk godsdienstig zijn geweest en die klaarblijkelijk een christelijk leven hebben geleid. Maar hun eigen ik is verweven met alles wat zij doen. Zij zijn trots op hun zedelijkheid, hun invloed, hun vermogen om in een hogere positie te staan dan anderen, [en] hun kennis van de waarheid, want zij denken dat dit voor hen de lof van Christus zal verwerven. "Heer," pleiten zij: ... "Hebben wij niet in Uw naam geprofeteerd, en in Uw naam duivelen uitgedreven, en in Uw naam vele wonderbare werken gedaan?" (Mattheüs 7:22).

Maar Christus zegt: "Ik zeg u: Ik weet niet vanwaar gij zijt; gaat weg van Mij." "Niet eenieder, die tot Mij zegt: Here, Here, zal het Koninkrijk der hemelen binnengaan, maar wie de wil doet van mijn Vader, die in de hemelen is" (Mattheüs 7:21). —*Selected Messages, boek 1, blz. 81, 82.*

Paulus was ervan overtuigd dat als de mensen ertoe gebracht konden worden het geweldige offer te overwegen dat de Majesteit van de hemel heeft gebracht, egoïsme uit hun harten zou worden verbannen. ...Hij richt de geest eerst op de positie die Christus in de hemel innam aan de boezem van Zijn Vader; daarna openbaart hij Hem als het afleggen van Zijn heerlijkheid, Zich vrijwillig onderwerpend aan de vernederende omstandigheden van het mensenleven, de verantwoordelijkheden op

Zich nemend van een dienaar, en gehoorzaam geworden tot de dood, en dat de meest schandelijke en weerzinwekkende, de meest kwellende - de dood van het kruis. Kunnen wij deze wonderbare manifestatie van Gods liefde aanschouwen zonder dankbaarheid en liefde, en een diep besef van het feit dat wij niet van onszelf zijn? Zo'n Meester zou niet gediend moeten worden uit afgunstige, zelfzuchtige motieven. — *The Ministry of Healing, p. 501 (De weg tot gezondheid)*

Dinsdag 13 juli: Ambitie

Hoe dikwijls wordt onze dienst aan Christus, onze gemeenschap met elkander, ontsierd door de heimelijke begeerte om onszelf te verheffen! Hoe klaar is de gedachte aan zelfbevrediging, en het verlangen naar menselijke goedkeuring! Het is de liefde tot zichzelf, het verlangen naar een gemakkelijker weg dan die God heeft aangewezen, die leidt tot de vervanging van de goddelijke voorschriften door menselijke theorieën en tradities. Tot Zijn eigen discipelen zijn de waarschuwendende woorden van Christus gesproken: "Let op en pas op voor de zuurdesem van de Farizeeën."

De godsdienst van Christus is de oprechtheid zelf. IJver voor Gods glorie is het motief dat door de Heilige Geest wordt ingeplant; en alleen de daadwerkelijke werking van de Geest kan dit motief inplanten. Alleen de kracht van God kan zelfzucht en huichelarij uitbannen. Deze verandering is het teken van Zijn werking. Wanneer het geloof dat wij aanvaarden zelfzucht en pretentie vernietigt, wanneer het ons leidt tot het zoeken van Gods glorie en niet de onze, dan mogen wij weten dat het van de juiste orde is. "Vader, verheerlijk Uw Naam" (Johannes 12:28), was de grondtoon van Christus' leven, en als wij Hem volgen, zal dit de grondtoon van ons leven zijn. — *The Desire of Ages, p. 409 (De Wens der eeuwen)*

De discipelen maakten geen aanstalten om elkaar te dienen. Jezus wachtte een tijd om te zien wat zij zouden doen. Toen stond Hij, de goddelijke Leraar, op van de tafel. Hij legde het gewaad terzijde dat Hem in Zijn bewegingen zou hebben belemmerd, nam een handdoek en omgordde Zich. Met verbaasde belangstelling keken de discipelen toe, en wachtten in stilte af wat er zou volgen. "Daarna goot Hij water in een bekken en begon de voeten van de discipelen te wassen en hen af te drogen met de handdoek waarmee Hij omgord was. Deze handeling opende de ogen van de discipelen. Bittere schaamte en vernedering vervulden hun harten. Zij begrepen de onuitgesproken berisping, en zagen zichzelf in een geheel nieuw licht.

Zo betuigde Christus Zijn liefde voor Zijn discipelen. Hun zelfzuchtige geest vervulde Hem met smart, maar Hij ging niet met hen in discussie over hun moeilijkheden. In plaats daarvan gaf Hij hun een voorbeeld dat zij nooit zouden vergeten. Zijn liefde voor hen was niet gemakkelijk verstoord of gedoofd. ... [Hoewel] Hij zich ten volle bewust was van Zijn goddelijkheid ... Hij had Zijn koninklijke kroon en koninklijke gewaden afgelegd, en had de gedaante van een dienaar aangenomen. Een van de laatste daden van Zijn leven op aarde was Zichzelf te omgorden als een dienaar, en het deel van een dienaar uit te voeren. — *The Desire of Ages, p. 644 (De Wens der eeuwen)*

Jezus heeft gezegd: "Ik, als Ik van de aarde opgeheven word, zal alle mensen tot Mij trekken." Johannes 12:32. Christus moet aan de zondaar geopenbaard worden als de Zaligmaker, stervende voor de zonden der wereld; en als wij het Lam Gods

aanschouwen aan het kruis van Golgotha, begint het geheim der verlossing zich voor onze geest te ontvouwen en leidt de goedheid Gods ons tot bekering. Door voor zondaars te sterven heeft Christus een liefde geopenbaard die onbegrijpelijk is; en als de zondaar deze liefde aanschouwt, verzacht zij het hart, maakt zij indruk op het gemoed en boezemt zij berouw in de ziel in. — *Steps to Christ, p. 26 (Schreden naar Christus)*

Woensdag 14 juli: Hypocrisie

De huichelarij van de Farizeeën was het product van zelfzucht. De verheerlijking van zichzelf was het doel van hun leven. Dit bracht hen ertoe de Schriften te verdraaien en verkeerd toe te passen, en verblindde hen voor het doel van de zending van Christus. Dit subtiele kwaad liepen zelfs de discipelen van Christus gevaar te koesteren. Zij die zich bij de volgelingen van Jezus aansloten, maar niet alles hadden verlaten om Zijn discipelen te worden, werden in hoge mate beïnvloed door de redeneringen van de Farizeeën. Zij twijfelden dikwijls tussen geloof en ongeloof, en zij bemerkten de schatten der wijsheid, die in Christus verborgen waren, niet. Zelfs de discipelen, ofschoon zij uiterlijk alles om Jezus' wil hadden verlaten, hadden in hun hart niet opgehouden grote dingen voor zichzelf te zoeken. ...Dit was het, dat tussen hen en Christus kwam, waardoor zij zo weinig sympathie hadden voor Zijn zending van zelfopoffering, zo traag om hetgeheimenis van de verlossing te begrijpen. — *The Desire of Ages, p. 409 (De Wens der eeuwen)*

Onze Verlosser legde het volk van die tijd het karakter van hun zonden voor. Zijn duidelijke woorden wekten het geweten van de hoorders, maar de tegenwerkende instanties van Satan zochten een plaats voor hun theorieën, om de geesten af te leiden van de duidelijk gesproken waarheid. Terwijl de grote Leraar indrukwekkende waarheid sprak, verzamelden de Schriftgeleerden en Farizeeën, onder voorwendsel van belangstelling, zich rond de discipelen en Christus, en leidden de gedachten van de discipelen af door vragen te stellen om controversie te scheppen. Zij deden alsof zij de waarheid wilden weten. Christus werd bij deze gelegenheid onderbroken, zoals bij vele soortgelijke gelegenheden. En Hij wenste dat Zijn discipelen zouden luisteren naar de woorden die Hij te zeggen had, en niet zouden toestaan dat iets hun aandacht trok en vasthield. Daarom waarschuwde Hij hen: "Pas op voor het zuurdesem van de Farizeeën, dat is huichelarij." Zij veinsden een verlangen om zo dicht mogelijk bij de binnenste kring te komen. Terwijl de Here Jezus waarheid voorstelde in tegenstelling tot dwaling, deden de Farizeeën alsof zij ernaar verlangden de waarheid te begrijpen, maar toch probeerden zij Zijn gedachten in andere banen te leiden.

Hypocrisie is als zuurdesem of gist. Zuurdesem kan verborgen zijn in het meel, en zijn aanwezigheid is niet bekend totdat het zijn uitwerking heeft. Door zich te nestelen, doordringt het spoedig de hele massa. Huichelarij werkt heimelijk, en als men zich eraan overgeeft, vult het de geest met trots en ijdelheid. Er worden nu bedriegerijen bedreven die vergelijkbaar zijn met die van de Farizeeën. Toen de Heiland deze waarschuwing gaf, was dat om allen die in Hem geloven te waarschuwen op hun hoede te zijn. Waak ervoor dat u zich deze geest niet eigen maakt en wordt als degenen die probeerden de Verlosser te strikken. — *Ellen G. White Commentaar, in The SDA Bible Commentary, vol. 5, p. 1121.*

Donderdag 15 juli: Rusteloosheid uitbannen

Leven voor jezelf moet vergaan. Begeerte, het verlangen naar voordeel omwille van zichzelf, snijdt de ziel af van het leven. Het is de geest van Satan om te krijgen, om naar zich toe te trekken. Het is de geest van Christus om te geven, om zichzelf op te offeren voor het welzijn van anderen. "En dit staat vast, dat God ons het eeuwige leven gegeven heeft, en dit leven is in Zijn Zoon. Wie de Zoon heeft, die heeft het leven; en wie de Zoon van God niet heeft, die heeft het leven niet." 1 Johannes 5:11, 12.

Daarom zegt Hij: "Wees waakzaam en pas op voor hebzucht, want het leven van een mens bestaat niet in de overvloed van de dingen die hij bezit. —*Christ's Object Lessons, p. 259 (Lessen uit het leven van alledag)*

Loof de Heer, oh, mijn ziel! Hij zegt dat Hij is heengegaan om herenhuizen voor mij te bereiden: "Laat uw hart niet verontrust zijn: gij gelooft in God, gelooft ook in Mij. In het huis mijns Vaders zijn vele woningen; ware het niet zo, dan zou ik het u gezegd hebben. Ik ga heen om u een plaats te bereiden. En als Ik heenga en u een plaats bereid, zal Ik wederkomen en u tot Mij nemen, opdat waar Ik ben, ook gij zult zijn" (Johannes 14:1-3).

Godzijdank. Het zijn deze woningen waar ik naar uitkijk. Het zijn niet de aardse woningen hier, want die zullen door een aardbeving worden weggevaagd, maar het zijn de hemelse woningen die Christus voor de gelovigen heeft klaargemaakt. Wij hebben hier geen thuis. Wij zijn hier slechts pelgrims en vreemdelingen, op weg naar een beter land, een hemels land zelfs. Moge God ons helpen de zegen van het eeuwige leven te winnen. —*In Heavenly Places, p. 354.*

Het nederige en gebroken hart, onderworpen door oprecht berouw, zal iets inzien van de liefde van God en de prijs van Golgotha; en zoals een zoon biecht aan een liefhebbende vader, zo zal de ware boetvaardige al zijn zonden voor God brengen. En er staat geschreven: "Indien wij onze zonden belijden, Hij is getrouw en rechtvaardig, om ons de zonden te vergeven, en ons te reinigen van alle ongerechtigheid." 1 Johannes 1:9.

De belofte van God is: "Gij zult Mij zoeken en vinden, wanneer gij Mij van ganser harte zult zoeken." Jeremia 29:13. ...

Wanneer Christus in het hart woont, zal de ziel zo vervuld zijn van Zijn liefde, van de vreugde van de gemeenschap met Hem, dat zij zich aan Hem zal hechten; en in de beschouwing van Hem zal het eigen ik vergeten worden. Liefde tot Christus zal de bron van ons handelen moeten zijn. Zij die de dwingende liefde van God voelen, vragen niet hoe weinig gegeven mag worden om aan de eisen van God te voldoen; zij vragen niet om de laagste standaard, maar streven naar volmaakte gelijkvormigheid aan de wil van hun Verlosser. —*Steps to Christ, pp. 41-44 (Schreden naar Christus)*

Vrijdag 16 juli: Voor verdere bestudering

This Day With God, "Ye All Are Brethren," p. 192;

Testimonies for the Church, "Necessity of Harmony," vol. 4, pp. 225, 226.

4. De prijs voor rust

Sabbatmiddag 17 juli

Het is onmogelijk om een al te grote inschatting te maken van het werk dat de Heer zal volbrengen door middel van zijn voorgestelde dragers bij het uitvoeren van zijn geest en doel.

De Heilige Geest openbaart zichzelf nooit via.... Luid kabaal. Dit is een uitvinding van Satan om zijn ingenieuze methoden te verdoezelen om de zuivere, oprechte, verheffende, veredelende en heiligende waarheid voor deze tijd zonder effect te maken. Een luid kabaal schokt de zintuigen en bederft dat wat, als het op de juiste manier wordt uitgevoerd, een zegen kan zijn. — *Selected Messages, book 2, p. 36.*

Zij die Christus aan Zijn woord houden en hun ziel aan Zijn hoede overgeven, hun leven aan Zijn voorschriften, zullen vrede en rust vinden. Niets in de wereld kan hen bedroeven wanneer Jezus hen verheugd maakt door Zijn aanwezigheid. In volkomen berusting ligt volkomen rust. De Here zegt: "Standvastige zin bewaart Gij in volkomen vrede, omdat men op U vertrouwt". (Jes.26:3) Ons leven lijkt misschien verward; maar wanneer we onszelf toevertrouwen aan de wijze Meester, zal Hij vormgeven aan leven en karakter tot Zijn heerlijkheid. En dat karakter dat het heerlijk karakter van Christus uitdrukt, zal aangenomen worden in het paradijs Gods. Een vernieuwd geslacht zal met Hem wandelen, in het wit gekleed, want zij zijn het waardig. — *The Desire of Ages, p. 331; Jezus, De Wens der Eeuwen, p. 270.*

Wanneer u vermoeid of verward bent... doet de vijand zijn best om u te laten mopperen en murmureren, zie op Jezus, vertrouw op uw Heiland. Dit is de enige remedie... Als u uw geest met deze dingen bezighoudt, zal de vijand zien dat u beziggehouden wordt. Hij legt zijn vergrootglas voor uw ogen, en molshopen lijken op bergen. U moet begrijpen hoe u in God kunt rusten. Een wijs hart, gevormd door de Heilige Geest, het is uw voorrecht dit te hebben; en dit is de basis van al het ware geluk.

God wil dat u op Zijn liefde vertrouwt en voortdurend uw ziel bewaakt door de poort van uw gedachten op slot te doen, zodat ze niet onhandelbaar worden; want als u uw geest deze gedachten van zelfmedelijden toestaat, komt de vijand binnen om de meest onvriendelijke en onredelijke dingen te suggereren met betrekking tot degenen die je goed zouden doen, en alleen het goede.

Luister naar Jezus, volg zijn raad en je zult niet afdwalen van de wijze en machtige Raadgever, de enige ware Gids, de Enige die je gemoedsrust, geluk en volheid van vreugde kan geven. Wat anderen ook van ons denken of met ons doen, het hoeft deze eenheid met Christus, deze gemeenschap van de Geest, niet te verstoren. U weet dat we nergens zonder Christus rust kunnen vinden. — *Sons and Daughters of God, p. 298, (Zonen en dochter van God)*

Zondag 18 juli: Uitgeput en vermoeid

Gevaarlijker is nog - zoals de lessen van de geschiedenis van de Bijbel dit aantonen - om mensen te prijzen of te verheffen; want als iemand uit het oog verliest dat hij in alles van God afhankelijk is, en op eigen kracht vertrouwt, moet hij wel vallen. De

mens heeft te strijden met vijanden die machtiger zijn dan hij is... We kunnen onmogelijk uit eigen kracht in de strijd staande blijven. Alles wat de gedachten aftrekt van God, wat leidt tot zelfverheffing of zelfvertrouwen, bereidt de weg voor op onze nederlaag...

De geest van zelfvertrouwen en zelfverheffing leidde tot de val van David. Vleierij en verlokkingen van macht en luxe bleven niet zonder invloed op hem. De omgang met de omringende volken oefende ook een verkeerde invloed uit... Dit alles leidde ertoe dat Davids besef van zonde verzwakte. In plaats van nederig te steunen op de macht van God, begon hij te vertrouwen op eigen macht en wijsheid.

Zodra satan kans ziet de ziel te scheiden van God, die de enige bron van kracht is, zal hij zondige lusten wekken in de vleselijke natuur van de mens.

Het werk van de vijand is niet overhaast. Het wordt niet meteen duidelijk opgemerkt. Het begint met een onmerkbaar ondermijnen van de beginselen. Het begint met schijnbaar onbelangrijke dingen - het nalaten om God in alles trouw te zijn, Hem in alles te vertrouwen, de neiging de gebruiken en gewoonten van de wereld na te volgen. — *Patriarchs and Prophets, p. 717; Patriarchen en Profeten, p. 622-623.*

Maar toen David in een tijd van voorspoed en zekerheid God losliet, gaf hij zich over aan satan en laadde een grote schuld op zich. Hij, die door de hemel was aangewezen om de leidsman te zijn van het volk en door God was gekozen Zijn wet ten uitvoer te brengen, overtrad zelf deze geboden...

Maar nu vroeg hij, daar hij zich schuldig voelde en geen berouw toonde, geen hulp en leiding van de hemel, maar trachtte de gevolgen van zijn zonde zelf teniet te doen.

Batseba, wier schoonheid een val was gebleken voor de koning, was de vrouw van Uria de Hethiet, één van Davids dapperste en meest getrouwe officieren. Niemand kon voorspellen wat de gevolgen zouden zijn als deze misdaad bekend zou worden. Gods wet verklaarde dat de overspeler moest sterven, en de hooghartige krijgsman zou zich over deze schandelijke bejegening kunnen wreken door het leven van de koning te nemen of door het volk aan te sporen tot opstand.

Alles wat David deed om zijn schuld te bedekken bleek tevergeefs. Hij had zich overgeleverd in de macht van satan; gevaren omringden hem, en een schande, erger dan de dood, wachtte hem. Er scheen slechts één uitweg, en in zijn wanhoop voegde hij aan zijn overspel een moord toe. Hij die de ondergang van Saul had bewerkstelligd, trachtte nu ook David ten onder te brengen. Hoewel de verzoeken van elkaar verschilden, hadden beide geleid tot het overtreden van Gods wet.

David overlegde bij zichzelf dat, wanneer Uria in de slag door de vijanden werd gedood, de schuld van zijn dood niet aan de koning kon worden toegeschreven. Batseba kon dan de vrouw van David worden. Er zouden geen vermoedens oprijzen, en de eer van de koning zou gehandhaafd blijven. — *Patriarchs and Prophets, p. 718; - Patriarchen en Profeten, p. 623.*

Maandag 19 juli: Oproep om wakker te worden

De profeet Nathan moest een boodschap van bestraffing brengen aan David. Deze boodschap was bijzonder streng.

Weinig vorsten zouden in staat zijn naar zo'n boodschap te luisteren zonder bevel te geven de drager ervan te doden. Nathan bracht de boodschap getrouw over, maar hij toonde zulk een wijsheid, dat hij de sympathie van de koning opwekte, zijn geweten wakker schudde, en hem ertoe bracht zijn eigen vonnis uit te spreken. Hij

deed een beroep op David als de door God aangestelde beschermer van de rechten des volks, terwijl hij een geschiedenis verhaalde van onrecht en verdrukking die vergelding eiste...

De bestraffing van de profeet trof het hart van David; zijn geweten werd wakker geschud; hij zag zijn schuld in haar ware grootte. Zijn ziel boog zich neer in berouw voor God. Met bevende lippen zei hij: "Ik heb tegen de Here gezondigd."

Al het kwaad dat anderen wordt aangedaan, komt in feite op God neer. David had een ernstige zonde begaan, zowel tegen Uria als tegen Batseba, en hij was zich hiervan scherp bewust. Maar zijn zonde tegen God was oneindig veel groter. — *Patriarchs and Prophets*, pp. 720, 722; - *Patriarchen en Profeten*, p. 623, 624.

Toen Israël zich gerust en veilig voelde, werd het tot zonde verleid. Ze lieten na God gedurig voor zich te hebben, ze vergaten te bidden en koesterden zelfvertrouwen. Gemak en toegeeflijkheid lieten de vesting der ziel onbewaakt, en slechte gedachten vonden ingang. De verraders binnen de muren ondermijnden de sterkten van het beginsel en leverden Israël over in de macht van satan. Op deze wijze tracht satan nog altijd de ziel te verwoesten. Zonder dat de wereld het merkt, vindt een langdurig voorbereidend werk plaats in het hart eer de christen openlijk toegeeft aan de zonde. De geest vervalt niet aanstonds van zuiverheid en heiligheid tot ontaarding, verderf en misdaad. Er is tijd voor nodig om degenen die naar Gods beeld geschapen zijn, te veranderen naar het beeld van satan. Door aanschouwen worden wij veranderd. Door toe te geven aan onreine gedachten kan de mens zijn geest dusdanig vormen dat de dingen die hij vroeger verafschuwde heeft, hem aangenaam worden. — *Patriarchs and Prophets*, p. 459; - *Patriarchen en Profeten*, p. 396.

Verweef het verstand met nuttige kennis, prent gedeelten van de Schrift in het geheugen, ga de vervulling van de profetieën na en leer de lessen die Christus aan zijn leerlingen gaf... Op deze wijze zal doeltreffend een deur worden gesloten tegen duizend verzoeking. Als Koning David bezig was geweest met een nuttige bezigheid, zou hij niet schuldig zijn geweest aan de moord op Uria. Satan is altijd bereid hem in dienst te nemen die zichzelf niet in dienst neemt. De geest die er voortdurend naar streeft de hoogte van intellectuele grootsheid te bereiken, zal geen tijd vinden voor goedkope, dwaze gedachten, die de moeder zijn van slechte daden. — *Testimonies for the Church*, vol. 4, p. 412.

Dinsdag 20 juli: Vergeven en vergeten?

Deze ervaring was zeer pijnlijk voor David, maar zij was zeer heilzaam. Zonder de spiegel die Nathan hem voorhield, waarin hij zo duidelijk zijn eigen gelijkenis herkende, zou hij zijn gruwelijke zonde niet hebben kunnen veroordelen en zou hij geruïneerd zijn geweest. De veroordeling van zijn schuld was de redding van zijn ziel. Hij zag zichzelf in een ander licht, zoals de Heer hem zag, en zolang hij leefde had hij berouw over zijn zonde...

Hoewel David berouw had over zijn zonde, en door de Here werd vergeven en aanvaard, oogstte hij de kwalijke oogst van het zaad dat hij zelf had gezaaid. Zijn gezag in zijn eigen huisgezin, zijn aanspraak op respect en gehoorzaamheid van zijn zonen, was verzwakt. Een besef van zijn schuld deed hem zwijgen wanneer hij de zonde had moeten veroordelen; het maakte zijn arm zwak om recht te doen geschieden in zijn huis.

Zij die, door te wijzen op het voorbeeld van David, proberen de schuld van hun eigen zonden te verminderen, moeten uit het Bijbelse verslag leren dat de weg van overtreding hard is. Hoewel zij zich net als David van hun boze weg afwenden, zullen de gevolgen van de zonde, zelfs in dit leven, bitter en moeilijk te dragen zijn. — *Conflict and Courage*, pp. 179, 180.

Wij moeten niet vergeten, dat allen fouten begaan. Zelfs mannen en vrouwen, die volgelingen van Christus zijn en jaren van ervaring achter zich hebben, dwalen soms. God verwerpt hen echter niet omdat zij fouten hebben gemaakt, maar Hij zal hen het voorrecht van een volgende beproeving schenken, opdat zij steeds beter Zijn bedoelingen met hen leren begrijpen.

Jezus wil graag dat wij tot Hem komen precies zoals wij zijn, zondig, hulpeloos en afhankelijk. Wij mogen met al onze zwakheden, met onze dwaasheid en zondigheid tot Hem komen, en wij mogen aan Zijn voeten neerknielen in berouw. Het allerliefste wil Hij ons met Zijn liefde omvatten, onze wonden verbinden en ons van alle onreinheid reinigen....

Weg met die achterdocht, dat Gods beloften niet voor u bedoeld zijn. Zij zijn voor iedere berouwvolle overtreder. Sterkte en genade heft Christus beloofd, opdat gediensstige engelen deze zonden brengen naar iedere gelovige ziel. Niemand is zo zondig, dat hij geen sterkte, reinheid en gerechtigheid in Jezus zou vinden, Die voor allen stierf. Hij wacht om hen te ontdoen van hun bevleete en bezoedelde klederen, om hen de witte klederen der gerechtigheid aan te kunnen trekken. Hij smeekte hen dat zij het leven zouden aangrijpen en niet zouden sterven. — *The Faith I Live By*, p. 134; - *Het Geloof Waardoor Ik Leef*, p. 134 (8 mei).

Ware schuldbelijdenis heeft altijd een specifiek karakter, en erkent de zonden bij name. Deze kunnen van een zodanige aard zijn, dat ze uitsluitend voor God gebracht mogen worden; het kunnen ook zonden zijn die belden moeten worden aan degenen die erdoor gekwetst zijn; of ze kunnen zo algemeen van aard zijn, dat ze voor de gemeente moeten worden beleden. Alle schuldbelijdenissen moeten echter specifiek van aard zijn en de zonden, waaraan men zich schuldig heeft gemaakt, moeten bij name genoemd worden...

Schuldbelijdenis zal niet aanvaardbaar zijn voor God, als het niet samengaat met oprechte bekering en hervorming. Er moeten duidelijke veranderingen plaatsvinden in het leven; alles wat God een aanstoot is, moet worden weggedaan. Ditz al het resultaat zijn van oprecht verdriet over zonde. — *Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 639, 640; - *Getuigenissen voor de Gemeente*, vol. 5, p. 519, 520.

Woensdag 21 juli: Iets nieuws

Het gebed van David na zijn zondeval geeft een illustratie van wat echt berouw over de zonde betekent. Zijn berouw was echt en diep. Hij probeerde zijn schuld niet goed te praten. Zijn gebed werd niet ingegeven door de wens om aan de dreigende straf te ontsnappen. David zag de grootheid van zijn zonde; hij zag hoe hij daardoor innerlijk verontreinigd was; hij walgde van de zonde. Hij bad niet alleen om vergeving, maar ook om een rein hart. Hij verlangde naar de vreugde die het gevolg is van heiligheid: een herstelde harmonie en een vernieuwd contact met God.

Dit was de taal van zijn hart: ... "Ontzondig mij met hysop, dan ben ik rein, was mij, dan ben ik witter dan sneeuw... Schep mij een rein hart, o God, en vernieuw in

mijn binnenste een vaste geest". (Psalm 51:7, 10). — *Steps to Christ, pp. 24, 25; De Weg naar Christus, p. 21.*

Gods vergiffenis is niet zuiver een rechtskundige daad, waardoor Hij ons vrijstelt van veroordeling. Het is niet alleen vergeving voor onze zonde, maar ook het herstellen van onze zonde. Het is het uitvloeisel van verlossende liefde die het hart verandert. David had het juiste begrip van vergiffenis, toen hij bad: "Zover het oosten is van het westen, zover doet Hij onze overtredingen van ons" (Psalm 103:12) ...

Laat Christus, het goddelijke Leven, in u wonen, en laat Christus door u heen de liefde openbaren die van hemelse oorsprong is, die hopelozen met hoop inspireren zal en hemelse vrede zal geven aan het hart dat door zonde verwond is. Wanneer wij tot God komen, dan is dit de voorwaarde, die ons op de drempel gesteld wordt: Wanneer wij van Hem barmhartigheid ontvangen, stellen wij onszelf beschikbaar om Zijn genade aan anderen te openbaren. — *Thoughts From the Mount of Blessing, p. 114; - Gedachten van de Berg van Zaligsprekingen, p. 101.*

Rust volledig in de handen van Jezus. Overdenk Zijn grote liefde, en terwijl u mediteert over Zijn zelfverloochening, Zijn oneindige offer voor ons, opdat wij in Hem zouden geloven, zal uw hart vervuld worden met heilige vreugde, kalme vrede, en onbeschrijfelijke liefde. Als we over Jezus spreken, als we Hem in gebed aanroepen, zal ons vertrouwen dat Hij onze persoonlijke, liefdevolle Verlosser is, toenemen en zal Zijn karakter steeds lieflijker blijken... Wacht op de Heer in geloof. De Heer trekt de ziel naar zich toe in gebed, en geeft ons het gevoel van Zijn kostbare liefde. Wij hebben een nabijheid tot Hem, en kunnen zoete gemeenschap met Hem houden. Wij krijgen een duidelijk beeld van Zijn tederheid en ontferming, en onze harten worden gebroken en gesmolten bij het aanschouwen van de liefde die ons is geschonken...

Onze vrede is als een rivier, golf na golf van heerlijkheid rolt het hart binnen, en inderdaad delen wij met Jezus en Hij met ons. Wij hebben een waarnemend besef van de liefde van God, en wij rusten in Zijn liefde. Geen taal kan het beschrijven, het gaat de kennis te boven. Wij zijn één met Christus, ons leven is geborgen met Christus in God. Wij hebben de zekerheid dat wanneer Hij, die ons leven is, zal verschijnen, wij ook met Hem in heerlijkheid zullen verschijnen. Met sterk vertrouwen kunnen wij God onze Vader noemen. — *Letter 52, 1894.*

Donderdag 22 juli: Weerkaatsen van Gods licht

Op deze wijze maakte de koning van Israël zijn zonde, zijn berouw en zijn hoop op vergiffenis door Gods barmhartigheid bekend in een gezang (Psalm 51), dat bij openbare bijeenkomsten van het volk, in tegenwoordigheid van priesters en oversten, vorsten en krijgshelden, gezongen moest worden, en dat tot in de laatste generaties zijn zonde zou bekend maken. In plaats van zijn zonde te bedekken, was het zijn wens dat anderen zouden leren van de trieste geschiedenis van zijn zonde. — *Patriarchs and Prophets, p. 725; - Patriarchen en Profeten, p. 629.*

We moeten in geloof tot God komen en onze beden aan Hem voorleggen, in het geloof dat Hij voor ons zal werken alsook voor hen, die wij trachten te redden. Wij moeten meer tijd besteden aan ernstig gebed. Wij moeten met het vertrouwd geloof van een kind tot onze hemelse Vader komen en Hem al onze behoeften meedelen. Hij staat altijd klaar om te vergeven en te helpen. De voorraad goddelijke wijsheid is

onuitputtelijk en de Here spoor tons aan er ruimschoots gebruik van te maken. Het verlangen dat wij moeten koesteren naar geestelijke zegeningen wordt beschreven met de woorden: "Gelijk een hinde die naar de waterbeken smacht, zo smacht mijn ziel naar U, o God." Wij hebben een grotere zielenhonger nodig naar de rijke gaven die God wil geven. Wij moeten hongeren en dorsten naar gerechtigheid. Het ware te wensen, dat we een verterend verlangen koesteren om God uit ervaring te kennen, om de hand des geloofs uit te steken, en onze hulpeloze ziel te richten tot Hem, die machtig is om te redden. Zijn liefde betekent meer dan het leven zelf. - *Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 3, pp. 1146, 1147; Ellen G. White kommentaren, in de Bijbelkommentaar van de Zevede Dags Adventisten, p. 183.*

De Jezus, Die in u woont, wil graag tot de harten spreken van hen, die Hem nog niet kennen. Misschien lezen deze mensen de Bijbel niet en horen ze de stem niet, die door de bladzijden van de Bijbel tot hen spreekt.

Zij zien de liefde van God niet in de werken die Hij doet. Maar als u een echte vertegenwoordiger van Jezus bent, kan het gebeuren dat zij door u ertoe gebracht zullen worden, om iets van Zijn goedheid te begrijpen en zullen zij gewonnen worden tot liefde en dienst aan Hem.

Christenen moeten lichtdragers zijn op de weg naar de hemel. Zij moeten het licht, dat van Christus komt en op hen schijnt, reflecteren naar de wereld. Hun leven en karakter moet zo zijn, dat anderen door hen een juist begrip van Christus en Zijn dienst krijgen. - *Steps to Christ, p. 115; De Weg naar Christus, p. 115, 116.*

Niemand kan echter meedelen wat hij niet zelf heeft ontvangen. In Gods werk kan de mens uit zichzelf niets. Niemand kan zich uit eigen kracht maken tot een lichtdrager voor God... Gods liefde, die aanhoudend tot de mens komt, stelt hem in staat licht te doen schijnen. In de harten van allen die door het geloof met God zijn verenigd stroomt de gouden olie der liefde overvloedig om zichtbaar te worden in goede werken, in ware, van harte gemeente dienst voor God. — *Christ's Object Lessons, p. 418; - Lessen uit het Leven van Alledag, p. 259.*

Vrijdag 23 juli: Voor verdere bestudering

Conflict and Courage, "One Sin Leads to Another," p. 178;
Sons and Daughters of God, "We Learn of Christ," p. 68.

5. "Kom tot Mij..."

Sabbatmiddag, 24 juli

Het is niet werk, maar *overwerk* zonder rustperiodes, wat de mensen kapot maakt en de levenskrachten in gevaar brengt. Zij die zich overwerken bereiken spoedig de plek waar zij uitzichtloos werken.

Het werk dat voor de Heer wordt gedaan, wordt in opgewektheid en met moed gedaan. God wil geest, leven en hoop in ons werk brengen. Mensen die met hun hersenen werken, dienen gepaste aandacht te besteden aan elk onderdeel van de menselijke machine en de belasting gelijkmatig te verdelen. Lichamelijke en

verstandelijke inspanningen, die wijs gecombineerd worden, houden de hele mens in een conditie die hem voor God aanvaardbaar maakt.

Breng hoop, moed en beminnelijkheid in het dagelijks werk. Overwerk u niet. Het is veel beter enkele dingen die voor deze dag gepland waren, te laten liggen, dan zich van streek te laten maken en overbelast te raken, waarbij men de moed verliest, die noodzakelijk is om de taken van de volgende dag te volbrengen. Schendt vandaag de wetten van de natuur niet, opdat u de kracht voor de volgende dag niet verliest. — *Mind, Character, and Personality, vol. 2, pp. 375, 376; - Geest, Karakter en Persoonlijkheid, pg. 393, 394.*

Christus wil graag dat de door zorg geplaagde, vermoeide, verdrukte mensen tot Hem komen. Hij wil hen graag het licht, de blijdschap en vrede geven die nergens anders te vinden zijn. Juist de zondaars zijn de voorwerpen van zijn grote, oprechte liefde en medelijden. Hij zendt zijn Heilige Geest, die met liefde en tederheid vervuld, hen tot Zich zal trekken. — *Christ's Object Lessons, p. 225; - Lessen uit het Leven van Alledag, pg. 134.*

"Komt tot Mij, allen die vermoeid en belast zijt, en Ik zal u rust geven". (Matth.11:28) Deze troostwoorden werden gesproken tot de menigte die Jezus volgde. De Heiland had gezegd, dat alleen door Hem de mens God kon leren kennen. Hij had over Zijn discipelen gesproken als degenen aan wie de kennis van de hemelse dingen gegeven was. Maar Hij liet aan niemand het gevoel, uitgesloten te zijn van Zijn zorg en liefde. Allen die vermoeid en zwaarbeladen zijn, mogen tot Hem komen. — *The Desire of Ages, p. 328; - Jezus, De Wens der Eeuwen, pg. 267.*

Daar wij door Jezus de rust binnengaan, begint de hemel hier reeds. We geven gehoor aan Zijn uitnodiging: "Komt, leer van Mij" (Matth.11:28,29), en door zo te komen, maken wij een begin met het eeuwige leven. De hemel is een voortdurend tot God naderen door Christus. Hoe langer we in de hemel der zaligheid zijn, des te meer en meer van de heerlijkheid daarvan zal ons geopenbaard worden; en hoe meer we van God weten, des te volkomener zal ons geluk zijn. Wanneer we met Jezus wandelen in dit leven, zullen we vervuld worden van Zijn liefde, bevredigd door Zijn aanwezigheid. Alles wat de menselijke natuur bevatten kan, kunnen we hier ontvangen. Maar wat is dat vergeleken met wat hierna komt? Daar "zijn zij voor de troon van God en zij vereren Hem dag en nacht in Zijn tempel; en Hij Die op de troon gezeten is, zal Zijn tent over hen uitspreiden. Zij zullen niet meer hongeren en niet meer dorsten, ook zal de zon niet op hen vallen noch enige hitte, want het Lam, Dat in het midden van de troon is, zal hen weiden en hen voeren naar waterbronnen des levens hun ogen afwissen." (Openb.7:15-17) — *The Desire of Ages, p. 331; - Jezus, De Wens der Eeuwen, pg. 270.*

Zondag 25 juli: "Ik zal u rust geven"

Ik voel mij door de Geest van de Heer gedrongen u te vertellen dat het nu uw dag is van voorrechten, van verantwoordelijkheden, van zegeningen. Zult u er gebruik van maken? Werkt u ter verheerlijking van God, of voor uw egoïstische eigenbelang? Hebt u de schitterende vooruitzichten van werelds succes voor ogen, waarmee u zelfvoldoening en financieel gewin krijgt? Als dit zo is, zult u bitter teleurgesteld worden. Als u er echter naar streeft een rein en heilig leven te leiden, en dagelijks in

de school van Christus de lessen te leren die Hij u gevraagd heeft te leren, en zachtmoedig en nederig van hart te zijn, dan hebt u een vrede die wereldse omstandigheden niet kunnen veranderen.

Een leven in Christus is een leven van rust. Een ongemakkelijk en onbevredigd gevoel van rusteloosheid openbaart de afwezigheid van de Verlosser. Als Jezus in het leven wordt toegelaten, zal dat leven gevuld worden met goede en nobele daden voor de Meester. U zult vergeten om uzelf te dienen, en u zult steeds dichter bij de dierbare Verlosser gaan leven; uw karakter zal als dat van Christus worden, en overal om u heen zal men weten dat u met Jezus geweest bent en van Hem geleerd hebt. — *Testimonies for the Church, vol. 5, p. 487; – Getuigenissen voor de Gemeente, vol. 5, p. 399.*

Christus is de Bron des levens. Wat velen nodig hebben is een duidelijker kennis van Hem; zij moeten vriendelijk, geduldig, maar toch ernstig onderricht worden, hoe het gehele wezen opengesteld kan worden voor de genezende krachten van de hemel. Wanneer het zonlicht van Gods liefde de duistere kamers van het hart verlicht, zullen rusteloze vermoeidheid en onvoldaanheid verdwijnen en voldoening gevende vreugde zal de geest levenskracht schenken, en gezondheid en energie aan het lichaam...

Wij moeten niet toelaten dat de toekomst met haar problemen en haar onbevredigende vooruitzichten onze harten aan het wankelen brengt, onze knieën doet knikken en onze handen verslapt. "Laat hen Mijn bescherming aangrijpen," zegt de Machtige, "en vrede met Mij maken; en hij zal vrede met Mij maken." (Jesaja 27:5) Zij die hun leven aan Zijn leiding hebben overgegeven en tot Zijn dienst bereid zijn, zullen nooit in omstandigheden geplaatst worden, waarvoor Hij geen voorzorgen genomen heeft. Hoe de situatie ook is, als wij Zijn woord doen, hebben wij een Gids om ons de weg te wijzen, wij hebben een Raadsman, wat onze zorgen ook zijn, verlies of eenzaamheid, wij hebben een meevoelende Vriend. — *The Ministry of Healing, pp. 247, 248; – De Weg tot Gezondheid, pg. 208, 209.*

Hebt u, heb ik, de genadige roep, "Kom tot Mij" volledig begrepen? Hij zegt, "Blijf in Mij," niet Blijf bij Mij. "Begrijp Mijn roep. Kom tot Mij om bij Mij te blijven." Hij zal vrijelijk alle zegeningen schenken die met Zichzelf verbonden zijn aan allen die tot Hem komen voor het leven... U bent bevoorrecht met Zijn blijvende aanwezigheid in de plaats van een kortstondig voorrecht dat niet blijvend is als u zich bezighoudt met de plichten van het leven. Zullen bezorgdheid, verbijstering en zorgen u van Christus wegdrijven? Zijn wij minder afhankelijk van God wanneer wij in de werkplaats, op het veld of op de markt zijn? De Here Jezus zal bij u blijven en u bij Hem op elke plaats. — *In Heavenly Places, p. 55.*

Maandag 26 juli: "Neem Mijn juk op u"

Het moest tot alle mensen spreken, en hen over de kloof trekken die de zonde had gemaakt, om de eindige mens te verenigen met de oneindige God. Het is de kracht van het kruis alleen die de mens kan scheiden van het sterke verbond van de zonde. Christus gaf Zichzelf voor de redding van de zondaar. Zij wier zonden vergeven zijn, die Jezus liefhebben, zullen met Hem verenigd worden. Zij zullen het juk van Christus dragen. Dit juk is niet om hen te hinderen, niet om hun godsdienstig leven er een te maken van onbevredigend zwoegen. Neen, het juk van Christus moet juist het middel zijn waardoor het Christelijk leven er een van vreugde en plezier wordt. De Christen

moet vreugdevol zijn in de overdenking van wat de Heer heeft gedaan door Zijn eniggeboren Zoon te geven om voor de wereld te sterven, "opdat eenieder die in Hem gelooft niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft. — *Messages to Young People*, p. 138, (*Boodschappen aan jonge mensen*).

Jezus zegt: "Blijft in Mij" (Joh. 15:3). Deze woorden houden de gedachte in van rust, stabiliteit en vertrouwen. Andermaal zegt Hij: "Komt tot Mij ... en Ik zal u rust geven." (Matteus 11:28) De woorden van de Psalmist geven uiting aan dezelfde gedachte: "Wees stil voor de Here en verbeid Hem" (Psalm 37:7) en Jesaja geeft de verzekering: "In stilheid en vertrouwen zal uw sterkte zijn." (Jesaja 30:15) Deze rust wordt niet gevonden in nietsdoen. In de uitnodiging van de Zaligmaker wordt de belofte van rust verbonden met een oproep tot werken: "Neemt Mijn juk op u ... en gij zult rust vinden voor uw zielen." (Mattheus 11:29) Het hart, dat volledige rust vindt in Hem, zal het ijverigst en het meest actief zijn in het werken voor Hem. — *Steps to Christ*, p. 71; - *Schreden naar Christus*, p. 69.

Jezus nodigt de vermoeiden en belasten uit met beloften van rust als zij tot Hem willen komen. Hij nodigt hen uit om het knellende juk van egoïsme en hebzucht, dat hen tot slaven van de mammon maakt, te verruilen voor Zijn juk, waarvan Hij zegt dat het gemakkelijk is, en Zijn last, die licht is... Zij die weigeren de verlichting aan te nemen die Christus hun biedt, en doorgaan met het meedogenloze juk van zelfzuchtigheid te dragen, hun ziel tot het uiterste inspannend in plannen om geld te vergaren voor zelfzuchtige bevrediging, hebben niet de vrede en rust ervaren die gevonden worden in het dragen van het juk van Christus en het opheffen van de lasten van zelfverloochening en belangeloze welwillendheid die Christus voor hen gedragen heeft. — *Testimonies for the Church*, vol. 3, p. 384.

Het juk met Christus dragen betekent het werken op Zijn manier, een deelgenoot te zijn met Hem in Zijn lijden en zwoegen voor de verloren mensheid. Het betekent een verstandig leraar van zielen te zijn. We zullen zijn wat we door Christus gemaakt willen worden in deze kostbare uren van de genadetijd. Wij zullen dat soort vat zijn, waarin wij ons willen laten vormen. Wij moeten ons met God verenigen in dit werk van vormen en meten, door onze wil ondergeschikt te maken aan Gods wil. — *Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary*, vol. 5, p. 1092; *Ellen G. White Bijbelkommentaren, in Het Bijbelkommentaar van de Zevende Dags Adventisten*, vol. 5, p. 325/p. 1091-1092.

Dinsdag 27 juli: "Ik ben zacht en nederig van hart"

"Leert van Mij", zegt Jezus, "want Ik ben zachtmoedig en nederig van hart, en gij zult rust vinden." (Matth.11:29) We moeten de school van Christus binnengaan, om van Hem zachtmoedigheid en nederigheid te leren. Verlossing is het proces waardoor de ziel wordt opgeleid voor de hemel. Deze opleiding betekent een kennis van Christus. Het betekent vrijmaking van ideeën, gewoonten, en praktijken die verworven zijn in de school van de vorst der duisternis. De ziel moet bevrijd worden van alles wat tegengesteld is aan de trouw aan God.

In het hart van Christus, waar volkomen harmonie met God heerste, was volmaakte vrede. Hij werd nooit trots door bijval, of terneergedrukt door afkeuring of teleurstelling. Te midden van de heftigste tegenstand en de wreedste behandeling had

Hij nog steeds goede moed. Maar velen die belijden Zijn volgelingen te zijn, zijn in hun hart angstig en bezorgd, omdat ze bevreesd zijn zich aan God toe te vertrouwen. Zij geven zich niet volledig aan Hem over, want zij schrikken terug voor de gevolgen die een dergelijke overgave met zich zou kunnen meebrengen. Indien zij deze overgave niet doen, kunnen ze geen vrede vinden. — *The Desire of Ages*, p. 330; *Jezus, De Wens der Eeuwen*, p. 269.

U bent alleen veilig als u zich, in volmaakte onderdanigheid en gehoorzaamheid, met Christus verbindt. Het juk is gemakkelijk, want Christus draagt het gewicht. Als gij de last van het kruis opheft, zal het licht worden; en dat kruis is voor u een onderpand van eeuwig leven. Het is het voorrecht van ieder om blijmoedig achter Christus aan te lopen en bij iedere stap uit te roepen: "Uw zachtmoedigheid heeft mij groot gemaakt." Maar als wij hemelwaarts willen reizen, moeten wij het Woord van God als ons leerboek nemen. In de woorden van inspiratie moeten wij onze lessen lezen, dag na dag.

De vernedering van de mens Christus Jezus is voor het menselijk verstand onbegrijpelijk; maar aan Zijn goddelijkheid en Zijn bestaan vóór de schepping van de wereld kan nooit getwijfeld worden door hen die het Woord van God geloven. De apostel Paulus spreekt over onze Middelaar, de eniggeboren Zoon van God, die in een staat van heerlijkheid de gestalte van God had, de Bevelhebber van alle hemelse heerscharen, en die, toen Hij zijn goddelijkheid met menselijkheid bekleedde, de gestalte van een dienstknecht op Zich nam. — *Sons and Daughters of God*, p. 81, (*Zonen een dochters van God*)

Door toe te stemmen mens te worden, gaf Christus blijk van een nederigheid die het wonder is van de hemelse intelligenties. De menswording zou geen vernedering zijn, ware het niet dat Christus een verheven voorbestaan had. Wij moeten ons begrip openen om te beseffen dat Christus Zijn koninklijk gewaad, Zijn koningskroon, Zijn hoge bevel aflegde, en Zijn goddelijkheid met menselijkheid bekleedde, opdat Hij de mens zou ontmoeten waar hij was, en aan het menselijk geslacht de zedelijke macht zou geven om zonen en dochters van God te worden. Om de mens te verlossen, werd Christus gehoorzaam tot de dood, zelfs de dood van het kruis. — *The Youth's Instructor*, October 13, 1898.

Woensdag 28 juli: "Want Mijn juk is zacht"

"Neemt Mijn juk op u" (Matth.11:29), zegt Jezus. Het juk is een dienend instrument. Dieren worden onder een juk gelegd voor zware arbeid, en het juk is noodzakelijk voor hen om goed te kunnen arbeiden. Door deze illustratie leert Christus ons, dat wij geroepen zijn om te dienen zolang ons leven duurt. We moeten Zijn juk op ons nemen om medewerkers met Hem te kunnen zijn.

Het juk dat tot dienen bindt, is de wet van God. De grote wet der liefde, die werd geopenbaard in Eden, op de Sinaï werd afgekondigd en in het nieuwe verbond in het hart geschreven, en is datgene wat de menselijke arbeider bindt aan de wil van God. Indien we aan ons lot worden overgelaten om onze eigen neigingen te volgen, om slechts heen te gaan waar onze wil ons heenleidt, zouden we in de rijen van Satan geraken en bezitters van zijn eigenschappen worden. Daarom bindt God ons aan Zijn wil, die hoog, edel en verheffend is. Hij wenst dat wij geduldig en wijs de plichten van het dienen op ons zullen nemen. Het juk der dienstbaarheid heeft Christus Zelf als

mens gedragen. Hij zei: "Ik heb lust om Uw wil te doen, Mijn God, Uw wet is in Mijn binnenste." (Ps.40:9) "Ik ben van de hemel nedergedaald, niet om Mijn wil te doen, maar de wil van Hem Die Mij gezonden heeft." (Joh.6:38) Liefde voor God, ijver voor Zijn heerlijkheid, en liefde voor het gevallen mensdom brachten Jezus naar de aarde om te lijden en te sterven. Dit was de overheersende macht in Zijn leven. En Hij vraagt ons, dit beginsel ook aan te nemen. — *The Desire of Ages*, p. 329; *Jezus, De Wens der Eeuwen*, p. 268.

De mens moet leren dat de zegeningen van gehoorzaamheid in hun volheid alleen zijn deel kunnen worden, als hij de genade van Christus ontvangt. Het is Zijn genade die het de mens mogelijk maakt Gods wetten te gehoorzamen. Het is deze genade die hem in staat stelt de band van slechte gewoonten te verbreken. Dit is de enige macht die hem standvastig op het rechte pad kan brengen en doen behouden.

Wanneer het evangelie in zijn reinheid en kracht ontvangen wordt, is het een geneesmiddel tegen de ziekten die door de zonde veroorzaakt werden. De Zon der Gerechtigheid gaat op, "met genezing onder Zijn vleugels." (Mal. 4:2) Niet alles wat de wereld schenkt, kan een gebroken hart helen, of vrede in het gemoed brengen, of zorgen wegnemen, of ziekte uitbannen. Roem, aanleg, talent - alles is machteloos om een hart vol droefheid blij te maken of een verwoest leven te herstellen. Het leven van God in de ziel is de enige hoop van de mens. De liefde die Christus uitstort in het gehele wezen is een levende macht. Elk vitaal deel: de hersenen, het hart, de zenuwen, worden daardoor met genezing aangeraakt. Daardoor worden de voornaamste vermogens tot activiteit geprikkeld. Het bevrijdt de ziel van schuld en droefheid, van angst en bezorgdheid, die de levenskrachten vernielen. Tegelijkertijd komen vrede en kalmte in het gemoed. Het plant een blijdschap in de ziel, die door niets aards vernietigd kan worden; vreugde in de Heilige Geest, heilbrengende, leven gevende vreugde. — *The Ministry of Healing*, p. 115; — *De Weg tot Gezondheid*, pg. 85, 86.

Donderdag 29 juli: "Mijn last is licht"

Er zijn vele mensen wier hart lijdt onder de last van zorgen, omdat zij trachten de maat van de wereld te bereiken. Zij hebben de dienst van de wereld gekozen, de verwarringen daarvan aanvaard en de gewoonten daarvan aangenomen. Op deze wijze wordt hun karakter geschonden en wordt hun leven een afmatting. Om te voldoen aan hun eerzucht en wereldse verlangens, doen zij hun geweten geweld aan en brengen een extra last van zelfverwijt over zich. De voortdurende zorg put hun levenskrachten uit. Onze Heiland verlangt, dat zij het juk der slavernij terzijde leggen. Hij nodigt hen uit, Zijn juk op zich te nemen; Hij zegt: "Mijn juk is zacht en Mijn last is licht." (Matth.11:30)

Hij zegt hun, eerst het koninkrijk Gods en Zijn gerechtigheid te zoeken, en het is Zijn belofte, dat alle dingen die voor hen noodzakelijk zijn voor dit leven, daaraan toegevoegd zullen worden. Bezorgdheid is blind en kan niet in de toekomst zien; maar Jezus ziet het einde vanaf het begin. In iedere moeilijkheid heeft Hij Zijn weg bereid om verlichting te brengen. Onze hemelse Vader heeft duizend manieren om voor ons te zorgen waar wij niets van weten. Zij die dit ene beginsel, het vooropstellen van de dienst en eer van God, aanvaardden, zullen bemerken, dat verwarring verdwijnt, en dat er een effen pad voor hun voeten is. — *The Desire of Ages*, p. 330; *Jezus, De Wens der Eeuwen*, p. 268.

Jezus nodigt u uit het juk af te leggen dat u hebt gedragen en dat u in de nek heeft gezeten, en Zijn juk aan te nemen, dat gemakkelijk is, en Zijn last, die licht is. Hoe vermoeiend is de last van eigenliefde, hebzucht, trots, hartstocht, jaloezie en boze vermoedens. Maar hoe dicht houden de mensen deze vervloekingen omklemd, en hoe afkerig zijn zij om ze op te geven. Christus begrijpt hoe smartelijk deze zelfopgelegde lasten zijn, en Hij nodigt ons uit ze af te leggen. De zwaar beladen en vermoeide zielen nodigt Hij uit tot Hem te komen en Zijn last, die licht is, aan te nemen in ruil voor de lasten die zij op zichzelf leggen. Hij zegt: "Gij zult rust vinden voor uw zielen. Want Mijn juk is gemakkelijk en Mijn last is licht." De eisen van onze Verlosser zijn allemaal consistent en harmonieus, en als ze vrolijk gedragen worden, zullen ze vrede en rust brengen aan de ziel. —*Testimonies for the Church, vol. 4, p. 240.*

Het was om zondaars te redden dat Christus Zijn huis in de hemel verliet en naar de aarde kwam om te lijden en te sterven. Hiervoor zwoegde en pijnigde Hij en bad, totdat Hij, gebroken en verlaten door degenen die Hij kwam redden, Zijn leven uitstortte op Golgotha.

Velen deinzen terug voor zo'n leven als dat van onze Verlosser. Zij menen dat het een te groot offer vergt om het Voorbeeld na te volgen, om vrucht voort te brengen in goede werken, en dan geduldig het snoeien van God te verdragen opdat zij meer vrucht voortbrengen. Maar wanneer de Christen zichzelf slechts beschouwt als een nederig werktuig in de handen van Christus, en zich inspant om trouw elke plicht te vervullen, vertrouwend op de hulp die God heeft beloofd, dan zal hij het juk van Christus dragen en het gemakkelijk vinden; dan zal hij lasten voor Christus dragen en ze licht verklaren. Hij kan moedig en vol vertrouwen opzien en zeggen: "Ik weet in wie ik heb geloofd, en ik ben ervan overtuigd dat hij bij machte is te bewaren wat ik hem heb toevertrouwd" (2 Timoteüs 1:12). —*The Sanctified Life, p. 82, (Het geheiligd leven)*

Vrijdag 30 juli: Voor verdere bestudering

My Life Today, "Being Good and Doing Good," p. 168;

Sons and Daughters of God, "He Is Near to All That Call Upon Him," p. 19.

6. Rust vinden in het gezin

Sabbatmiddag 31 juli

De mens is niet wat hij zou kunnen zijn en wat het Gods wil is dat hij zal zijn. De sterke macht van Satan over het menselijk ras houdt hen op een laag niveau; maar dit hoeft niet zo te zijn, anders zou Henoch niet zo verheven en veredeld hebben kunnen worden om met God te wandelen. De mens hoeft niet op te houden intellectueel en geestelijk te groeien tijdens zijn leven. Maar de gedachten van velen zijn zo bezig met zichzelf en hun eigen zelfzuchtige belangen, dat er geen ruimte is voor hogere en edeler gedachten. ...Weinigen beseffen dat zij voortdurend werk hebben om verdraagzaamheid, sympathie, liefdadigheid, gewetensvolheid en trouw te ontwikkelen. ...

De mensen kunnen niet God in de hoogste mate liefhebben en hun naaste als zichzelf, en toch zo koud zijn als ijsbergen. Niet alleen beroven zij God van de liefde die Hem toekomt, maar zij beroven ook hun naaste. Liefde is een plant van hemelse groei, en zij moet gekoesterd en gevoed worden. Liefdevolle harten, waarachtige, liefdevolle woorden, zullen gelukkige gezinnen maken en een verheffende invloed uitoefenen op allen die binnen de sfeer van hun invloed komen. —*Testimonies for the Church, vol. 4, pp. 547, 548.*

Wanneer de waarheid van God een blijvend beginsel in het hart is, zal het zijn als een levende bron. Men kan proberen het te onderdrukken, maar het zal op een andere plaats weer opborrelen; het is daar en kan niet worden onderdrukt. De waarheid in het hart is een bron van leven. Het verfrist de vermoeiden en houdt slechte gedachten en uitspraken in bedwang.

Gebeurt er niet genoeg om ons heen om ons de gevaren te tonen die ons pad kruisen? Overal ziet men wrakken van menselijkheid, verwaarloosde familie-altaren, uiteengevallen gezinnen. Er is een vreemd afzien van principes, een verlaging van de standaard van moraliteit; de zonden nemen snel toe die er de oorzaak van waren dat Gods oordelen over de aarde werden uitgestort in de zondvloed en in de vernietiging van Sodom door vuur. Wij naderen het einde. God heeft de perversiteit van de mensheid lang verdragen, maar hun straf is niet minder zeker. Laten zij die beweren het licht der wereld te zijn, zich onthouden van alle ongerechtigheid. —*Testimonies for the Church, vol. 5, pp. 600, 601.*

Het huis waarin de leden beleefde, hoffelijke christenen zijn, oefent een verreikende invloed ten goede uit. Andere gezinnen zullen de resultaten van zo'n huis opmerken en het voorbeeld volgen en op hun beurt het huis bewaken tegen satanische invloeden. De engelen van God zullen dikwijls het huis bezoeken waar de wil van God heerst. Onder de kracht van goddelijke genade wordt zo'n huis een plaats van verkwikking voor vermoeide, vermoeide pelgrims. Door waakzame bewaking wordt het eigen ik ervan weerhouden zich te doen gelden. Juiste gewoonten worden gevormd. Er is een zorgvuldige erkenning van de rechten van anderen. Het geloof dat door liefde werkt en de ziel zuivert, staat aan het roer en waakt over het hele huishouden. Onder de gewijde invloed van zo'n huis wordt het principe van broederschap, zoals vastgelegd in het Woord van God, meer herkend en gehoorzaamd. —*Sons and Daughters of God, p. 258 (Zonen en Dochters van God)*

Zondag 1 augustus: Disfunctioneren van het gezin

De zonde van Jakob, en de reeks gebeurtenissen waartoe zij leidde, hadden niet nagelaten een invloed ten kwade uit te oefenen - een invloed die haar bittere vrucht openbaarde in het karakter en het leven van zijn zonen. Toen deze zonen de volwassenheid bereikten, ontwikkelden zij ernstige gebreken. De gevolgen van polygamie waren zichtbaar in het gezin. Dit verschrikkelijke kwaad heeft de neiging om de bronnen van liefde op te drogen, en zijn invloed verzwakt de meest heilige banden. De jaloezie van de verschillende moeders had de familierelatie verbitterd, de kinderen groeiden op met twist en ongeduld, en het leven van de vader was verduisterd door angst en verdriet. —*Patriarchs and Prophets, p. 208 (Patriarchen en Profeten)*

Jozef luisterde naar de instructies van zijn vader en vreesde de Heer. Hij was meer gehoorzaam aan zijn vaders rechtvaardige lessen dan enig van zijn broeders. Hij koesterde zijn instructies, en met integriteit van hart, gehoorzaamde hij God graag. Hij was bedroefd over het verkeerde gedrag van sommige van zijn broeders, en smeekte hen zachtmoedig om een rechtvaardige koers te volgen, en hun slechte daden achterwege te laten. Dit verbitterde hen alleen maar tegen hem. Zijn haat tegen de zonde was zo groot dat hij het niet kon verdragen zijn broeders tegen God te zien zondigen. Hij legde de zaak aan zijn vader voor, in de hoop dat zijn autoriteit hen zou kunnen bekeren. Deze onthulling van hun wandaden maakte zijn broeders woedend tegen hem. Zij hadden de sterke liefde van hun vader voor Jozef opgemerkt, en waren jaloeers op hem. Hun afgunst groeide uit tot haat, en tenslotte tot moord. —*Spiritual Gifts, vol. 3, p. 138.*

Omdat zijn moeder dood was, klampten [Jozefs] genegenheden zich des te meer vast aan de vader, en Jakobs hart was verbonden met dit kind van zijn oude dag. Hij "hield meer van Jozef dan van al zijn kinderen."

Maar zelfs deze genegenheid zou een oorzaak van moeilijkheden en verdriet worden. Jakob gaf op onverstandige wijze blijk van zijn voorkeur voor Jozef, en dit wekte de jaloezie van zijn andere zonen op. Het onoordeelkundige geschenk van de vader aan Jozef van een kostbare mantel, of tuniek, wekte de verdenking dat hij zijn oudere kinderen wilde passeren, om het eerstgeboorterecht aan de zoon van Rachel te schenken. Hun kwaadaardigheid werd nog groter toen de jongen hun op een dag vertelde van een droom die hij had gehad.

Toen de knaap voor zijn broeders stond, zijn prachtig gelaat verlicht met de Geest van Inspiratie, konden zij hun bewondering niet inhouden; maar zij verkozen niet hun boze wegen te verzaken, en zij haatten de zuiverheid die hun zonden berispte. Dezelfde geest die Kain bezielde, ontbrandde in hun harten. —*Conflict and Courage, blz. 72.*

Het huis dat verfraaid is door liefde, sympathie en tederheid is een plaats die engelen graag bezoeken, en waar God verheerlijkt wordt. De invloed van een zorgvuldig bewaakt christelijk gezin in de kinder- en jeugdjaren is de zekerste bescherming tegen de verdorvenheden van de wereld. In de atmosfeer van zo'n huis zullen de kinderen leren zowel hun aardse ouders als hun hemelse Vader lief te hebben.

Elk christelijk gezin zou aan de wereld de kracht en de voortreffelijkheid van de christelijke invloed moeten illustreren. Ouders moeten zich bewust zijn van hun verantwoordelijkheid om hun huizen vrij te houden van elke smet van moreel kwaad. —*The Adventist Home, p. 19 (Bijbels gezin)*

Maandag 2 augustus: Een nieuwe richting kiezen

Jozef beschouwde zijn verkoop aan Egypte als de grootste ramp die hem kon overkomen; maar hij zag de noodzaak om op God te vertrouwen, zoals hij nooit had gedaan toen hij nog door de liefde van zijn vader werd beschermd. ...

Maar, in de voorzienigheid van God, was zelfs deze ervaring een zegen voor hem. Hij had in een paar uur geleerd wat jaren hem anders misschien niet hadden geleerd. Zijn vader, sterk en teder als zijn liefde was geweest, had hem onrecht aangedaan door zijn partijdigheid en toegeeflijkheid. Deze onverstandige voorkeur had zijn broers

woedend gemaakt en hen tot de wrede daad aangezet die hem van zijn huis had gescheiden. De gevolgen waren ook zichtbaar in zijn eigen karakter. Fouten waren aangemoedigd die nu gecorrigeerd moesten worden. —*Conflict and Courage, p. 73.*

In Egypte aangekomen, werd Jozef verkocht aan Potifar, de aanvoerder van de wacht van de koning, in wiens dienst hij tien jaar bleef. Hij werd hier blootgesteld aan verleidingen van niet alledaagse aard. Hij bevond zich te midden van afgoderij. De aanbidding van valse goden was omgeven door alle pracht en praal van het koningschap, ondersteund door de rijkdom en cultuur van de hoogst beschaafde natie die toen bestond. Toch behield Jozef zijn eenvoud en zijn trouw aan God. De beelden en geluiden van ondeugd waren overal om hem heen, maar hij was als iemand die niet zag en niet hoorde. Zijn gedachten mochten niet blijven hangen bij verboden onderwerpen. Het verlangen om in de gunst van de Egyptenaren te komen, kon hem er niet toe brengen zijn principes te verbergen. Als hij dit had geprobeerd, zou hij door verzoeking zijn overwonnen; maar hij schaamde zich niet voor de godsdienst van zijn vaderen, en hij deed geen moeite om het feit te verbergen dat hij een aanbidder van Jehovah was. Potifars vertrouwen in Jozef groeide met de dag, en ten slotte bevorderde hij hem tot zijn beheerder, met volledige zeggenschap over al zijn bezittingen. —*Conflict and Courage, p. 74*

Er zijn vandaag duizenden die [Satans] opstandige klacht tegen God echoën. Zij zien niet in dat het ontnemen van de vrijheid van keuze aan de mens zou betekenen dat hij beroofd zou worden van zijn voorrecht als intelligent wezen, en dat hij louter een automaat van hem zou worden gemaakt. Het is niet Gods doel om de wil te dwingen. De mens is geschapen als een vrij moreel wezen. Zoals de bewoners van alle andere werelden moet hij onderworpen worden aan de proef van gehoorzaamheid; maar hij wordt nooit in zo'n positie gebracht dat toegeven aan het kwaad een zaak van noodzaak wordt. Geen verzoeking of beproeving wordt hem toegestaan die hij niet kan weerstaan. God heeft zo'n ruime voorziening getroffen dat de mens nooit verslagen hoeft te worden in het conflict met Satan. —*Patriarchs and Prophets p. 331 (Patriarchen en Profeten)*

Dinsdag 3 augustus: Het vinden van echte eigenwaarde

De rabbijnen vatten de gelijkenis van Christus op als van toepassing op tollenaars en zondaars; maar zij heeft een ruimere betekenis. Met het verloren schaap stelt Christus niet alleen de individuele zondaar voor, maar de wereld die is afgevallen en door de zonde te gronde is gericht. Deze wereld is slechts een atoom in de uitgestrekte heerschappijen waarover God regeert, maar deze kleine gevallen wereld - het ene verloren schaap - is kostbaarder in Zijn ogen dan de negenennegentig die niet van de kudde zijn afgedwaald. Christus, de geliefde Bevelhebber in de hemelse hoven, boog Zich neder van Zijn hoge rang, legde de heerlijkheid die Hij bij de Vader had, terzijde om die ene verloren wereld te redden. Daartoe verliet Hij de zondeloze werelden in de hoogte, de negenennegentig die Hem liefhadden, en kwam naar deze aarde, om "verwond te worden om onze overtredingen" en "verbrijzeld om onze ongerechtigheden" (Jesaja 53:5) God gaf Zichzelf in Zijn Zoon opdat Hij de vreugde zou hebben het verloren schaap terug te ontvangen.

"Ziet, welk een liefde heeft de Vader ons geschonken, dat wij Gods zonen genoemd worden." 1 Johannes 3:1. — *Christ's Object Lessons, pp. 190, 191 (Lessen uit het leven van alledag)*

Christus, de gekruisigde moet het thema van onze gedachten worden en de diepste emoties van onze zielen beroeren. De ware volgelingen van Christus zullen de grote verlossing waarderen die Hij voor hen heeft bewerkt; en waar Hij de weg wijst, zullen zij volgen. Zij zullen het als een voorrecht beschouwen om de lasten te dragen die Christus op hen legt. Het is door het kruis alleen dat wij de waarde van de menselijke ziel kunnen schatten. Zo waardevol zijn de mensen voor wie Christus stierf, dat de Vader tevreden is met de oneindige prijs die Hij betaald voor de redding van de mens door Zijn eigen Zoon op te offeren om te sterven voor hun verlossing. Wat een wijsheid, barmhartigheid en liefde in haar volheid worden hier geopenbaard! De waarde van de mens wordt alleen gekend door naar Golgotha te gaan. In het mysterie van het kruis van Christus kunnen wij de mens naar waarde schatten. — *Testimonies for the Church, vol. 2, p. 634.*

Onze God is een altijd aanwezige hulp in elke tijd van nood. Hij is volkomen bekend met de geheimste gedachten van ons hart, met alle bedoelingen en oogmerken van onze zielen. Wanneer wij in verwarring zijn, zelfs voordat wij Hem onze nood openbaren, treft Hij regelingen voor onze bevrijding. Ons verdriet blijft niet onopgemerkt. Hij weet altijd veel beter dan wij wat nodig is voor het welzijn van Zijn kinderen, en Hij leidt ons zoals wij geleid zouden willen worden als wij ons eigen hart konden onderscheiden en onze noden en gevaren konden zien, zoals God ze ziet. Maar eindige wezens kennen zelden zichzelf. Zij begrijpen hun eigen zwakheid niet. God kent hen beter dan zij zichzelf kennen, en Hij weet hoe Hij hen moet leiden. — *Our High Calling, p. 316.*

Woensdag 4 augustus: Relaties aangaan op Gods manier

Hoe heftig was de aanval op Jozefs moraal. Het kwam van een invloedrijk persoon en zou zeer zeker tot dwaling leiden. Maar hoe snel en vastberaden werd deze weerstaan. Hij leed voor zijn deugd en integriteit, want zij die hem op een dwaalspoor wilde brengen, wreekte zich op de deugd die zij niet kon ondermijnen, en door haar invloed werd hij in de gevangenis geworpen, door hem te beschuldigen van een onrechtvaardige daad. Hier leed Jozef omdat hij zijn integriteit niet wilde opgeven. Hij had zijn reputatie en belangen in de handen van God gelegd. En hoewel hij een tijdlang werd verdrukt, om hem voor te bereiden op een belangrijke positie, behoedde God toch veilig de reputatie die door een boosaardige aanklager was bezoedeld, en daarna, op Zijn eigen goeddunken, liet Hij die schijnen. God maakte zelfs de gevangenis de weg tot zijn verheffing. Deugdzaamheid zal mettertijd haar eigen beloning brengen. Het schild dat Jozefs hart bedekte was de vrees voor God, die hem ertoe bracht trouw en rechtvaardig te zijn tegenover zijn meester en trouw aan God. — *The Story of Redemption, blz. 102.*

Alleen in de mate waarin het woord van God wordt ontvangen en gehoorzaamd, zal het indruk maken met zijn kracht en raken met zijn leven elke bron van actie, elke fase van karakter. Het zal elke gedachte zuiveren, elk verlangen reguleren. Zij die Gods woord tot hun vertrouwen maken, zullen zich als mannen ontplooien en sterk

zijn. Zij zullen boven alle onedele dingen uitstijgen in een atmosfeer die vrij is van bezoedeling.

Wanneer de mens in gemeenschap is met God, zal dat onwrikbare doel dat Jozef en Daniël behoevde te midden van de corruptie van heidense hoven, van hem een leven maken van ongezoeten zuiverheid. Zijn gewaden van karakter zullen smetteloos zijn. In zijn leven zal het licht van Christus onbelicht zijn. De heldere Morgenster zal standvastig boven hem schijnen in onveranderlijke heerlijkheid. — *The Ministry of Healing, p. 136 (De weg tot gezondheid)*

De les van de Verlosser: "Verzet u niet tegen hem die slecht is", was een harde uitspraak voor de wraakzuchtige Joden, en zij mopperden erover tegen elkaar. Maar Jezus legde nu een nog sterkere verklaring af:

"Gij hebt gehoord, dat er gezegd is: Gij zult uw naaste liefhebben, en uw vijand haten. Maar Ik zeg u: Heb uw vijanden lief, zegent hen die u vervloeken, doet goed aan hen die u haten, en bid voor hen die u verachten en vervolgen, opdat gij kinderen moogt zijn van uw Vader die in de hemelen is."

De kinderen Gods zijn zij die deelhebben aan Zijn natuur. Het is niet de aardse rang, noch de geboorte, noch de nationaliteit, noch het godsdienstig voorrecht, die bewijst dat wij leden zijn van de familie Gods; het is de liefde, een liefde die de gehele mensheid omhelst. Zelfs zondaars wier harten niet geheel gesloten zijn voor Gods Geest, zullen vriendelijkheid beantwoorden; terwijl zij haat voor haat kunnen geven, zullen zij ook liefde voor liefde geven. Maar het is alleen de Geest van God die liefde geeft voor haat. Vriendelijk te zijn voor de ondankbaren en voor de bozen, het goede te doen in de hoop op niets terug, is het insigne van het koningschap van de hemel, het zekere teken waarmee de kinderen van de Allerhoogste hun hoge rang openbaren. — *Thoughts From the Mount of Blessing, pp. 73, 75 (Gedachten van de berg der zaligsprekingen)*

Donderdag 5 augustus: De grote controverse, van dichtbij en persoonlijk

Jozef was een van de weinigen die de verleiding kon weerstaan. Hij toonde dat hij alleen oog had voor de glorie van God. Hij gaf blijk van een verheven achting voor Gods wil, zowel wanneer hij in de cel van de gevangene zat als wanneer hij naast de troon stond. Hij droeg zijn godsdienst met zich mee, waar hij ook ging en in welke situatie hij zich ook bevond. Ware godsdienst heeft een alles doordringende kracht. Het geeft toon aan alles wat de mens doet. Je hoeft de wereld niet uit om christen te zijn, maar je kunt je godsdienst, met al zijn heiligende invloeden, meedragen in alles wat je doet en zegt. U kunt de plichten die behoren bij de situatie waarin God u geplaatst heeft, goed vervullen door uw hart gericht te houden op hemelse dingen. — *Testimonies for the Church, vol. 5, p. 124.*

Het leven in deze stormachtige wereld, waar morele duisternis zegeviert over waarheid en deugd, zal voor de christen een voortdurend conflict zijn. Hij zal merken dat hij de wapenrusting moet blijven aantrekken, want hij zal moeten strijden tegen krachten die nooit moe worden en vijanden die nooit slapen. Wij zullen met ontelbare verzoeken worden geconfronteerd, en wij moeten kracht vinden in Christus om ze te overwinnen of door hen overwonnen worden en onze ziel verliezen. Wij hebben een

groot en plechtig werk te doen, en hoe verschrikkelijk zal ons verlies zijn als wij falen.
— *Testimonies for the Church, vol. 3, p. 453.*

Er zijn velen die het conflict niet begrijpen dat gaande is tussen Christus en Satan over de zielen van de mensen. Zij beseffen niet dat als zij onder de met bloed besmeurde banier van Prins Emmanuel willen staan, zij bereid moeten zijn deel te hebben aan Zijn conflicten en een vastberaden oorlog te voeren tegen de machten der duisternis.

Als hij aan het conflict denkt, schrijft Paulus aan zijn Efezische broeders, hen vermanend om... "Trek de hele wapenrusting van God aan, opdat gij weerstand kunt bieden tegen de listen van de duivel. Want wij worstelen niet tegen vlees en bloed, maar tegen de overheden, tegen de machten, tegen de heersers van de duisternis van deze wereld, tegen de geestelijke boosheden in hoge kringen" (verzen 10-13).

Het verkrijgen van het eeuwige leven zal altijd een strijd, een conflict inhouden. Wij moeten voortdurend de goede strijd van het geloof strijden. Wij zijn soldaten van Christus; en van hen die dienst nemen in Zijn leger wordt verwacht dat zij moeilijk werk doen, werk dat hun energie tot het uiterste zal belasten. ...

Overwinningen worden niet behaald door ceremoniën of vertoon, maar door eenvoudige gehoorzaamheid aan de hoogste Generaal, de Here God van de hemel. Hij die op deze Leidsman vertrouwt, zal nooit een nederlaag kennen. Gehoorzaamheid aan God is bevrijding van de slavernij van de zonde, bevrijding van menselijke hartstochten en impulsen. De mens kan overwinnaar worden van zichzelf, overwinnaar van zijn eigen neigingen, overwinnaar van overheden en machten, en van de "heersers van de duisternis van deze wereld," en van "geestelijke boosheden in hoge kringen." — In *Heavenly Places, blz. 259.*

Vrijdag 6 augustus: Voor verdere bestudering

The Upward Look, "Maak kennis met God," p. 248;

In Heavenly Places, "No Exemption From Sorrow," p. 268.

7. Rust, relaties en genezing

Sabbatmiddag 7 augustus

Voor degenen die overtuigd zijn van de zonde en gebukt gaan onder een gevoel van hun onwaardigheid, schuilen lessen van geloof en bemoediging in dit bericht. De Bijbel vermeldt onverbloemd de gevolgen van Israëls afvalligheid; maar er wordt ook gesproken over de diepe verootmoediging en het berouw, de oprechte toewijding en de vrijgevigheid waardoor hun terugkeer tot de Here werd gekenmerkt.

Elke oprechte terugkeer tot de Here brengt blijvende vreugde in het leven. Als de zondaar zich openstelt voor de invloed van de Heilige Geest, ziet hij zijn eigen schuld en onreinheid in tegenstelling met de heiligheid van Hem, die de harten doorzoekt. Hij ziet zich veroordeeld als overtreder. Maar om deze reden hoeft hij niet toe te geven aan wanhoop, er is reeds gezorgd dat hij vergiffenis kan krijgen. Hij kan zich verblijden over het feit dat zijn zonden zijn vergeven, dat hij deelt in de liefde van de hemelse Vader, die gaarne vergeeft. Het is tot heerlijkheid van God om zondige, berouwvolle mensen te omringen met zijn liefde, hun wonden te helen, hen te

reinigen van zonden en hen te bekleden met de klederen des heils. —*Profeten en Koningen, p. 412.*

De liefde van God is wel iets meer dan een loutere ontkenning. Het is een positief en actief beginsel, een levende bron, die altijd stroomt om anderen te zegenen. Als de liefde van Christus in ons woont, zullen we niet alleen geen haat koesteren tegenover onze medemensen, maar we zullen op allerlei manier proberen hun liefde te betonen.

Als iemand die belijdt God te dienen een broeder onrecht doet of kwetst, geeft hij die broeder een valse voorstelling van het karakter van God. Dat onrecht moet beleden worden. Hij moet het als zonde erkennen, om in harmonie met God te komen. Onze broeder heeft ons misschien groter onrecht aangedaan dan wij hem. Maar dat neemt onze verantwoordelijkheid niet weg. Als wij voor God komen en wij herinneren ons, dat een ander iets tegen ons heeft. Dan moeten wij onze gave - laten liggen en naar de broeder gaan met wie wij een geschil hebben. We moeten dan in nederigheid onze eigen zonde belijden en om vergeving vragen. — *Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, p. 50.*

Als we op enige manier onze broeder tekort hebben gedaan of hebben verwond, moeten wij schadeloosstelling geven. Als we onopzettelijk een vals getuigenis hebben gegeven; als we iemands woorden verkeerd hebben weergegeven; als we iemands invloed op enige manier hebben geschaad - dan behoren we naar degene toe te gaan, met wie wij over hem gesproken hebben en al onze schadelijke verkeerde opmerkingen terugnemen.

Als moeilijkheden tussen broeders niet voor anderen werden opengelegd, maar openhartig tussen hen beiden besproken zouden worden in de geest van christelijke liefde, wat zou er dan veel kwaad voorkomen kunnen worden! Hoeveel bittere wortels, waardoor veel mensen zijn verontreinigd, zouden dan vernietigd zijn. En hoe nauw en teder zouden de volgelingen van Christus dan in Zijn liefde verenigd zijn! —*Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen, pp. 50,51*

Zondag 8 augustus: Terugkijken op het verleden

Toen hij hoorde van de overvloedige voorzieningen die door de koning van Egypte getroffen waren, reisden tien van Jacobs zonen daarheen om koren te kopen. Bij hun aankomst werden ze naar de vertegenwoordiger van de koning gebracht en kwamen met andere smekelingen om zich voor te stellen aan de heerser van het land. En ze "bogen zich voor hem neer met het aangezicht ter aarde." Toen Jozef zag hoe zijn broers zich neerbogen en hem eer bewezen, dacht hij aan zijn dromen; de beelden uit het verleden kwamen hem levendig voor de geest. Met zijn scherpe blik waarmee hij de groep overzag, ontdekte hij dat Benjamin niet bij hen was. Was deze ook het slachtoffer geworden van de verraderlijke wreedheid van deze gewelddadige mannen? Hij besloot om achter de waarheid te komen...

Hij wilde weten of ze dezelfde hooghartige geest bezaten als vroeger toen hij bij hen was, en wilde ook inlichtingen zien te verkrijgen over zijn ouderlijk huis; Hij wist echter maar al te goed hoe bedrieglijk hun woorden konden zijn. — *Patriarchen en Profeten, pp 192,193.*

Christus dienstknechten mogen zich niet laten leiden door de ingevingen van hun menselijke natuur. Zij moeten nauw met God verbonden zijn opdat zij niet, als zij

worden uitgedaagd, in opstand komen en een woordenstroom uiten die ongepast is, die niet is als de douw of de zachte regen die de verdroogde planten verfrist. Satan zou graag willen dat zij dat doen, omdat het zijn werkwijze is. Het is de draak die toornig is. Het is Satans geest die tot uiting komt in boosheid en aanklagen. Maar Gods dienstknechten moeten Gods vertegenwoordigers zijn. Hij wil dat zij slechts betalen met hemelse munt, met de waarheid die zijn beeld en opschrift draagt. Zij kunnen alleen het kwaad overwinnen door de macht van Christus. Gods heerlijkheid is hun sterkte. Zij moeten het oog gericht houden op zijn lieflijkheid. Dan kunnen zij het evangelie met goddelijke tact en zachtheid brengen. De geest die zich onder uitdaging beheerst zal met meer succes ten gunste van de waarheid spreken dan welk argument ook, hoe krachtig dat mag zijn. — *Wens der Eeuwen, pp.286,287.*

Christus is onze enige hoop, We mogen op Hem zien, want Hij is onze Redder. We mogen Hem op zijn woord nemen, en Hem tot ons vertrouwen stellen. Hij is juist de hulp die we nodig hebben, en we kunnen veilig op Hem vertrouwen. Als we van menselijke wijsheid afhankelijk zijn om ons als gids te dienen, zullen we ons aan de verliezende zijde bevinden. Maar we mogen direct tot de Here Jezus komen, want Hij heeft gezegd: "Kom allen tot Mij, die vermoeid en belast bent, en Ik zal u rust geven. Neem Mijn juk op u, en leer van Mij want Ik zachtmoedig ben en nederig van hart; en u zult rust vinden voor uw ziel." Het is uw voorrecht in Zijn gedachten te zijn.

We hebben een goddelijk oor waaraan wij onze moeilijkheden kunnen voorleggen. Laat niets ons tegenhouden in het brengen van onze smeekbeden in de naam van Jezus, zonder twijfel gelovende dat God ons hoort en dat Hij ons wil antwoorden. Laten wij onze moeilijkheden tot God brengen, onszelf voor Hem vernederend. — *Testimonies to Ministers and Gospelworkers, pp. 486-487.*

Maandag 9 augustus: Het toneel

Jozefs broers stonden roerloos, verstomd van schrik en verbazing. De heerser van Egypte hun broer Jozef, die zij benijd hadden en wilden vermoorden, en die ze tenslotte als slaaf verkocht hadden! Al het kwaad dat ze hem hadden aangedaan, trok aan hun geest voorbij. Ze herinnerden zich hoe ze zijn dromen veracht hadden en alles hadden gedaan om de vervulling ervan te verhinderen...

Toen hij hun verwarring zag, zei hij vriendelijk: "Komt toch naderbij," en toen ze naderden, ging hij door; "Ik ben uw broeder Jozef, die gij naar Egypte verkocht hebt. Maar weest nu niet verdrietig en ziet er niet zo ontsteld uit, omdat gij mij hierheen verkocht hebt, want om u in het leven te behouden heeft God mij hier voor u uit gezonden." Daar hij gevoelde dat ze reeds genoeg voor hun wreedheid jegens hem geleden hadden trachtte hij edelmoedig hun vrees te verdrijven en de bitterheid van hun zelfverwijt te verzachten.

"Toen viel hij zijn broeder Benjamin om de hals en weende, en Benjamin weende aan zijn hals. En hij kuste al zijn broeders hartelijk en weende, hen omhelzende. Daarna eerst spraken zijn broeders met hem." Nederig beleden ze hun zonde en vroegen hem om vergiffenis. Lange tijd hadden ze geleden onder zelfverwijt en schaamte en nu verblijdden zij zich omdat hij nog leefde. — *Patriarchen en Profeten, pp. 197,198.*

Alhoewel Jozef verhoogd was tot een regeerder over het hele land, vergat hij God niet. Hij wist dat hij een vreemdeling was in een vreemd land, gescheiden van zijn

vader en zijn broers, waardoor hij vaak bedroefd was, maar hij geloofde sterk dat Gods hand zijn zaak bestuurde, door hem in een belangrijke positie te plaatsen. En vertrouwend op Gods aanwezigheid, verrichtte hij al de plichten van zijn functie, als regeerder over het land Egypte met getrouwheid.

Toen zijn broeders nederig hun verkeerdheden beleden, die zij tegenover Jozef hadden gedaan en zij hem om vergeving hadden gevraagd, waren ze grotelijks verheugd, dat hij leefde; zij hadden geleden aan wroeging en grote geestelijke nood, sinds hun gruwelen jegens hem. En nu ze wisten dat ze niet schuldig waren aan zijn bloed, was hun gekwelde gemoed bevrijd.

Jozef vergaf zijn broers met blijdschap, en zond hen heen, overvloedig voorzien van proviand en voorzien van rijtuigen, en alles wat nodig was voor de verhuizing van hun vaders familie en hun eigendommen naar Egypte. Jozef gaf zijn broer Benjamin meer kostbare geschenken dan zijn andere broers. Hij stuurde zijn broers op weg, en zei tegen hen: maak onderweg geen ruzie. Hij was bang dat ze onderweg ruzie zouden krijgen over wie de schuld toekwam voor de wreedheden die ze hem hadden aangedaan. Met vreugde keerden ze terug tot hun vader. — *Spiritual Gifts, vol 3, pp.152,167.*

Jezus kent de omstandigheden van ieder mens. U kunt zeggen ik heb heel zwaar gezondigd. Dat is mogelijk. Maar hoe slechter u bent, des te meer hebt u Jezus nodig. Hij stuurt geen enkele wenende, berouwvolle mens weg. Hij vertelt niemand wat Hij zou kunnen openbaren, maar zegt dat elk bevende hart moed kan scheppen. Hij zal allen die tot Hem komen om vergeving en herstel om niet vergeving schenken. — *Wens der Eeuwen, p.468.*

Dinsdag 10 augustus: Vergeven en vergeten?

Petrus was bij Christus gekomen met de vraag: "Hoeveel maal zal mijn broeder tegen mij zondigen en moet ik hem vergeven? Tot zevenmaal toe. Maar Christus leerde dat wij nooit genoeg van het schenken van vergeving moeten krijgen. Zijn antwoord was: 'Niet zevenmaal, zeg Ik u, maar tot zeventigmaal zevenmaal.'

Toen toonde Hij de ware drijfveer voor het schenken van vergiffenis en het gevaar om een onverzoenlijke geest te koesteren. In een gelijkenis vertelde Hij hoe een koning zijn dienaars behandelde die met de zaken van zijn regering te maken hadden. Sommige van deze beambten ontvingen grote geldbedragen die aan de staat toebehoorden. Toen de koning de boekhouding van deze mannen naging werd iemand voor hem gebracht wiens rekening een schuld aan zijn heer toonde van de enorme som van tienduizend talenten. Omdat hij niets had om te betalen, gaf de koning om hem, zoals gebruikelijk was, met alles wat hij had te verkopen om de schuld te betalen. Maar de ontzette man viel aan zijn voeten neer en smeekte hem: 'Heb geduld met mij en ik zal u alles betalen.' De heer van die slaaf kreeg medelijden met hem, liet hem vrij en schold hem de schuld kwijt.

De vergiffenis van de koning stelt Gods vergiffenis van alle zonde voor. Christus wordt voorgesteld door de koning, die door medelijden bewogen de schuld aan zijn slaaf kwijtschold. De mens stond onder het vonnis van een verbroken wet. Hij kon zichzelf niet redden en daarom is Christus naar deze wereld gekomen. Hij beklede zijn goddelijkheid met menselijkheid en gaf zijn leven, Hij als rechtvaardige voor de onrechtvaardigen. Hij heeft Zich voor onze zonden gegeven en aan iedereen biedt Hij

om niet de met bloed gekochte vergiffenis. — *Lessen uit het leven van alledag, pp.143,144.*

Als uw broeders dwalen, moet u hen vergeven. Als zij bij u komen en hun schuld belijden, moet u niet zeggen: 'Ik vind dat ze niet nederig genoeg zijn. Ik denk niet dat zij hun belijdenis oprecht menen. Welk recht hebt u hen te oordelen, alsof u hun hart kunt lezen? Gods Woord zegt: 'indien hij berouw heeft, vergeef hem. En zelfs indien hij zevenmaal per dag tegen u zondigt en zevenmaal bij u terugkomt, en zegt: Ik heb berouw, zult gij het hem vergeven. Luk.17:3,4...

Geef de dwalende geen aanleiding om moedeloos te worden. Laat niet toe dat Farizeïsche hartvochtigheid uw broeder nadeel berokkent. Laat geen bitterheid opkomen in verstand of hart. Laat geen spoor van spot in uw stem gehoord worden. Als u zegt wat in u opkomt, als u een onverschillige houding aanneemt of achterdocht of wantrouwen toont, kan dit iemands ondergang betekenen. Zo iemand heeft behoefte aan het meevoelende hart van de Oudere Broeder die het menselijke hart beroert. Geef hem een stevige sympathieke handdruk en fluister hem toe: "Laten wij bidden," God zal u beiden een rijke ervaring doen voelen. Het gebed verenigt ons met elkaar en met God. — *Lessen uit het leven van alledag, p.147*

Woensdag 11 augustus: Houd het praktisch

Het kruis van Golgotha doet een beroep op ons in kracht en verschaft ons een reden waarom wij onze Redder zullen liefhebben, en waarom we een gepaste plaats in nederig berouw zullen innemen aan de voet van het kruis. Hier zien we onze Redder in folterende pijn, de Zoon van God stervende, de rechtvaardige voor de onrechtvaardigen, en mogen we onze les in mildheid en soberheid van geest leren. Zie op Hem die met één woord legioenen van engelen tot Zijn assistentie kan krijgen, het onderwerp zijn van spot en hoon, van smaad en haat. Hij geeft zichzelf als een offer voor de zonde. Wanneer getergd, dreigt Hij niet; op valse beschuldiging, opent Hij Zijn mond niet. Hij bidt op het kruis voor Zijn moordenaars, Hij is stervende voor hen. Hij draag de straf voor de zonden van de mens zonder één klacht. — *Lift Hm Up, p. 233.*

De hemel zag vol droefheid en verbazing hoe Christus aan het kruis hing, terwijl het bloed van de slapen liep en zweet, gemengd met bloed op zijn voorhoofd stond. Van zijn handen en voeten druppelde het bloed op de rots, waarin een gat voor het kruis was gehakt. De wonden die door de spijkers waren veroorzaakt scheurden door het gewicht van zijn lichaam aan zijn handen. Zijn moeizame ademhaling werd snel en diep terwijl zijn ziel gebukt ging onder de last van de zonden van de wereld. Heel de hemel verwonderde zich over de bede van Christus te midden van zijn vreselijk lijden: "Vader, vergeef het hun, want zij weten niet wat zij doen." Luk.23:34. — *Wens der Eeuwen, p. 636.*

De Leraar van de hemel, deze persoon was niemand minder dan de Zoon van God, kwam naar deze aarde om het karakter van de Vader te tonen aan de mensen, opdat zij Hem mogen dienen in geest en in waarheid. Christus openbaarde aan de mensen het feit, dat het strikte uitleven van de ceremoniën en vormen hen niet kon redden; want het koninkrijk van God is geestelijk in zijn natuur...

Hij gaf aan de mens datgene wat precies tegenovergesteld is aan de voorstelling van de vijand over het karakter van God, en Hij zocht de indruk aan de mens te geven

van de liefde van de Vader, die "de wereld zo liefheeft gehad dat Hij Zijn enig geboren Zoon gegeven heeft, opdat ieder die in Hem gelooft, niet verloren gaat, maar eeuwig leven heeft." Joh. 3:16.

Hij spoorde de mens aan tot de noodzakelijkheid van gebed, berouw en belijden en het achterwege laten van de zonde. Hij bracht hen eerlijkheid, geduld, genade, en ruimte, en gaf hen de vreugde, niet alleen lief te hebben die hen liefhebben, maar ook degenen die hen haten, die hen boosaardig bejegenen. Hierin openbaarde Hij het karakter van de Vader, die lankmoedig barmhartig en genadig is, vol van goedheid en waarheid. Zij die Zijn leringen aanvaarden staan onder de zorg van engelen, die hadden de opdracht te sterken en te verlichten, zo dat de waarheid de ziel mag vernieuwen en verlichten. —*Fundamentals of Christian Education, p. 177.*

Donderdag 12 augustus: Rust vinden na vergeving

Geroepen uit een kerker, waar hij een dienstknecht en gevangene was. —*Testimonies for the Church, vol. 6, p. 219*

Het hart waar liefde heerst zal geleid worden naar een zachtaardig, beleefd, medelevend gedrag jegens anderen, of zij ons al dan niet sympathiek voorkomen, of zij ons waarderen dan wel slecht behandelen. Liefde is een actief beginsel; het houdt ons het goede van anderen voortdurend voor ogen om ons zo te weerhouden van ondoordachte daden, zodat wij niet ons doel missen, zielen te winnen voor Christus. Liefde zoekt zichzelf niet. Ze zal mensen niet aanzetten om uit te zijn op eigen gemakzucht en genot. Het is de eer die we aan het *eigen ik* toeschrijven, die zo vaak de groei van liefde hindert.

Een ander trefpunt in het karakter van Jozef dat waard is om door alle jongeren nagevolgd te worden was zijn diepe, kinderlijke eerbied. Toen hij met tranen in de ogen zijn vader ontmoette, sloeg hij vol hartelijkheid en liefde zijn armen om hem heen. Hij scheen te voelen dat hij niet genoeg kon doen in de zorg voor zijn vader en met een liefde, zo teder als van een moeder, waakte hij op zijn oude dag over hem. Geen moeite werd gespaard om hem bij elke gelegenheid zijn waardering en liefde te tonen. Jozef is een voorbeeld van hoe een (zoon) zou zijn. —*Getuigenissen voor de gemeente, deel 5, pp. 104,105.*

Maar als we tot God komen met een gevoel van hulpeloosheid en afhankelijkheid, wat wij werkelijk zijn - en als we in nederig geloofsvertrouwen onze verlangens kenbaar maken aan Hem, Wiens kennis oneindig is - Die elk schepsel ziet, en Die alles door Zijn wil en woord regeert - kán Hij en zál Hij op ons roepen letten en zal Hij het licht in onze harten doen schijnen. Door ernstig gebed wordt de verbinding met de Oneindige tot stand gebracht. Op het moment zelf is er misschien geen duidelijk bewijs dat het gezicht van de Zaligmaker in ontferming en liefde over ons heen buigt. Maar toch is het zo. We voelen weliswaar geen letterlijke aanraking, maar toch rust Zijn hand op ons in liefde en teder medelijden.

Als we tot God komen en Hem om genade en zegen vragen, behoort er een geest van liefde en eensgezindheid te zijn in onze ... harten. —*De Weg naar Christus, p. 95.*

Vrijdag 13 augustus: Voor verdere bestudering

Gospel Workers, "How God Trains His Workers," pp. 169,170.

Sons and Daughters of God, "In Forgiveness," p. 153

8. Vrij om te rusten

Sabbatmiddag, 14 augustus

We volgen niet langer onze eigen weg en evenmin proberen we de Here te brengen tot onze verlangens. Zo het leven van de zieke Hem kan verheerlijken, dan bidden we of ze mogen leven; nochtans niet onze wil maar Zijn wil geschiede.

Ons geloof kan even sterk zijn, en zelfs vertrouwensvoller, door onze verlangens aan de alwijze God ondergeschikt te maken en, zonder koortsachtige gejaagdheid, in kalm vertrouwen, in Zijn handen te leggen. Wij hebben de belofte. We weten dat Hij ons verhoren zal zo we vragen overeenkomstig Zijn wil. Onze gebeden moeten niet in de vorm van een bevel gedaan worden, maar we moeten bidden om Zijn voorspraak om datgene te doen wat we van Hen vragen.

Wanneer de gemeente eensgezind is zullen de leden kracht en sterkte bezitten; maar wanneer sommigen gemeenschap hebben met de wereld, en velen zich overgeven aan begeerte, hetgeen God verafschuwd kan Hij slechts weinig voor hen doen. Ongeloof en zonde halen hen van God af. We zijn zo zwak, dat we een rijke geestelijke bloei moeilijk kunnen verdragen, want dan zouden de heerlijkheid ons toekennen en ons persoonlijk de goedheid en rechtvaardigheid toeschrijven, waarom we Gods kennelijke zegen ontvangen, terwijl dat toch enkel het gevolg is van de grote genade en barmhartigheid van onze medelijdende hemelse Vader, en niet omdat in ons enig goed te vinden is. — *De schatkamer der Getuigenissen, deel 1, pp. 219,220.*

In gebed voor de zieken zullen we bedenken dat "we niet weten wat wij bidden zullen zoals het behoort." Rom. 8:26. We weten niet of de zegen die wij wensen het beste is of niet. Daarom zullen onze gebeden deze gedachte inhouden: "Heer u weet ieder geheim van de ziel. U bent bekend met deze persoon. Jezus voorspraak, gaf Zijn leven voor hem. Zijn liefde voor hem is groter dan die van ons mogelijk is. Zo, daarom, is het tot Uw glorie, en ten goede van de gekwelde mens dat wij vragen in de naam van Jezus, dat hij hersteld mag worden tot gezondheid. Wij vragen dat Uw genade hem troosten mag en uw nabijheid er is in zijn lijden."

God weet het eind vanaf het begin. Hij is bekend met de harten van alle mensen. Hij leest ieder geheim van de ziel. Hij weet van hen voor wie gebeden wordt of zij wel of niet in staat zijn de moeilijkheden die op hen komen zullen overleven. Hij weet of hun leven een zegen of een vloek voor henzelf en de wereld zullen zijn. Dit is één reden waarom wij onze vragen met ernst doen. We zullen altijd zeggen, "Laat niet Mijn wil, maar de Uwe geschieden." Luk.22:42.

Jezus gebruikte deze woorden van onderwerping tot de wijsheid en wil van God. In de tuin van Gethsémané pleitte Hij: "Mijn Vader, als het mogelijk is laat deze drinkbeker aan Mij voorbijgaan." Math. 26:39. En deze werd toegewezen aan Hem, de Zoon van God, hoeveel te meer komt deze op de lippen van de eindige, dwalende stervelingen! — *Gospel Workers, pp.217*

Zondag 15 augustus: Helende rust

Onze Heer Jezus Christus kwam naar deze wereld als de onvermoeide dienaar van 's mensen noden. Hij heeft onze zwakheden op zich genomen en onze ziekten heeft Hij gedragen (Math. 8:17), opdat Hij in elke nood van de mensheid zou voorzien. De last van de ziekte, ellende en zonde kwam Hij wegnemen. Het was Zijn zending om de

mens volledig herstel te brengen; Hij kwam om hem gezondheid, vrede en volmaaktheid van karakter te geven.

De omstandigheden en noden van hen die om hulp smeekten, waren zeer verschillend en niemand die tot hem kwam heeft Hij ledig weggezonden. Uit Hem vloeide een stroom van genezende kracht en men werd genezen naar lichaam, ziel en geest.

Het werk van de Verlosser werd niet beperkt tot enige tijd of plaats. Zijn medelijden kende geen grenzen...

In elke stad en ieder dorp waar Hij doorheen reisde, legde Hij de lijdenden de handen op en genas hen. Waar harten gereed waren om Zijn boodschap te ontvangen, troostte Hij hen met de zekerheid van de liefde van hun hemelse Vader. — *De weg tot gezondheid, pp. 13,14.*

Velen van hen die tot Christus om hulp kwamen, hadden hun ziekte aan zichzelf te wijten, toch weigerde Hij niet hen te genezen. En wanneer Zijn geneeskracht deze zielen binnen vloeide, werden zij overtuigd van zonde, en velen werden genezen, zowel van hun geestelijke als lichamelijke kwalen.

Onder deze was de verlamde te Kapernaüm. Zoals de melaatse, had deze verlamde alle hoop op genezing opgegeven. Zijn ziekte was het resultaat van een zondig leven en zijn lijden werd door wroeging verbitterd. Tevergeefs had hij een beroep op de Farizeeën en artsen gedaan om verlichting; zij verklaarden hem ongeneeslijk, zij verstootten hem als een zondaar en gaven te kennen dat hij zou sterven onder de toorn van God...

Door zijn grote verlangen voelde hij de last van de zonde minder. Hij verlangde Jezus te zien en de verzekering van vergeving der zonde te ontvangen en vrede met de hemel. Dan zou hij er vrede mee hebben om te leven of te sterven, naar Gods wil. — *De weg tot gezondheid, pp. 54,55.*

Waarom zijn de mensen toch zo onwillig om hun vertrouwen te stellen op Hem Die de mens schiep en Die door een aanraking, een woord, een blik, alle gevallen van ziekte kan genezen? Wie is ons vertrouwen meer waardig dan Degene Die een zo groot offer bracht voor onze verlossing? Onze Here heeft door de apostel Jacobus ons een omljnde raadgeving geschonken in geval van ziekte zich voordoet. Wanneer menselijke hulp faalt, wil God de Helper zijn van Zijn volk. "Is iemand krank onder u, dat hij tot zich roepen de ouderlingen der Gemeente, en dat zij over hem bidden, hem zalvende met olie in de Naam des Heren; en het gebed des geloofs zal de zieke behouden, en de Here zal hem oprichten," Jac. 5:14,15 Wanneer de belijdende volgers van Christus met zuiverheid des harten wilden beoefenen, ... geloof in de beloften van God... dan zouden zij in lichaam en ziel de kracht van de Heilige Geest ervaren. — *Schatkamer der Getuigenissen. Deel 2, pp. 52,53*

Maandag 16 augustus: Wortelbehandeling

De Zaligmaker keek naar het trieste gezicht en zag de smekende ogen op Zich gericht. Hij kende het verlangen van de belaste ziel goed. Het was Christus die de overtuiging in zijn geweten gegeven had toen hij nog thuis was. Toen hij berouw over zijn zonden had en in de kracht van Jezus geloofde Die hem zou kunnen genezen, had de genade van de Heiland zijn hart gezegend. Jezus had de eerste glimp van geloof zien groeien tot de overtuiging, dat Hij de enige helper voor zondaars was, en Hij had

het zien groeien en sterker worden bij elke poging om in Zijn tegenwoordigheid te komen. Het was Christus zelf, die de lijder tot Zich getrokken had. Nu, in de woorden die de luisteraar als muziek in de oren klonken, zei Jezus: "Zoon, hebt goede moed; uw zonden zijn u vergeven." Math.9:2

De last van schuld rolt van zijn ziel af, Hij kan niet twifelen. Christus woorden openbaren Zijn macht om het hart te lezen. Wie kan Zijn macht om zonden te vergeven ontkennen? Hoop neemt de plaats in van wanhoop, en vreugde die van drukkend verdriet. De lichamelijke pijn van de man is verdwenen en zijn gehele wezen wordt veranderd. Hij stelt geen verdere vragen, hij ligt in stille vrede neer, te gelukkig voor woorden. —*De weg tot Gezondheid, pp. 55,56.*

De verlamde vond bij Jezus genezing naar lichaam en geest. De geestelijke genezing werd gevolgd door lichamelijk herstel. Deze les mag niet over het hoofd worden gezien. Er zijn heden duizenden die lijden aan lichamelijke kwalen en die net als de verlamde, verlangen naar de boodschap: "Uw zonden zijn vergeven." De last der zonde met haat onrust en onvoldaanheid is de grond van hun ziekten. Ze kunnen pas verlichting vinden als ze komen tot de Heelmeester van hun ziel. De vrede die alleen Hij kan geven, brengt kracht aan de geest en gezondheid voor het lichaam.

Jezus is gekomen om de werken van de duivel te verbreken In hem was leven. Hij zegt: "Ik ben gekomen opdat zij leven hebben en overvloed." Hij is een levendmakende Geest. Hij bezit nog dezelfde leven gevende kracht als tijdens zijn verblijf op aarde, toen Hij de zieken genas en de zondaars vergeving bracht. "Hij vergeeft al uw ongerechtigheid en geneest al uw krankheden." Ps. 103:3. — *Wens der Eeuwen, p. 216.*

Als we ons leven overgeven aan zijn dienst, kunnen we nooit in een positie worden gebracht waarvoor God geen voorziening heeft getroffen. Wat onze situatie ook moge zijn, wij hebben een God om ons de weg te wijzen. Wat onze verwarring ook moge zijn, wij hebben een betrouwbare Raadsman. Wat ons verdriet, onze verslagenheid of eenzaamheid ook moge zijn, we hebben een medelevende Vriend. Als wij uit onwetendheid misstappen begaan, laat Christus ons niet in de steek. Zijn stem wordt duidelijk gehoord: "Ik ben de Weg, de Waarheid en het Leven." Joh.14:6." Hij zal de arme redden die om hulp roept, de ellendige en wie geen helper heeft." Ps. 72:12. — *Lessen uit het leven van alledag, p.103.*

Dinsdag 17 augustus: Op de vlucht slaan

Elia had gehoopt dat Izebel, na dit vertoon van Gods macht, niet langer invloed zou hebben op de geest van Achab, en dat er in Israël een onmiddellijke hervorming zou plaatsvinden. Hij had heel de dag op de Karmel doorgebracht zonder te eten, en toch was

zijn kracht onverminderd, toen hij de wagen van Achab voorging naar de poort van Jizreël, ondanks de lichamelijke inspanning waaronder hij had gewerkt.

Maar er kwam een reactie bij Elia, zoals vaak het geval is na een hooggespannen verwachting en geweldig succes. Hij vreesde dat de hervorming die op de Karmel was begonnen, niet blijvend zou zijn, en moedeloosheid beving hem. Hij had op de hoogte van Pisga gestaan, nu was hij in het dal. Toen hij geïnspireerd was door de Almachtige, doorstond hij de zwaarste beproeving van zijn geloof; maar in dit moment van moedeloosheid, terwijl de bedreiging van Izebel in zijn oren klonk, en satan

klaarblijkelijk overwonnen had door de plannen van daze goddeloze vrouw, verloor hij zijn greep op God. Hij was bovenmate verhoogd, en de terugslag was geweldig. Terwijl hij God vergat, vluchtte Elia steeds verder, tot hij zich in de woestijn bevond geheel alleen...

Als vluchteling, ver van de mensen, verpletterd door bittere teleurstellingen, wenste hij nooit meer het gezicht te zien van een mens. Tenslotte viel hij uitgeput in slaap. — *Profeten en Koningen, p. 100.*

Zie op Jezus, breng stille gebeden in het geloof, neem houvast aan Zijn sterkte, hetzij u daar gevoelens bij heeft of niet. Ga juist voorwaarts alsof ieder gebed dat u brengt, aankomt bij de troon van God en gehoord wordt door de Ene wiens beloften nooit falen. Ga juist voorwaarts, zingend en maak een melodie voor God in uw hart, zelfs als u depressief bent en gebukt gaat onder het gewicht van droefheid. Ik zeg het u als één die het weet, licht zal komen, vreugde zal er voor u zijn en de mist en de wolken zullen overdrijven.

Wij moeten dagelijks onszelf aan God wijden en geloven dat Hij de offers aanneemt, zonder te onderzoeken of de graad van gevoelens overeenkomt met ons geloof. Gevoelens en geloof zijn net zo verschillend van elkaar als het oosten van het westen.

Geloof is niet afhankelijk van gevoelens. We moeten ernstig roepen tot God in het geloof gevoelens of geen gevoelens, en dan leven in gebed. Onze zekerheid en bewijs is Gods woord en nadat wij hebben gevraagd moeten we zonder twijfel geloven. — *Selected Messages, book 2, pp. 242,243.*

In het leven van iedereen komen van tijd tot tijd teleurstellingen en momenten van moedeloosheid, dagen als verdriet ons deel is en het moeilijk is te geloven dat God nog steeds zorgt voor Zijn kinderen op aarde; dagen waarin de ziel wordt benauwd, tot de dood te verkiezen lijkt boven het leven. In zulke ogenblikken laten velen God los, en raken in de greep van twijfel en ongeloof. Als we in zulke momenten met ons geestelijk oog de betekenis zouden kunnen onderscheiden van Gods zorg, zouden we zien hoe engelen ons trachten te beschermen voor onszelf, hoe ze trachten onze voet te plaatsen op een grondslag die vaster is dan de eeuwige bergen; en een nieuw geloof, nieuw leven zou opdagen. — *Profeten en Koningen, pp. 100,101.*

Woensdag 18 augustus: Moe van vluchten

Voor hen die treuren onder beproevingen en smart is er vertroosting. De bitterheid van smart en vernedering is beter dan het toegeven aan de zonde. God openbaart ons door beproeving de zieke plekken in ons karakter opdat wij door Zijn genade onze zonden zullen overwinnen. Onbekende aspecten van ons eigen leven worden voor ons aan het licht gebracht en de toets is of wij de berisping en Gods raad willen aanvaarden. Als de beproevingen komen mogen we niet morren of klagen. Wij moeten niet in opstand komen of door bezorgd te zijn ons van Christus losmaken. We moeten ons voor God verootmoedigen. Gods wegen zijn duister voor iemand, die de dingen wil zien in een licht dat hemzelf behagen schenkt. Ze lijken donker en vreugdeloos voor onze menselijke natuur. Gods weg is echter een weg van genade en het eind daarvan is zaligheid. Elia wist niet wat hij deed, toen hij in de woestijn zei dat hij genoeg had van het leven en bad om te mogen sterven. In zijn ontferming deed de Here niet waar hij om vroeg. Voor Elia was nog een groot werk te doen en toen dat

werk was gedaan, hoefde hij niet moedeloos en eenzaam om te komen in de woestijn. Hij hoefde niet neer te dalen in het stof der aarde, maar mocht in heerlijkheid naar Gods troon opstijgen, in hemelse wagens.

Gods woord zegt tot de bedroefden: "Zijn wegen heb Ik gezien, doch Ik zal het genezen, het leiden en het weer vertroosting schenken, namelijk aan de treurende ervan." "Ik verander hun rouw in vreugde, Ik troost en verblijd hen na hun smart. — *Wens der Eeuwen, pp. 243,244.*

Wanneer iemand omringd is door wolken, verward door omstandigheden, of gekweld door armoede of droefheid, is Satan er om te verzoeken en te ergeren. Hij pakt de zwakke punten van ons karakter. Hij zoekt ons vertrouwen in God te doen wankelen, wie het toelaat zulk een situatie te laten voortduren. Wij worden verzocht om God te wantrouwen, Zijn liefde te betwijfelen. Vaak komt de verzoeking tot ons zoals deze tot Christus kwam, ons tonend onze zwakheid en twijfel. Hij hoopt de ziel te ontmoedigen, en ons houvast op God af te breken. Dan is hij zeker van zijn prooi. Als wij hem zouden weerstaan zoals Jezus deed, zouden we aan menige nederlaag ontkomen.

Jezus verkreeg de overwinning door onderwerping aan en geloof in God, en door de apostel zegt Hij tot ons: "Onderwerp u dan aan God. Bied weerstand aan de duivel en hij zal van u wegvlugten." Jac. 4:7. We kunnen onszelf niet redden uit de macht van de verzoeker; hij heeft de mensheid overwonnen en als wij trachten in eigen kracht te staan, zullen wij een prooi zijn van zijn list; maar "de naam van de Heer is een sterke toren: de rechtvaardige schuilt erin en is veilig." (Spreuken 18:10). Satan beeft en vlucht voor de zwakste ziel die toevlucht vindt in die machtige naam. — *In Heavenly Places, p. 256.*

Donderdag 19 augustus: Rust en meer

Zij die niet invloedrijk geboren zijn met verminderde aansprakelijkheid, of wie niet gewend zijn met diepe gevoelens om te gaan, kunnen de gevoelens van Elia niet begrijpen en zijn niet bereid hem de tedere sympathie te geven die hij verdient. God weet, en kan de zorgen en angsten van de harten lezen die onder verzoeking en pijnlijke conflicten staan.

Toen Elia sliep onder de jeneverstruik wekte een zachte aanraking en een lieflijke stem hem. Hij schrok en wilde vluchten, hij dacht dat de vijand die op zijn leven uit was hem gevonden had. Maar een medelijdende blik van liefde boog zich over hem en hij zag niet het gezicht van een vijand, maar van een vriend. Een engel was gezonden met voedsel van de hemel om de gelovige dienaar van God bij te staan... Elia was gesterkt en vervolgde zijn reis naar Horeb. Hij was in een wildernis. Hij overnachtte in een grot ter bescherming tegen de wilde beesten.

Elia, hoewel een profeet van God, was een mens met gelijke hartstochten als wij. We hebben met de zwakheden van de gevoelens van stervelingen om te gaan. Maar als we op God vertrouwen, zal Hij ons nooit verlaten. Onder alle omstandigheden mogen we een sterk vertrouwen op God hebben, dat Hij ons nooit in de steek zal laten terwijl wij onze integriteit bewaren. — *Testimonies for the Church, vol. 3, pp.291,292.*

Dikwijls wordt om gebed gevraagd voor hen die lijden, bezorgd en ontmoedigd zijn, en dat is goed. Wij moeten bidden dat God licht zendt in de duistere geest en

troost aan hen die een hart vol zorg dragen. Maar God beantwoordt gebeden voor hen, die zich plaatsen in het kanaal van zijn zegeningen. Terwijl wij gebeden opzenden voor deze bekommerden, moeten wij hen aanmoedigen om anderen, meer behoeftig dan zichzelf, te helpen. De duisternis zal uit hun eigen hart verdreven worden al zij trachten anderen te helpen. Als wij anderen zoeken te troosten met de troost waarmee wij geholpen zijn, komt de zegen naar ons terug —*De Weg tot gezondheid, p. 216.*

U moet niet ontmoedigd neerzitten. De wankelmoedigen maakt Hij sterk; de wanhopigen geeft Hij hoop. God koestert tedere zorg voor Zijn volk. Zijn oor is open voor hulpgeroep. Ik ben niet bang voor de zaak van God. Hij zal voor Zijn eigen zaak zorgen. Onze taak is het, onze positie en onze plaats in te nemen. ... nederig te leven aan de voet van het kruis, en trouw en heilig te leven voor Zijn aangezicht. Wanneer we dat doen, zullen we niet beschaamd staan, maar onze ziel zal met heilige vrijmoedigheid op God vertrouwen.

Wij weten in wie wij geloven. Wij hebben niet tevergeefs gelopen, noch tevergeefs gewerkt. Jezus kent ons. Er komt een dag van afrekening, en iedereen zal geoordeeld worden naar hetgeen men in zijn lichaam gedaan heeft.

Het is waar: de wereld is donker. De tegenstand kan sterk worden. Spot en hoon kunnen toenemen en harder worden in hun onrechtvaardigheid. Toch, ondanks dit alles, zullen wij niet wankelen. Wij hebben niet onwetend gelopen. Nee, nee. Mijn hart staat vast, vertrouwend op God... Jezus zei, dat Hij zou heen gaan om voor ons woningen klaar te maken, zodat waar Hij is, ook wij mogen zijn. Prijs God hiervoor, Mijn hart springt op van vreugde bij dit vrolijke vooruitzicht. —*Christus Weerspiegelen, p. 350.*

Vrijdag 20 augustus: Voor verdere bestudering

My Life Today, "A Merry Heart Makes a Cheerful Countenance," p. 177.

Ellen G. White ZDA Bijbel Commentaar, "Belangrijke lessen van Elia," vol 2, pp. 137, 138.

9. Het ritme van rust

Sabbatmiddag, 21 augustus

Christus zocht de aandacht van Zijn discipelen te verleggen van het kunstmatige naar het natuurlijke. "Als God het gras zo bekleed als het vandaag is, en morgen in de oven doet, zal Hij niet meer u bekleden. O gij klein gelovige!" Waarom beklede onze hemelse Vader de aarde niet bruin of grijs? Hij koos de kleur die het rustigst was, het meest acceptabel voor het verstand. Zie hoe het hart wordt verblijd en de vermoeide geest die op de aarde ziet verfrist, en zich verheugt in de bekleding van levend groen. Zonder deze bedekking zou de aarde gevuld zijn met stof en de aarde zou eruitzien als een woestijn.

Iedere grasspriet, iedere opening van een knop en bloeiende bloem is een teken van Gods liefde, en zou ons een les leren van geloof en vertrouwen in Hem. Christus vraagt onze aandacht voor tot hun natuurlijke tederheid, en verzekert ons dat de meest prachtige gewaad van de grootste koning die ooit een aardse scepter zwaaide niet gelijk is aan wat gedragen is door de eenvoudigste bloem. U die jaagt naar de

kunstmatige schoonheid die alleen weelde kan opbrengen voor de kostbare schilderijen, huisraad en kleding, luister naar de stem van de goddelijke Leraar. Hij wijst ons op de bloemen van het veld, het simpele ontwerp heeft zijns gelijke niet bij menselijke vaardigheid. —*Sons and Daughters of God, p. 75 (Zonen en dochters van God)*

Christus heeft zijn onderricht echter niet alleen verbonden met de rustdag maar ook met de werkweek. Hij heeft wijsheid voor iemand die ploegt en zaait. In het ploegen en zaaien, het bewerken van de grond en het oogsten, leert Hij ons zien hoe de genade in het hart werkzaam is. Zo wil Hij dat wij in elke vorm van nuttige arbeid en elke bezigheid in het leven een les van goddelijke waarheid ontdekken. Dan zal ons dagelijkse werk niet langer onze aandacht opeisen en ons God doen vergeten. Het zal ons juist doen herinneren aan onze Schepper en Verlosser. De gedachte aan God zal als een rode draad door onze huislijke plichten en bezigheden lopen. De heerlijkheid van zijn aanschijn zal voor ons weer op de natuur rusten. Wij zullen steeds nieuwe lessen leren van hemelse waarheden en opgroeien naar het beeld van zijn reinheid. Op deze wijze zullen wij door de Here onderwezen worden en op een plaats waar wij ons werk hebben, blijven voor God. Jes.54:13; 1 Kor.7:24. —*Lessen uit het leven van alledag, p. 14.*

Al de hemelse wezens zijn voortdurend actief, en de Here Jezus heeft in Zijn levenswerk een voorbeeld gegeven voor iedereen: Hij trok rond "goed doende," God heeft de wet gevestigd tot gehoorzaamheid in actie. Stil maar voortdurend doen de voorwerpen van Zijn schepping hun bestemde werk. De oceaan in zijn voortdurende beweging. Het ontspringen van het gras, dat vandaag is en morgen in de oven gaat, geeft de boodschap af en bekleedt het veld met schoonheid. De bladeren bewegen en geen hand wordt gezien die ze aanraakt. De zon, de maan en de sterren zijn nuttig en glorieus in het vervullen van hun missie. —*My Live Today, p. 130.*

Zondag 22 augustus: Inleiding tot rust

De aarde kwam buitengewoon van schoonheid tevoorschijn uit de hand van de Schepper. Daar waren bergen en heuvels en vlakten en verspreid, onder hen waren rivieren en waterbronnen. De aarde was niet één uitgestrekte vlakke, maar de eentonigheid van het beeld werd afgewisseld door heuvels en bergen, niet hoog en ruw zoals ze nu zijn, maar regelmatig en prachtig van vorm. De kale, hoge rotsen waren niet op haar gezien, maar lagen onder het oppervlak zoals beenderen van de aarde. De wateren waren regelmatig verspreid. De heuvels, bergen, en prachtige vlakten waren verfraaid met planten en bloemen, en hoge majestueuze bomen van iedere klasse, welke vele malen hoger en veel mooier waren dan de bomen die we nu hebben. De lucht was zuiver en gezond, en de aarde leek op een edel paleis. Engelen zagen het en verheugden zich over de wondervolle en prachtige werken van God. —*Lift Him Up, p. 47.*

De mens was het kroonstuk van de schepping van God, gemaakt naar Gods beeld, met als plan een kopie van God te zijn; maar Satan heeft gewerkt om het beeld van God in de mens uit te wissen en op hen zijn eigen beeld te plaatsen. De mens is zeer dierbaar voor God omdat hij gevormd was naar Zijn beeld. In staat om de waarde die God op de mens plaatste te verstaan is het nodig om het plan tot verlossing te

begrijpen, het kostbare offer dat onze Redder gebracht heeft maakte het veilig om het menselijke ras te behoeden voor eeuwige ondergang. Jezus stierf om die éne parel van grote waarde te herwinnen.

De Heer gaf Zijn eniggeboren Zoon tot losgeld voor onze zonden. Wij zijn Zijn vaardigheid, we zijn Zijn vertegenwoordigers in de wereld, en Hij verwacht dat we de ware waarde van de mens bekend zullen maken door onze zuiverheid van leven, en de ernstige pogingen om de parel van een grote prijs te bemachtigen. Ons karakter moet een toonbeeld zijn van de goddelijke gelijkenis, en moet hervormd worden door dat geloof dat werkt door de liefde en de ziel zuivert. De genade van God schenkt de ziel schoonheid, en veredelt en heiligt het karakter. De dienstknecht van de Heer die verstandig werkt, zal succesvol zijn. — *Lift Him Up*, p. 48.

Jezus verwees Zijn toehoorders terug naar de instelling van het huwelijk, zoals dat bij de schepping was ingesteld... Hij wees hen op de gezegende dagen in de hof van Eden, toen God alle dingen "zeer goed" verklaarde. Toen kregen het huwelijk en de sabbat hun oorsprong, een tweelinginstelling tot heerlijkheid van God in het voordeel van de mensheid. Toen verbond de Schepper de handen van het heilige paar in het huwelijk. En Hij zei: Een man zal zijn vader en moeder verlaten, en zich aan zijn vrouw hechten, en zij zullen tot één vlees zijn" Gen. 2:24. Toen ook kondigde Hij de wet van het huwelijk af voor alle kinderen van Adam tot aan het einde van de tijd. Wat de eeuwige Vader goed had verklaard, was voor de mens een wet die de hoogste zegen en ontwikkeling met zich meebrengt. — *Gedachten van de Berg der Zaligsprekingen*, p. 54.

Maandag 23 augustus: Het bevel tot rust

God reserveerde de zevende dag als een periode van rust voor de mens, dit was zowel goed voor de mens als ook voor Zijn glorie. Hij zag dat voor de behoefte van een mens het nodig was een dag van rust van arbeid en zorg te hebben; dat zijn gezondheid en leven in gevaar zou zijn zonder een periode van ontspanning van het werk en de zorgen van de zes dagen...

De sabbat gebiedt ons de glorie van de Schepper in Zijn scheppingswerk te zien. En het is omdat Hij dit wenst te doen, dat Jezus ons Zijn dierbare lessen kan leren met de schoonheid van de natuurlijke dingen. Op de heilige rustdag zullen we, boven alle andere dagen, de boodschappen bestuderen die God voor ons in de natuur heeft geschreven. We zullen de gelijkenissen van de Redder bestuderen waar Hij deze sprak: in de velden en de bossen, onder de open lucht, tussen het gras en de bloemen. Als we dicht tot het hart van de natuur komen, maakt Christus zijn tegenwoordigheid tot werkelijkheid en spreekt Hij tot onze harten van Zijn vrede en liefde. — *My Live Today*, p. 140.

De sabbat moest voor eeuwig een teken zijn tussen God en Zijn volk. In dit opzicht was het een teken—dat allen die de sabbat zouden houden, dienaren zijn van de levende God, de Schepper van de hemel en aarde. De sabbat moest een teken zijn tussen God en Zijn volk zolang Hij een volk op deze aarde zou hebben dat Hem diende. — *Spiritual Gifts*, vol. 3, p. 267.

Zoals de boom van kennis geplaatst was in het midden van de Hof van Eden, zo is het Sabbat gebod geplaatst in het midden van de Decaloog. Met betrekking tot de

vrucht van de boom van kennis, was de beperking gemaakt, "U mag daarvan niet eten, ... anders sterft u." Gen. 3:3. Van de sabbat zei God: Gij zult hem niet schenden, maar heilig houden. "Gedenk de sabbatdag dat u die heiligt." Ex. 20:8.

Zoals de boom van kennis de tests was voor Adams gehoorzaamheid, zo is het vierde gebod de test die God gegeven heeft om loyaliteit van al Zijn volk te bewijzen.

De sabbat is het teken tussen God en Zijn volk. Het is een heilige dag, gegeven door de Schepper aan de mens als een dag waarop gerust wordt, en het weerkaatst op heilige dingen. Gods doel is dat deze door iedere leeftijd in acht genomen wordt als een eeuwigdurend verdrag. Het was bedoeld als een bijzondere schat, een hoop om zorgvuldig koesteren.

Als we sabbat in acht nemen laat dat ons eraan denken dat het een teken is dat de hemel aan de mens heeft gegeven dat wij geaccepteerd zijn in de beminde; zodat wanneer wij gehoorzaam zijn wij de stad Gods mogen binnengaan, en nemen van de vruchten van de boom des levens. Als we ons onthouden van werk op de zevende dag, bewijzen we aan de wereld dat we aan Gods zijde staan, en ernaar streven te leven in perfecte overeenkomst met Zijn geboden. Aldus erkennen wij als Soeverein de God die de wereld in zes dagen heeft gemaakt en op de zevende dag heeft gerust. —*Our High Calling, p. 343*

Dinsdag 24 augustus: Nieuwe omstandigheden

God toonde Zijn grote zorg en liefde voor Zijn volk door he zenden van brood uit de hemel: de mens at 'engelenvoedsel'. Dat is, voedsel voor hen voorzien door de engelen. Het drievoudige wonder van manna, een dubbele portie op de zesde dag, en niks op de zevende dag, en het bleef vers op de sabbat terwijl het op een andere dag bedierf, was bedoeld om hen de heiligheid van de sabbat in te prenten. Nadat ze overvloedig waren voorzien van voedsel, zouden ze beschaamd zijn over hun ongeloof en gemopper, en zouden ze beloven de Heer in de toekomst te vertrouwen. Maar al snel vergaten ze deze belofte en ze faalden bij de eerste proef van hun geloof. —*Spiritual Gifts, vol. 3, p. 255*

Voor ze het beloofde land binnentrokken, kregen de Israëlieten van Mozes de raad om de Sabbat te vieren en te heiligen. Deut. 5:12. De Here had bepaald dat door een getrouwe viering van de Sabbat Israël steeds eraan zou worden herinnerd dat ze verantwoording schuldig waren aan Hem als hun Schepper en Verlosser. Wanneer ze de Sabbat in de juiste geest zouden vieren, zou afgoderij onmogelijk zijn; maar als de eisen van dit gebod van de Decaloog opzijgeschoven werden als niet langer bindend, zou de Schepper worden vergeten, en zouden mensen andere goden gaan dienen." Ook gaf Ik hun mijn Sabbatten als een teken tussen Mij en hen, opdat zij zouden weten dat Ik, de Here, hen heilig." Ez. 20:12. —*Profeten en Koningen, p. 113.*

Geloven wij met ons ganse hart dat Christus spoedig komen zal, en dat wij nu de laatste boodschap van genade aanhoren, die ooit aan een schuldige wereld gegeven zal worden? Is ons voorbeeld wat het moet zijn? Tonen wij door middel van ons leven en heilige wandel aan de omgeving, dat wij uitzien naar de heerlijke verschijning van onze Heer en Heiland, Jezus Christus, die deze vernederde lichamen veranderen zal, opdat ze gelijkvormig worden aan Zijn heerlijk lichaam. Ik vrees dat wij deze dingen niet geloven en beseffen, gelijk wij dit behoren te doen. —*Eerste Geschriften, pp. 126,127.*

Christus komt in macht en grote heerlijkheid. Hij komt in Zijn heerlijkheid en in die van de Vader. Hij komt met al de heilige engelen. Terwijl de wereld in duisternis is gedompeld, zal er in elke woning van de heiligen licht zijn. Zij zullen het eerste licht van zijn wederkomst opvangen. Het onbezoedelde licht zal van zijn heerlijkheid stralen en Christus zal als de Verlosser aanbeden worden door allen die Hem gediend hebben ...Voor zijn getrouwe volgelingen is Christus een dagelijkse metgezel en een vertrouwde vriend geweest. Zij hebben in nauw contact, in dagelijkse gemeenschap met God geleefd. Over hen is de heerlijkheid des Heren opgegaan. In hen straalt het licht van de kennis der heerlijkheid van God in het gelaat van Jezus Christus. Nu verheugen zij zich in de heldere stralen van de heerlijkheid van de koning in zijn majesteit. —*Lessen uit het leven van alledag, p.260*

Woensdag 25 augustus: Een andere reden voor rust

De Here God in de hemel is onze Leidsman die we veilig kunnen volgen, want Hij heeft nooit een fout gemaakt. Laten wij God en Zijn Zoon Jezus Christus eren... Door Zijn Zoon spreekt Hij met de wereld. Het was Christus die Mozes de instructies voor de kinderen Israëls gaf. Christus bevrijdde de Israëlieten uit de Egyptische slavernij. Mozes en Aaron waren de zichtbare leiders van het volk. Mozes kreeg instructies van hun onzichtbare Leider, om ze aan het volk door te geven.

Als Israël had geluisterd naar de aanwijzingen die Mozes hen gaf, zou geen van hen, die uit Egypte op reis waren gegaan, in de woestijn aan ziekte of dood ten prooi zijn gevallen. Ze hadden een veilige Gids. Christus zelf had beloofd hen veilig naar het beloofde land te brengen als ze Zijn leiding wilden volgen. Deze talrijke menigte van meer dan een miljoen mensen stond onder Zijn rechtstreeks gezag. Ze vormden Zijn familie. Hij stelde belang in ieder van hen. —*Ellen G, White ZDA Bijbelcommentaar, vol 1 p.63*

Verlossing is een onuitputtelijk thema, waardig voor onze diepste beschouwing. Het gaat voorbij aan het begrijpen van de diepste gedachten, het verruimt de meest levendige fantasie. Wie kan door te zoeken God vinden? De schatten van wijsheid en kennis zijn geopend voor alle mensen en waar duizend van de meest begaafde mensen hun hele tijd geven om Jezus altijd aan ons te openbaren, studierend hoe zij Zijn mateloze charme aan ons kunnen mededelen, zij zouden nooit uitgeput raken.

Ofschoon grote en talentvolle auteurs de wondervolle waarheid bekend hebben gemaakt, en vergrotend licht aan het volk hebben geschonken, toch zullen we in onze dagen nieuwe ideeën vinden en ruime velden om te werken, want het thema van redding is onuitputtelijk. Het werk is eeuw na eeuw voorwaarts gegaan, tonend het leven en het karakter van Christus, en de liefde van God als getoond in het verzoenende offer het thema van verlossing zal de geest van de verlostten door alle eeuwigheid bezighouden. Er zullen nieuwe en rijke ontwikkelingen gemaakt worden. Geopenbaard in de plannen van redding door de eeuwigheid. — *Selected Messages, book 1, p. 403.*

Christus, het licht der wereld, verliet de verblindende pracht van Zijn goddelijkheid en kwam om te leven als een mens onder de mensen, opdat zij, zonder te zijn verteerd, één mogen worden met hun Schepper. Christus kwam om de menselijke wezens te leren wat God wenste dat ze moesten weten. In de hemel boven, op de

aarde, en grote wateren van de oceaan, zien we de werken van God. Alle geschapen dingen getuigen van Zijn macht, Zijn wijsheid, en Zijn liefde. Maar niet van de sterren of de oceaan of de waterval kunnen we de persoonlijkheid van God leren, zoals die geopenbaard is in Christus.

Teder, mededogend, sympathiek, altijd zorgzaam voor anderen. Hij vertegenwoordigde het karakter van God, en was voortdurend verbonden in dienst voor God en mensen. —*Sons and Daughters of God, p. 21, (Zonen en dochters van God)*

Donderdag 26 augustus: Houd de sabbat

De sabbat was niet alleen voor Israël, maar voor de hele wereld. Hij was in het paradijs bekend gemaakt en het is net als de andere geboden van de Decaloog bindend voor altijd. Christus zegt van de wet, waarvan het vierde gebod deel uitmaakt: "Eer de hemel en de aarde vergaat, zal er niet één jota of één titel vergaan van de wet." Zolang hemel en aarde bestaan, zal de sabbat blijven bestaan als teken van de macht van de Schepper. Als het paradijs weer op aarde gevonden wordt, zal Gods heilige rustdag door allen op aarde worden geëerbiedigd. Van sabbat tot sabbat zullen de bewoners van de nieuwe aarde opgaan "om zich voor Mijn aangezicht neer te buigen, zegt de Here." Math. 5:18; Jes.66:23. — *Wens der Eeuwen, p. 227.*

De sabbat van de Heer is gemaakt om een zegen te zijn voor ons en onze kinderen. Ze kan gezien worden als de bloeiende bloemen en de openende knop, de lieflijke bomen en de schoonheid van de grassprietten, en bedenk dat God al deze dingen in zes dagen heeft gemaakt, en dat Hij rustte op de zevende dag en deze heiligde. Daarom zullen de ouders deze lessen en instructies overbrengen aan hun kinderen, zodat wanneer deze kinderen de dingen in de natuur zien, dit in hun geest zal spreken van de grote Schepper van dit alles. Hun gedachten zullen geleid worden naar de God van de natuur, terug tot de schepping van onze wereld toen het fundament voor de sabbat is gelegd, en al de zonen Gods jubelden van vreugde. Gelukkig is het gezin dat naar de plaats van aanbedding kan gaan op sabbat, zoals Jezus en de discipelen naar de synagoge gingen - over de velden of het meer, of door de bossen. —*My Live Today, p.140.*

De sabbat is een teken van scheppende en verlossende kracht; hij wijst op God als de bron van leven en van kennis; hij roept herinneringen wakker aan de oorspronkelijke heerlijkheid van de mens en getuigt aldus van Gods bedoeling om naar Zijn eigen beeld te herscheppen.

De sabbat en het gezin werden beiden in de hof van Eden ingesteld, en het is Gods bedoeling dat ze onafscheidelijk met elkaar verbonden zijn.

Op die dag meer dan op elke andere, is het ons mogelijk het leven van het Paradijs te leven. Het was het plan Gods dat de leden van het gezin verenigd zouden zijn, in arbeid en studie, in aanbedding en ontspanning, de vader als priester van zijn huis, en vader en moeder beide om hun kinderen te onderwijzen en te vergezellen. Maar de resultaten van de zonde, die de levensomstandigheden hebben gewijzigd, zijn voor deze nauwe band in hoge mate een beletsel. Het gebeurt vaak dat gedurende de week de vader de gezichten van zijn kinderen ternauwernood ziet. Hij krijgt bijna de kans niet met zijn kinderen om te gaan of hen te onderwijzen. Maar Gods liefde heeft aan dat zwoegen een grens gesteld. Over de sabbat houdt Hij Zijn genadige handen

uitgespreid. Op Zijn eigen dag stelt Hij het gezin in de gelegenheid met Hem, met de natuur, en met elkaar één te zijn. — *Karaktervorming* pp. 248,249.

Vrijdag 27 augustus: Voor verdere bestudering

My Live Today, "Reverence for the Sabbath," p. 287;
Spiritual Gifts, "Disguised Infidelity," vol 3, pp. 90-95.

10. Sabbatrust

Sabbatmiddag, 28 augustus

God gaf aan de mensen de gedachtenis van Zijn scheppende kracht, opdat zij Hem zouden kunnen onderscheiden in de werken van Zijn hand. De sabbat vraagt ons om in de geschapen werken de heerlijkheid van de Schepper te aanschouwen. En het was omdat Hij dit van ons verlangde dat Jezus zijn kostbare lessen verbond met de schoonheid van natuurlijke dingen. Op de heilige rustdag, boven alle andere dagen, moeten wij de boodschappen bestuderen die God voor ons in de natuur heeft geschreven. Wij moeten de gelijkenissen van de Heiland bestuderen op de plaats waar Hij ze sprak, in de velden en bossen, onder de open hemel, tussen het gras en de bloemen. Als wij dicht bij het hart van de natuur komen, maakt Christus Zijn aanwezigheid werkelijk voor ons, en spreekt tot onze harten van Zijn vrede en liefde. — *Christ's Object Lessons*, p. 25, (*Lessen uit het leven van alledag*)

God zei: "De zevende dag is de sabbat van de Here, uw God." Hij legde Zijn heiligheid op deze dag en zegende hem en heiligde hem als een dag van rust. Het is het enige gebod in de hele Decaloog dat zegt wie God is. Het plaatst God in onderscheid met elke andere god. Het zegt dat de God die de hemel en de aarde gemaakt heeft, de God die de bomen en de bloemen gemaakt heeft en die de mens geschapen heeft; dit is de God die je voor je kinderen moet houden, en je hoeft alleen maar naar de bloemen te wijzen en hen te vertellen dat Hij deze gemaakt heeft en dat Hij op de zevende dag rustte van al Zijn arbeid. De zevende dag is een door God gegeven gedenkteken.

Het wijst op God als de maker van de hemelen en de aarde en onderscheidt de ware God van alle valse goden. Allen die de zevende dag houden, geven door deze handeling te kennen dat zij aanbidders van Jehovah zijn. Zo is de sabbat het teken van de trouw van de mens aan God, zolang er mensen op aarde zijn om Hem te dienen. — *Sons and Daughters of God*, p. 59, (*Zonen en dochters van God*)

De wet van God is niet alleen aan de Joden gegeven. Het is een wereldwijde en eeuwigdurende verplichting. "Wie op één punt zondigt, is schuldig aan allen." De tien geboden zijn als een ketting van tien schakels. Als één schakel gebroken wordt, wordt de ketting waardeloos. Geen enkel voorschrift kan worden herroepen of veranderd om de overtreder te redden. Zolang er families en naties bestaan; zolang bezit, leven en karakter moeten worden bewaakt; zolang goed en kwaad tegenover elkaar staan, en een zegen of een vloek moet volgen op de daden van de mensen - zo lang moet de goddelijke wet ons beheersen. Wanneer God niet langer van de mensen verlangt dat zij Hem boven alles liefhebben, Zijn naam eerbiedigen en de heilige sabbat houden; wanneer Hij hen toestaat de rechten van hun medemensen te veronachtzamen, elkaar

te haten en te kwetsen - dan, en niet eerder dan dan, zal de morele wet haar kracht verliezen. — *The Signs of the Times*, 19 januari 1882

Zondag 29 augustus: sabbat en schepping

De sabbat roept onze gedachten naar de natuur, en brengt ons in gemeenschap met de Schepper. In het gezang van de vogel, het zuchten van de bomen, en de muziek van de zee, mogen wij nog steeds Zijn stem horen die met Adam sprak in Eden in de koelte van de dag. En als wij Zijn kracht in de natuur aanschouwen, vinden wij troost, want het woord dat alle dingen schiep, is dat wat leven tot de ziel spreekt. Hij "die het licht gebod te schijnen uit de duisternis, heeft in onze harten geschene, om het licht te geven der kennis der heerlijkheid Gods in het aangezicht van Jezus Christus." 2 Korinthiërs 4:6. — *The Desire of Ages*, p. 281, (*Jezus de wens der eeuwen*)

God schiep de mens naar Zijn beeld. Hier is geen mysterie. Er is geen grond voor de veronderstelling dat de mens is geëvolueerd door langzame ontwikkelingsgraden uit de lagere vormen van dierlijk of plantaardig leven. Een dergelijke leer verlaagt het grote werk van de Schepper tot het niveau van de bekrompen, aardse opvattingen van de mens. De mensen willen God zozeer uitsluiten van de soevereiniteit van het heelal, dat zij de mens degraderen en hem beroven van de waardigheid van zijn oorsprong. Hij, die de sterrenwerelden in de hoogte plaatste en de bloemen des velds met fijne vaardigheid kleur gaf, die de aarde en de hemelen vulde met de wonderen van Zijn macht, toen Hij kwam om Zijn glorieus werk te bekronen, om iemand in het midden te plaatsen om te staan als heerser over de schone aarde, heeft niet nagelaten een wezen te scheppen dat de hand waardig was die hem het leven schonk.

De genealogie van ons ras, zoals door inspiratie gegeven, voert zijn oorsprong terug, niet tot een lijn van zich ontwikkelende kiemen, weekdieren en viervoeters, maar tot de grote Schepper. Hoewel uit het stof gevormd, was Adam "de zoon van God". Hij werd, als Gods vertegenwoordiger, geplaatst boven de lagere wezensorden. Zij kunnen de soevereiniteit van God niet begrijpen of erkennen, maar toch werden zij in staat gesteld om de mens lief te hebben en te dienen. De psalmist zegt: "Gij hebt hem gemaakt tot heerser over de werken van Uw handen; Gij hebt alles onder zijn voeten gelegd: ... het gedierte des velds, het gevogelte des hemels, ... en al wat door de paden der zeeën gaat." Psalm 8:6-8. — *Patriarchs and Prophets*, pp. 44, 45, (*Patriarchen en Profeten*)

Bij zijn schepping kreeg Adam de heerschappij over de aarde. Maar door toe te geven aan verzoeking, werd hij onder de macht van Satan gebracht. "Van wie een mens overwonnen is, van hem is hij in slavernij gebracht." 2 Petrus 2:19. Toen de mens satans gevangene werd, ging de heerschappij die hij had, over op zijn veroveraar. Zo werd Satan "de god van deze wereld." 2 Korinthiërs 4:4. Hij had zich de heerschappij over de aarde toegeëigend, die oorspronkelijk aan Adam was gegeven. Maar Christus, door Zijn offer dat de straf van de zonde betaalt, zou niet alleen de mens verlossen, maar ook de heerschappij teruggeven die hij had verspeeld. Alles wat door de eerste Adam verloren was gegaan, zal door de tweede Adam worden hersteld. — *Patriarchs and Prophets*, p. 67, (*Patriarchs and Prophets*)

Maandag 30 augustus: Viering van vrijheid

Alle mensen zijn één familie door schepping, en allen zijn één door verlossing. Christus kwam om elke scheidingsmuur af te breken, om elke afdeling van de tempelhoven open te gooien, opdat elke ziel vrije toegang tot God zou hebben. Zijn liefde is zo breed, zo diep, zo vol, dat zij overal doordringt. Zij onttrekt diegenen aan Satans invloed die door zijn misleidingen zijn misleid, en plaatst hen binnen het bereik van de troon van God, de troon die omringd is door de regenboog van de belofte. In Christus is noch Jood noch Griek, noch vrije noch slaaf. —*Prophets and Kings, p. 369, (Profeten en koningen)*

Geen andere instelling die aan de Joden was opgedragen onderscheidde hen zo volledig van de omringende volken als de sabbat. God ontwierp dat de inachtneming daarvan hen zou aanwijzen als Zijn aanbidders. Het moest een teken zijn van hun afscheiding van afgoderij, en hun verbinding met de ware God. ... Toen het bevel aan Israël werd gegeven: "Gedenkt de sabbatdag, dat gij die heiligt", zei de Here ook tot hen: "Gij zult Mij heilige mensen zijn." Exodus 20:8; 22:31. Alleen zo kon de sabbat Israël onderscheiden als de aanbidders van God. —*The Desire of Ages, p. 283 (Jezus, de Wens der eeuwen)*

Na de oorlog in de hemelse hoven werden Satan en zijn volgelingen uitgeworpen. Als mensen zijn wij onderworpen aan de listige listen en verleidingen van deze gevallen vijand. En tenzij wij bewaard worden door de kracht van Christus, zullen wij zeker worden meegesleept door de satanische listen waardoor de wereld wordt overspoeld. Onze veiligheid is niet te leunen op menselijke macht, op de arm van het vlees, maar op de goddelijke arm. Zij die deel hebben aan de goddelijke natuur zullen niet door Satan worden misleid.

Iedereen zal beproefd worden. ... Wij zijn Gods eigendom. In Jezus Christus moeten wij een voorbeeld zien van wat wij zouden moeten zijn. Iedere ziel moet worden opgevoed om niet naar zijn medemensen te kijken, maar naar Christus. Hij is de Auteur en de Voleinder van ons geloof. —*The Upward Look, p. 149*

Geheiligd worden is deelgenoot worden van de goddelijke natuur, de geest en de gezindheid van Jezus aannemen, altijd lerend in de school van Christus... [Maar] het is onmogelijk voor iemand van ons door onze eigen kracht of onze eigen inspanningen om deze verandering in onszelf te bewerken. Het is de Heilige Geest, de Trooster, die Jezus zei dat Hij in de wereld zou zenden, die ons karakter verandert in het beeld van Christus; en wanneer dit is volbracht, weerspiegelen wij, als in een spiegel, de heerlijkheid van de Heer. Dat wil zeggen, het karakter van degene die Christus aldus aanschouwt, is zo gelijk aan het Zijne, dat iemand die naar hem kijkt, Christus' eigen karakter ziet schitteren als in een spiegel. Ongemerkt voor onszelf worden wij dag na dag veranderd van onze wegen en onze wil in de wegen en de wil van Christus, in de lieflijkheid van Zijn karakter. —*Reflecting Christ, p. 20, (Christus weerspiegelen)*

Dinsdag 31 augustus: De vreemdeling in uw poorten

Het was opdat de Israëlieten een zegen zouden zijn voor de volkeren, en opdat Gods naam bekend zou worden gemaakt "over de gehele aarde" (Exodus 9:16), dat zij uit de Egyptische slavernij werden bevrijd. Indien zij gehoorzaam waren aan Zijn eisen, zouden zij in wijsheid en inzicht ver vóór andere volken geplaatst worden; maar

deze superioriteit moest alleen bereikt en gehandhaafd worden opdat door hen het doel van God voor "alle volken van de aarde" zou worden vervuld.

De wonderbaarlijke voorzienigheden, verbonden met Israëls bevrijding uit Egyptische slavernij en met hun inbezitneming van het Beloofde Land, brachten velen van de heidenen ertoe de God van Israël te erkennen als de Opperste Heerser. "De Egyptenaren zullen weten," was de belofte, "dat Ik de Here ben, wanneer Ik Mijn hand uitstrek over Egypte en de kinderen Israëls uit hun midden zal uitbrengen." Exodus 7:5. Zelfs de trotse Farao werd gedwongen Jehovah's macht te erkennen. "Ga heen, dien de Here," drong hij er bij Mozes en Aäron op aan, "en zegen ook mij." Exodus 12:31, 32. —*Prophets and Kings, pp. 368, 369, (Profeten en koningen)*

De Israëlieten waren de laatste tijd zelf dienaren geweest, en nu zij dienaren onder zich zouden hebben, moesten zij zich ervoor hoeden zich over te geven aan de geest van wreedheid en afpersing waaronder zij hadden geleden onder hun Egyptische werkmeesters. De herinnering aan hun eigen bittere dienstbaarheid zou hen in staat moeten stellen zich in de plaats van de dienstknecht te stellen, en zou hen ertoe moeten brengen vriendelijk en barmhartig te zijn, en anderen te behandelen zoals zij zelf behandeld zouden willen worden.

De rechten van weduwen en wezen werden speciaal bewaakt, en een tedere achting voor hun hulpeloze toestand werd bevolen. "Indien gij hen op enigerlei wijze verdrukt," verklaarde de Here, "en zij tot Mij roepen, zal Ik hun geroep zeker verhoren; en Mijn toorn zal heet worden, en Ik zal u met het zwaard doden; en uw vrouwen zullen weduwen zijn, en uw kinderen vaderloos." Vreemdelingen die zich met Israël verenigden, moesten beschermd worden tegen onrecht of onderdrukking. "Gij zult een vreemdeling niet onderdrukken, want gij kent het hart van een vreemdeling, daar gij vreemdelingen waart in Egypteland." —*Patriarchs and Prophets, p. 310, (Patriarchen en profeten)*

Grote zegeningen worden beloofd aan hen die de sabbat hoog inschatten en zich bewust zijn van de verplichtingen die op hen rusten met betrekking tot de inachtneming daarvan: "Indien gij niet over de sabbat heenloopt door uw zaken te doen op mijn heilige dag, maar de sabbat een verlustiging noemt, de heilige dag des Heren van gewicht, en die eert door noch uw gewone bezigheden te doen, noch uw zaken te behartigen, of ijdele taal uit te slaan, dan zult gij u verlustigen in de Here en Ik zal u doen rijden over de hoogten der aarde en u doen genieten het erfdeel van uw vader Jakob, want de mond des Heren heeft het gesproken." —*Testimonies for the Church, vol. 2, p. 701.*

Woensdag 1 september: Anderen dienen eert Gods sabbat

Jezus verklaarde ... dat het werk van het verlichten van de bedroefden in harmonie was met de sabbatswet. Het was in harmonie met het werk van Gods engelen, die altijd neerdalen en opstijgen tussen hemel en aarde om de lijdende mensheid te dienen. Jezus verklaarde: "Mijn Vader werkt tot nu toe, en Ik werk." Alle dagen zijn van God, om Zijn plannen voor het menselijk ras uit te voeren. ...

Moet God de zon verbieden haar werk te doen op de sabbat, haar geniale stralen afsnijden van het verwarmen van de aarde en het voeden van de vegetatie? Moet het systeem van werelden stilstaan gedurende die heilige dag? ...

De natuur moet haar onveranderlijke loop voortzetten. God kan geen moment Zijn hand ophouden, of de mens zou flauwvallen en sterven. En de mens heeft ook een taak te vervullen op deze dag. Aan de levensbehoeften moet worden voldaan, de zieken moeten worden verzorgd, in de behoeften van de behoeftigen moet worden voorzien. Hij die verzuimt op de sabbat het lijden te verlichten, zal niet onschuldig worden geacht. Gods heilige rustdag werd gemaakt voor de mens, en daden van barmhartigheid zijn in volmaakte harmonie met de bedoeling ervan. God verlangt niet van Zijn schepselen dat zij een uur pijn lijden die op de sabbat of op een andere dag verlicht kan worden. — *The Desire of Ages*, blz. 206, 207, (*Jezus, de Wens der eeuwen*)

Volgens het vierde gebod was de sabbat gewijd aan rust en godsdienstige eredienst. Alle wereldlijke arbeid moest worden opgeschort, maar werken van barmhartigheid en weldadigheid waren in overeenstemming met het doel van de Here. Zij mochten niet worden beperkt door tijd of plaats. Het lenigen van de bedroefden, het troosten van de treurende, is een arbeid van liefde die Gods heilige dag eer aandoet.

Aan de levensbehoeften moet worden voldaan, de zieken moeten worden verzorgd, in de behoeften van de behoeftigen moet worden voorzien. Hij die verzuimt het lijden op de sabbat te verlichten, zal niet onschuldig worden geacht. Gods heilige rustdag werd gemaakt voor de mens, en daden van barmhartigheid zijn in volmaakte harmonie met de bedoeling ervan. God wil niet dat Zijn schepselen een uur pijn lijden die op de sabbat of een andere dag verlicht kan worden. ...

Arbeid om het lijden te verlichten werd door onze Verlosser uitgeroepen tot een werk van barmhartigheid en geen overtreding van de sabbat. De noden van de lijdende mensheid mogen nooit worden verwaarloosd. De Verlosser heeft ons door Zijn voorbeeld getoond dat het juist is om lijden te verlichten op de sabbat. — *My Life Today*, p. 231.

Als Israël trouw was geweest aan haar vertrouwen, zouden alle volken van de aarde hebben gedeeld in haar zegeningen. Maar de harten van hen aan wie de kennis van de reddende waarheid was toevertrouwd, waren onaangeroerd door de noden van de mensen om hen heen. Naarmate Gods doel uit het oog werd verloren, werden de heidenen beschouwd als buiten het bereik van Zijn barmhartigheid. Het licht der waarheid werd geweerd, en duisternis overheerste. De naties werden overspoeld met een sluier van onwetendheid; de liefde van God was weinig bekend; dwaling en bijgeloof bloeiden. — *Prophets and Kings*, p. 371, (*Profeten en koningen*)

Donderdag 2 september: Het teken dat wij bij God horen

Een schrijver heeft de poging om de wet van God te veranderen vergeleken met een oude ondeugende gewoonte om een wegwijzer, geplaatst op een belangrijk kruispunt waar twee wegen samenkwamen, in de verkeerde richting te draaien. De verwarring en het ongemak die deze praktijk vaak veroorzaakte, was groot.

God richtte een wegwijzer op voor hen die door deze wereld reizen. De ene arm van deze wegwijzer wees op gewillige gehoorzaamheid aan de Schepper als de weg naar geluk en leven, terwijl de andere arm ongehoorzaamheid aanwees als de weg naar ellende en dood. De weg naar het geluk was even duidelijk aangegeven als de weg naar de stad van toevlucht onder de Joodse bedeling. Maar in een slecht uur voor

ons ras heeft de grote vijand van alle goeds de wegwijzer omgedraaid, en velen hebben zich van de weg vergist.

Door Mozes instrueerde de Here de Israëlieten: "Voorwaar, Mijn sabbatten zult gij houden, want het is een teken tussen Mij en u in uw geslachten, opdat gij weet, dat Ik de Here ben, Die u heilig... Het is een teken tussen Mij en de kinderen Israëls in eeuwigheid; want in zes dagen heeft de Here de hemel en de aarde gemaakt, en op de zevende dag rustte Hij en werd Hij verkwikt." Exodus 31:13, 17.

In deze woorden heeft de Here gehoorzaamheid duidelijk omschreven als de weg naar de Stad van God; maar de mens der zonde heeft de wegwijzer veranderd en in de verkeerde richting doen wijzen. Hij heeft een valse sabbat ingesteld en mannen en vrouwen laten denken dat zij door daarop te rusten het gebod van de Schepper gehoorzamen. —*Prophets and Kings, p. 179, (Profeten en koningen)*

De sabbat is een teken van de relatie die bestaat tussen God en Zijn volk, een teken dat zij Zijn gehoorzame onderdanen zijn, dat zij Zijn wet heilig houden. Het houden van de sabbat is het door God verordende middel om de kennis van Zichzelf in stand te houden en onderscheid te maken tussen Zijn trouwe onderdanen en de overtreders van Zijn wet. Dit is het geloof dat eenmaal aan de heiligen is overgeleverd, die in zedelijke kracht voor de wereld staan, terwijl zij dit geloof standvastig handhaven. —*Testimonies for the Church, vol. 8, p. 198.*

Toen de Here Zijn volk Israël uit Egypte verlostte en hun Zijn wet oplegde, leerde Hij hun dat zij door het onderhouden van de sabbat onderscheiden moesten worden van de afgodendienaars. Dit maakte het onderscheid tussen hen die de soevereiniteit van God erkennen en hen die weigeren Hem te aanvaarden als hun Schepper en Koning. ...

Zoals de sabbat het teken was dat Israël onderscheidde toen zij uit Egypte kwamen om het aardse Kanaän binnen te gaan, zo is het nu het teken dat Gods volk onderscheidt als zij uit de wereld komen om de hemelse rust binnen te gaan. De sabbat is een teken van de relatie die bestaat tussen God en Zijn volk, een teken dat zij Zijn wet eren. Het maakt onderscheid tussen Zijn trouwe onderdanen en overtreders. —*Testimonies for the Church, vol. 6, p. 349.*

Vrijdag 3 september: Voor verdere bestudering

The Desire of Ages, "The sabbath," pp. 281–289;

The Sanctified Life, "No Sanctification Without Obedience," pp. 66, 67.

11. Verlangen naar meer

Sabbatmiddag, 4 september

Honderden jaren lang waren de Schriften vertaald in het Grieks, dat toen in het hele Romeinse Rijk werd gesproken. De Joden waren overal verspreid, en hun verwachting van de komst van de Messias werd tot op zekere hoogte gedeeld door de heidenen. Onder hen die de Joden heidenen noemden, waren mensen die een beter inzicht hadden in de profetieën van de Schrift betreffende de Messias dan de leraren in Israël. Er waren er die hoopten op Zijn komst als een verlosser van de zonde. Filosofen trachtten zich te verdiepen in het mysterie van de Hebreeuwse economie.

Maar de onverdraagzaamheid van de Joden belemmerde de verspreiding van het licht. Vastbesloten om de scheiding tussen henzelf en andere volkeren te handhaven, waren zij niet bereid om de kennis die zij nog bezaten over de symbolische dienst door te geven. De ware Uitlegger moet komen. Degene die al deze typen voorstelde, moet hun betekenis uitleggen.

Door de natuur, door typen en symbolen, door patriarchen en profeten, had God tot de wereld gesproken. Lessen moeten worden gegeven aan de mensheid in de taal van de mensheid. De boodschapper van het verbond moet spreken. Zijn stem moet gehoord worden in Zijn eigen tempel. Christus moet komen om woorden uit te spreken die duidelijk en zeker begrepen moeten worden. Hij, de Auteur van de waarheid, moet de waarheid scheiden van het kaf van de uitspraken van de mens, dat haar van geen effect had gemaakt. De beginselen van Gods regering en het plan van verlossing moeten duidelijk worden omschreven. De lessen van het Oude Testament moeten volledig voor de mensen worden gesteld. — *The Desire of Ages, pp. 33, 34 (Jezus, de Wens der eeuwen)*

Wij moeten trachten het voorbeeld van Christus, de grote Herder, meer van nabij te volgen, toen Hij werkte met Zijn kleine groep discipelen, terwijl Hij met hen en met het volk de Oud Testamentische Schriften bestudeerde. Zijn actieve bediening bestond niet alleen uit het houden van preken, maar ook uit het onderwijzen van het volk. Toen Hij door dorpen trok, kwam Hij in persoonlijk contact met de mensen in hun huizen, waar Hij hen onderwees en in hun behoeften voorzag. Toen de menigte die Hem volgde toenam, en Hij op een gunstige plaats kwam, sprak Hij tot hen, waarbij Hij Zijn verhandelingen vereenvoudigde door het gebruik van gelijkenissen en symbolen. — *Evangelism, p. 203.*

Christus' manier van onderwijzen was mooi en aantrekkelijk, en het werd altijd gekenmerkt door eenvoud. Hij ontvouwde de verborgenheden van het Koninkrijk der hemelen door het gebruik van figuren en symbolen waarmee Zijn toehoorders vertrouwd waren; en het gewone volk hoorde Hem graag, omdat zij Zijn woorden konden begrijpen. Er werden geen hoogdravende woorden gebruikt, om die te begrijpen moest men een woordenboek raadplegen. — *Counsels to Parents, Teachers, and Students, p. 240.*

De Joodse economie, die de handtekening van de Hemel droeg, was door Christus Zelf ingesteld. In typen en symbolen werden de grote waarheden van de verlossing versluierd. Maar toen Christus kwam, herkenden de Joden Hem niet naar wie al deze symbolen wezen. Zij hadden het Woord van God in handen; maar de overleveringen, die van geslacht op geslacht waren overgeleverd, en de menselijke uitlegging van de Schriften, verborgen voor hen de waarheid zoals die in Jezus is. De geestelijke inhoud van de heilige geschriften was verloren gegaan. De schatkamer van alle kennis lag voor hen open, maar zij kenden die niet. — *Christ's Object Lessons, p. 104 (Lessen uit het leven van alledag)*

Zondag 5 september: Gedoopt in Mozes

Het voorbeeld van het oude Israël wordt gegeven als een waarschuwing voor het volk van God, opdat zij ongeloof vermijden en aan Zijn toorn ontkomen. Als de

ongerechtigheden van de Hebreëen uit de Heilige Schrift zouden zijn weggelaten en alleen hun deugden zouden zijn verhaald, zou hun geschiedenis ons niet de les leren die zij ons geeft...

De beginselen van rechtvaardigheid vereisten een getrouwe weergave van de feiten ten bate van allen die ooit het Heilige Schrift zouden lezen. Hier zien wij de bewijzen van goddelijke wijsheid. Wij zijn verplicht de wet van God te gehoorzamen, en zijn niet alleen geïnstrueerd over de straf van ongehoorzaamheid, maar de geschiedenis van Adam en Eva in het Paradijs, en de trieste resultaten van hun ongehoorzaamheid aan Gods geboden, is voor ons tot voordeel en waarschuwing verhaald... Hun voorbeeld is ons gegeven als een waarschuwing tegen ongehoorzaamheid, opdat wij er zeker van mogen zijn dat het loon van de zonde de dood is, dat Gods vergeldende rechtvaardigheid nooit faalt, en dat Hij van Zijn schepselen een strikte inachtneming van Zijn geboden eist...

Voor ons ligt het leven van de gelovigen, met al hun fouten en dwaasheden, die bedoeld zijn als een les voor alle geslachten na hen. Als zij zonder zwakheden waren geweest, zouden zij meer dan menselijk zijn geweest, en onze zondige natuur zou wanhopen om ooit zo'n punt van uitmuntendheid te bereiken. Maar als wij zien waar zij worstelden en vielen, waar zij weer moed vatten en overwonnen door de genade van God, dan worden wij bemoedigd en ertoe gebracht de hindernissen te overwinnen die de ontaarde natuur ons in de weg legt. — *Testimonies for the Church, vol. 4, pp. 11, 12.*

Het Oude Testament is het evangelie in figuren en symbolen. Het Nieuwe Testament is de inhoud. Het één is even essentieel als het ander. Het Oude Testament geeft lessen van de lippen van Christus, en deze lessen hebben hun kracht in geen enkel opzicht verloren. — *Selected Messages, boek 2, blz. 104.*

God gebod Mozes voor Israël: "Laat hen Mij een heiligdom maken, opdat Ik in hun midden woon" (Exodus 25:8), en Hij verbleef in het heiligdom, in het midden van Zijn volk. Door al hun vermoeiende zwerftochten in de woestijn heen, was het symbool van Zijn aanwezigheid bij hen. Zo richtte Christus Zijn tabernakel op te midden van ons menselijk kampement. Hij sloeg Zijn tent op aan de zijde van de tenten der mensen, opdat Hij onder ons zou wonen, en ons vertrouwd zou maken met Zijn goddelijk karakter en leven. "Het Woord is vlees geworden en heeft onder ons gewoond (en wij hebben zijn heerlijkheid aanschouwd, de heerlijkheid van de eniggeborene des Vaders), vol van genade en waarheid." Johannes 1:14. — *The Desire of Ages, p. 23, (Jezus, de Wens der eeuwen)*

Maandag 6 september: Ritueel en offers

Bijna tweeduizend jaar geleden klonk er een mysterieuze stem in de hemel, vanaf de troon van God: "Zie, Ik kom." . . . Christus stond op het punt onze wereld te bezoeken, en vleesgeworden te worden. Hij zegt: "Een lichaam hebt Gij Mij bereid." Als Hij was verschenen met de heerlijkheid die Hij bij de Vader had voordat de wereld bestond, hadden wij het licht van Zijn aanwezigheid niet kunnen verdragen. Opdat wij het zouden aanschouwen en niet vernietigd zouden worden, was de manifestatie van Zijn heerlijkheid omhuld. Zijn goddelijkheid werd verhuld met menselijkheid, - de onzichtbare heerlijkheid in de zichtbare menselijke gedaante.

Dit grote doel was afgeschaduwd in typen en symbolen. Het brandende braambos, waarin Christus aan Mozes verscheen, openbaarde God. Het symbool dat was gekozen voor de uitbeelding van de Godheid was een lage struik, die schijnbaar geen aantrekkingskracht had. Dit verbeeldde het Oneindige. De albarhartige God hulde Zijn heerlijkheid in een zeer nederig type, zodat Mozes er naar kon kijken en leven. Zo communiceerde God met Israël in de wolkkolom overdag en de vuurkolom 's nachts, door de mensen Zijn wil te openbaren en hun Zijn genade te verlenen. Gods heerlijkheid was onderworpen, en Zijn majesteit verhuld, opdat het zwakke gezichtsvermogen van de eindige mens het zou kunnen aanschouwen... Zijn heerlijkheid werd verhuld, Zijn grootheid en majesteit werden verborgen, opdat Hij zou naderen tot bedroefde, verzochte mensen. — *The Desire of Ages*, p. 23, (*Jzus, de Wens der eeuwen*).

Elke morgen en avond werd een lam van een jaar oud op het altaar verbrand, met het bijbehorende spijsoffer, waarmee de dagelijkse toewijding van het volk aan Jehovah werd gesymboliseerd, en hun voortdurende afhankelijkheid van het verzoenende bloed van Christus... De priesters moesten alle dieren onderzoeken die als offer werden gebracht, en moesten elk dier afwijzen waarin een gebrek werd ontdekt. Alleen een offer "zonder smet" kon een symbool zijn van Zijn volmaakte reinheid, die Zichzelf moest offeren als "een lam zonder smet en zonder vlek". 1 Petrus 1:19.

De apostel Paulus wijst op deze offers als een illustratie van wat de volgelingen van Christus moeten worden. Hij zegt: "Ik vermaan u dan, broeders, met beroep op de barmhartigheden Gods, dat gij uw lichamen stelt tot een levend, heilig en Gode welgevallig offer: dit is uw redelijke eredienst.." Romeinen 12:1. — *Patriarchs and Prophets*, p. 352, (*Patriarchen en profeten*)

Christus was het Lam dat geslacht is vanaf de grondlegging der wereld. Voor velen is het een raadsel geweest waarom in de oude bedeling zoveel offers vereist waren, waarom zoveel bloedende slachtoffers naar het altaar werden geleid. Maar de grote waarheid die voor de mensen bewaard moest blijven, en in gedachten en harten gegrift moest worden, was deze: "Zonder het vergieten van bloed is er geen vergeving." In ieder bloedend offer werd "het Lam Gods, dat de zonde der wereld wegneemt" getypeerd.

Christus zelf was de grondlegger van het Joodse systeem van aanbidding, waarin door typen en symbolen geestelijke en hemelse dingen werden afgeschaduwd. Velen vergaten de ware betekenis van deze offers; en de grote waarheid dat er alleen door Christus vergeving van zonde is, ging voor hen verloren. — *Ellen G. White Commentaar, in The SDA Bible Commentary, vol. 7, pp. 932, 933.*

Dinsdag 7 september: Het "Voorbeeld" van rust

Er blijft dus een sabbatsrust voor het volk van God. Want wie tot zijn rust is ingegaan, is ook zelf tot rust gekomen van zijn werken, evenals God van de zijne. Laten wij er dus ernst mede maken om tot die rust in te gaan, opdat niemand ten val kome door dit voorbeeld van ongehoorzaamheid te volgen. [Hebreeën 4:9-11].

De rust waarover hier gesproken wordt is de rust der genade, verkregen door het voorschrift na te volgen, naarstig te arbeiden. Zij die van Jezus Zijn zachtmoedigheid en nederigheid leren, vinden rust in de ervaring van het in praktijk brengen van Zijn

lessen. Het is niet in indolentie, in zelfzuchtige gemakzucht en genotzucht, dat rust wordt verkregen. Zij die niet bereid zijn de Heer trouwe, ernstige, liefdevolle dienst te bewijzen, zullen geen geestelijke rust vinden in dit leven of in het hiernamaals. Alleen van ernstige arbeid komt vrede en vreugde in de Heilige Geest - geluk op aarde en heerlijkheid in het hiernamaals. —*Ellen G. White Commentaar, in The SDA Bible Commentary, vol. 7, p. 928.*

Rust wordt gevonden wanneer alle zelfrechtvaardiging, alle redenering vanuit een zelfzuchtig standpunt, wordt weggedaan. Volledige zelfovergave, een aanvaarding van Zijn wegen, is het geheim van volmaakte rust in Zijn liefde. Doe precies wat Hij je gezegd heeft te doen, en wees ervan verzekerd dat God alles zal doen wat Hij gezegd heeft dat Hij zou doen. Bent u tot Hem gekomen, afstand nemend van al uw voorzieningen, al uw ongelof, al uw eigengerechtigheid? Kom zoals u bent, zwak, hulpeloos en klaar om te sterven.

Wat is de belofde "rust"? - Het is het bewustzijn dat God waarachtig is, dat Hij degene die tot Hem komt nooit teleurstelt. Zijn vergiffenis is vol en gratis, en Zijn aanvaarding betekent rust voor de ziel, rust in Zijn liefde. —*Our High Calling, p. 97.*

Wij zullen voor eeuwig gered worden wanneer wij door de poorten de stad binnengaan. Dan mogen we ons verheugen dat we gered zijn, eeuwig gered. Maar tot die tijd moeten wij gehoor geven aan het bevel van de apostel, en "vrezende, dat niemand van ons te kort zal komen, daar ons de belofte is nagelaten in Zijn rust binnen te gaan" (Hebreeën 4:1). Het kennen van Kanaän, het zingen van Kanaäns liederen, het zich verheugen in het vooruitzicht Kanaän binnen te gaan, brachten de kinderen Israëls niet in de wijngaarden en olijfgaarden van het Beloofde Land. Zij konden het in waarheid alleen tot het hunne maken door het in te nemen, door aan de voorwaarden te voldoen, door levend geloof in God te oefenen, door zich Zijn beloften toe te eigenen.

Christus is de auteur en voltooiër van ons geloof, en wanneer wij ons aan Zijn hand overgeven, zullen wij gestadig groeien in genade en in de kennis van onze Heer en Zaligmaker. Wij zullen vorderingen maken totdat wij de volle gestalte van mannen en vrouwen in Christus hebben bereikt. Geloof werkt door liefde, en zuivert de ziel, verdrijft de liefde tot de zonde die leidt tot opstand tegen, en overtreding van, de wet van God. —*That I May Know Him, p. 162.*

Woensdag 8 september: "Verhardt uw hart niet"

God eist onmiddellijke en onvoorwaardelijke gehoorzaamheid aan Zijn wet; maar de mensen slapen of zijn verlamd door de misleidingen van Satan, die uitvluchten en uitvluchten voorstelt, en hun scrupules overwint door te zeggen, zoals hij tegen Eva zei in de hof: "Gij zult niet zeker sterven." Ongehoorzaamheid verhardt niet alleen het hart en het geweten van de schuldige, maar het heeft ook de neiging het geloof van anderen te bederven. Datgene, wat hun eerst zeer verkeerd voorkwam, verliest langzamerhand deze schijn, doordat het voortdurend voor hun ogen staat, totdat zij ten slotte in twijfel trekken of het werkelijk zonde is en onbewust in dezelfde dwaling vervallen...

Velen zijn de hindernissen die op het pad liggen van hen die in gehoorzaamheid aan de geboden van God zouden willen wandelen. Er zijn sterke en subtiele invloeden die hen binden aan de wegen van de wereld, maar de kracht van de Heer kan deze ketenen verbreken. Hij zal elk obstakel verwijderen van voor de voeten van Zijn getrouwen of hun kracht en moed geven om elke moeilijkheid te overwinnen, als zij ernstig Zijn hulp inroepen. Alle hindernissen zullen verdwijnen voor een ernstig verlangen en volhardende inspanning om de wil van God te doen tegen elke prijs voor zichzelf, zelfs als het leven zelf wordt opgeofferd. Licht uit de hemel zal de duisternis verlichten van hen die, in beproeving en verbijstering, voorwaarts gaan, opziende naar Jezus als de Auteur en Voleinder van hun geloof. —*Testimonies for the Church, vol. 4, pp. 146, 147.*

De koude van ijs, de hardheid van ijzer, de ondoordringbare, onindrukbare aard van rots - al deze vinden een tegenhanger in het karakter van menig belijdend christen. Het was zo dat de Here het hart van Farao verhardde. God sprak tot de Egyptische koning door de mond van Mozes en gaf hem de meest opvallende bewijzen van goddelijke macht; maar de vorst weigerde hardnekkig het licht dat hem tot bekering zou hebben gebracht. God zond geen bovennatuurlijke kracht om het hart van de opstandige koning te verharden, maar omdat Farao de waarheid weerstond, werd de Heilige Geest teruggetrokken, en werd hij overgelaten aan de duisternis en het ongeloof waarvoor hij had gekozen. Door hardnekkige afwijzing van de invloed van de Geest, snijden mensen zichzelf af van God. Hij heeft geen krachtiger middel meer om hun verstand te verlichten. Geen openbaring van Zijn wil kan hen bereiken in hun ongelooft. —*Our High Calling, p. 160.*

Christus zegt: "Ik heb u uitverkoren en u verordend, opdat gij heengaat en vrucht voortbrengt, en dat uw vrucht blijft" (Johannes 15:16). Als gezant van Christus zou ik allen die deze regels lezen, willen smeken er acht op te slaan, terwijl het vandaag geroepen is. "Indien gij Zijn stem hoort, verhardt uw hart niet" (Hebreeën 3:15; 4:7). Zonder een ogenblik te wachten, vraag u af: Wat ben ik voor Christus? en wat is Christus voor mij? Wat is mijn werk? Wat is het karakter van de vrucht die ik draag? — *This Day With God, p. 51.*

Donderdag 9 september: Het veroveren van een hemelse stad

Geen onderscheid op grond van nationaliteit, ras, of kaste, wordt door God erkend. Hij is de Maker van de gehele mensheid. Alle mensen zijn van één familie door de schepping, en allen zijn één door de verlossing. Christus kwam om elke scheidingsmuur af te breken, om elk compartiment van de tempel open te gooien, opdat elke ziel vrije toegang tot God zou hebben. Zijn liefde is zo breed, zo diep, zo vol, dat zij overal doordringt. Zij haalt de arme zielen, die door Satan's misleidingen zijn misleid, uit Satan's kring. Het plaatst hen binnen het bereik van de troon van God, de troon omringd door de regenboog van de belofte.

In Christus is noch Jood noch Griek, gebondene noch vrije. Allen zijn nabij gebracht door Zijn kostbaar bloed. (Galaten 3:28; Efeziërs 2:13).

Ongeacht het verschil in godsdienstige overtuiging, moet een oproep van de lijdende mensheid gehoord en beantwoord worden. Waar bitterheid van gevoelens bestaat vanwege verschil in godsdienst, kan veel goeds worden gedaan door

persoonlijke dienstbaarheid. Liefdevolle bediening zal veroordelen afbreken, en zielen voor God winnen. —*Christ's Object Lessons*, p. 386, (*Lessen uit het leven van alledag*)

Het is onmogelijk voor ons, uit onszelf, te ontsnappen uit de put van zonde waarin we verzonken zijn. Onze harten zijn slecht, en wij kunnen ze niet veranderen. "Wie kan een rein ding voortbrengen uit een onrein ding? Niet één." "De vleselijke gezindheid is vijandschap tegen God, want zij is niet onderworpen aan de wet van God, en kan dat ook niet zijn. Job 14:4; Romeinen 8:7. Opvoeding, cultuur, de oefening van de wil, menselijke inspanning, allen hebben hun juiste plaats, maar hier zijn zij machteloos. Zij kunnen een uiterlijke correctheid van gedrag voortbrengen, maar zij kunnen het hart niet veranderen; zij kunnen de bronnen van het leven niet zuiveren. Er moet een kracht zijn die van binnenuit werkt, een nieuw leven van boven, voordat mensen kunnen worden veranderd van zonde in heiligheid. Die kracht is Christus. Zijn genade alleen kan de levenloze vermogens van de ziel levend maken, en haar aantrekken tot God, tot heiligheid. — *Steps to Christ*, p. 18, (*Schreden naar Christus*)

Velen maken een ernstige fout in hun godsdienstig leven door de aandacht gericht te houden op hun gevoelens en zo te oordelen over hun vooruitgang of achteruitgang. Gevoelens zijn geen veilig criterium. Wij moeten niet in ons binnenste kijken voor bewijs van onze aanvaarding bij God. Wij zullen daar niets anders vinden dan datgene wat ons zal ontmoedigen. Onze enige hoop ligt in "het uitzien naar Jezus, de Auteur en Voleinder van ons geloof". Er is alles in Hem om ons te inspireren met hoop, met geloof en met moed. Hij is onze gerechtigheid, onze troost en blijdschap.

Zij die in zichzelf zoeken naar troost zullen vermoeid en teleurgesteld raken. Een besef van onze zwakheid en onwaardigheid moet ons er met nederigheid van hart toe brengen te pleiten op het verzoenend offer van Christus. Als wij vertrouwen op Zijn verdiensten zullen wij rust, vrede en vreugde vinden. Hij redt tot het uiterste allen die door Hem tot God komen. — *Testimonies for the Church*, vol. 5, pp. 199, 200.

Vrijdag 10 september: Voor verdere bestudering

The Upward Look, "Meng geloof met horen", blz. 75;

Spiritual Gifts, "Feiten van het Geloof," vol. 3, pp. 295, 296.

12. De rusteloze profeet

Sabbatmiddag, 11 september

Onder de steden van de oude wereld ten tijde van het verdeelde Israël was Ninevé, de hoofdstad van het Assyrische rijk, een van de grootste. Gesticht spoedig na de verstrooiing bij de torenbouw van Babel, op de vruchtbare oevers van de Tigris, was de stad tot bloei gekomen in de loop der eeuwen, tot het "een geweldige grote stad was van drie dagreizen" was geworden. Jona 3:3.

Tijdens haar tijdelijke wereldse voorspoed was Ninevé een middelpunt van misdaad en goddeloosheid. De Bijbel kenmerkt het als "de bloedstad, louter leugen, ...zonder ophoudend leugen". In beeldspraak vergeleek de profeet Nahum de Ninevieten met

een wrede, verscheurende leeuw. "Over wie," vroeg hij, "is uw boosheid niet voortdurend heengegaan?" Nahum 3:1, 19.

Toch was Nineve, hoe slecht het ook was geworden, niet volledig in de macht van het kwaad. Hij die "alle mensenkinderen" (Psalm 33:13) en "allerlei kostbaars ziet" (Job 28:10) zag in die stad menigeen die verlangden naar iets beters en hogers en die, als ze de kans kregen de levende God te leren kennen, hun boze daden zouden wegdoen om Hem te aanbidden. Daarom openbaarde God in Zich wijsheid zich aan hen op onmiskenbare wijze, om hen zo mogelijk tot bekering te leiden. —*Prophets and Kings, p. 265/ Profeten en Koningen, H. 23 blz. 167.*

Zoals Jona drie dagen en drie nachten in de buik van de vis was, zo zou Christus dezelfde tijd "in het hart der aarde" zijn. En zoals de prediking van Jona een teken was voor de Ninevieten, zo was de prediking van Christus een teken voor de mensen in Zijn tijd. Maar welk een tegenstelling hoe het ontvangen werd! De mensen van de grote heidense stad beefden toen zij de waarschuwing van God hoorden. Koningen en edelen vernederden zich; de hooggeplaatsten en de nederigen riepen samen tot de God des hemels, en Hij schonk hun Zijn genade. "De mannen van Ninevé zullen in het oordeel opstaan met dit geslacht", had Christus gezegd, "en het veroordelen: want zij hebben zich bekeerd op de prediking van Jona, en zie, meer dan Jona is hier." Mattheüs 12:40, 41. —*The Desire of Ages, p. 406/ De Wens der Eeuwen H. 44 blz. 352.*

De les geldt voor Gods boodschappers in onze tijd, waarin de steden der volkeren een even grote behoefte hebben aan het kennen van de eigenschappen en plannen van de ware God, als het geval was met de Ninevieten vroeger. Christus' gezanten moeten de mensen wijzen op een betere wereld, die grotendeels uit het oog is verloren... Door zijn dienstknechten roept de Here Jezus de mensen op om met geheiligde eerezucht te streven naar het bezit van de onsterfelijke erfenis. Hij dringt bij hun erop aan schatten weg te leggen naast de troon van God. ...

Onze God is een God van barmhartigheid. Lankmoedig en vol ontferming behandelt Hij de overtreders van Zijn wet. En toch kan de grote Heerser van het heelal in onze dagen, waarin mannen en vrouwen zoveel gelegenheid hebben om Gods wet, geopenbaard in de Bijbel, te leren kennen, niet met voldoening zien op de slechte steden, waarin geweld en misdaad de boventoon voeren. Het eind van Gods verdraagzaamheid van hen die volharden in ongehoorzaamheid nadert snel. —*Prophets and Kings, pp. 274, 275/ Profeten en Koningen H. 23, blz. 172.*

Zondag 12 september: Weglopen

Satan had zijn best gedaan om de kloof tussen hemel en aarde diep en onoverkomelijk te maken. Door zijn bedrog had hij de mensen verstout in zonde. Het was zijn, doel de lankmoedigheid van God uit te putten en Zijn liefde voor de mens uit te blussen, zodat Hij de wereld aan de heerschappij van Satan zou overlaten. Satan trachtte de mensen van de kennis van God af te snijden om hun aandacht van Gods tempel af te trekken, en zijn eigen koninkrijk te bevestigen. Zijn streven naar opperheerschappij scheen bijna een volledig succes te zijn geworden. Het is waar dat God in iedere generatie Zijn getuigen had. Zelfs onder de heidenen waren mensen door wie Christus werkte om het volk uit hun zonde en verval te verheffen. Maar deze

mensen werden veracht en gehaat. Velen van hen stierven een gewelddadige dood. De duistere schaduw die Satan over de wereld geworpen had, werd dieper en dieper.

Door middel van het heidendom had Satan al eeuwenlang de mensen van God afgekeerd, maar zijn grote overwinning behaalde hij toen hij erin slaagde het geloof van Israël te verdraaien. Door hun eigen opvattingen te overpeinzen en te dienen, hadden de heidenen de kennis van God verloren en waren steeds meer verdorven geworden. Zo ging het nu ook met Israël. Het beginsel, dat de mens zichzelf door eigen werken kan redden, ligt aan iedere heidense godsdienst ten grondslag; nu was dit ook het beginsel van de Joodse godsdienst geworden. Satan had dit beginsel erin gelegd. Overal waar men dit huldigt, heeft de mens geen slagboom tegen de zonde. —*The Desire of Ages*, pp. 34, 35/ *De Wens der Eeuwen H. 3, blz. 22*.

Het werktuig dat voor dit werk werd gekozen was de profeet Jona, de zoon van Amittai. Het woord des Heren kwam tot hem. "Maak u op, ga naar Nineve, de grote stad, en predik tegen haar, want haar boosheid is opgestegen voor mijn aangezicht". (Jona 1:1,2).

Toen de profeet aan de moeilijkheden en schijnbare onmogelijkheden van deze opdracht dacht, was hij geneigd de wijsheid van deze roeping in twijfel te trekken. Van menselijk standpunt bezien leek het dat er niets te winnen was met het verkondigen van een boodschap in die trotse stad. Hij vergat voor een moment dat de God die hij diende, alwijs en almachtig is. Terwijl hij aarzelde en twijfelde, overweldigde satan hem met moedeloosheid. De profeet werd bevangen door grote angst en hij "maakte zich op om te vluchten naar Tarsis." (Jona 1:3). ...

Jona had een zware verantwoordelijkheid te dragen gekregen door de opdracht die hem was gegeven; toch was Hij, die hem geboden had te gaan, in staat zijn dienstknecht te ondersteunen en hem succes te verzekeren. Als de profeet zonder vragen te stellen had gehoorzaamd, zouden hem heel wat bittere teleurstellingen bespaard zijn gebleven en zou hij overvloedig zijn gezegend. Toch liet de Here Jona in het uur van zijn wanhoop niet alleen. Door een reeks van beproevingen en vreemde omstandigheden zou het vertrouwen van de profeet in God en diens oneindige macht worden hersteld. —*Prophets and Kings*, p. 266/ *Profeten en Koningen, H. 23, blz. 167/168*.

Een verloren schaap vindt nooit uit zichzelf zijn weg terug naar de kudde. Als het niet wordt gezocht en gered door de waakzame herder, dwaalt het rond tot het vergaat. Wat een voorstelling van de Verlosser is dit! Als Jezus, de Goede Herder, niet was gekomen om de dwalenden te zoeken en te redden, zouden wij zijn omgekomen. De Farizeeën hadden geleerd dat alleen het Joodse volk zou worden gered, en zij behandelden alle andere nationaliteiten met minachting. —*Lift Him Up*, p. 212

Maandag 13 september: Drie dagen rust

En de Here beschikte een grote vis om Jona in te slokken; en Jona was in het ingewand van de vis drie dagen en drie nachten. "En Jona bad tot de Here, zijn God, uit het ingewand van de vis. Hij zeide: Ik riep uit mijn nood tot de Here, en Hij antwoordde mij; uit de schoot van het dodenrijk schreeuwde ik, Gij hoordet mijn stem.

Eindelijk had Jona geleerd dat de verlossing van de Here is." (Psalm 3:8) Met berouw en erkenning van Gods reddende genade kwam bevrijding. Jona werd bevrijd

van de gevaren van de machtige diepte, en op het droge geworpen. Opnieuw kreeg de dienstknecht van God de opdracht om Nineve te waarschuwen. "Het woord des Heren kwam ten tweede male tot Jona: Maak u op, ga naar Nineve, de grote stad, en breng haar de prediking, die Ik tot u spreken zal." Ditmaal bleef hij geen vragen stellen of twijfelen, maar hij gehoorzaamde zonder aarzelen. Hij maakte zich op en ging naar Nineve, overeenkomstig het woord des Heren." (Jona 3: 1-3). —*Prophets and Kings*, pp. 268, 269/ *Profeten en Koningen*, H. 23, blz. 169.

U hoeft niet naar het einde van de wereld te gaan om wijsheid, want God is nabij. Niet de bekwaamheden die u nu of later bezit, zullen u doen slagen, maar wat de Heer voor u kan doen. Wij moeten veel minder vertrouwen stellen in wat mensen kunnen doen en veel meer vertrouwen op wat God voor elke gelovige kan doen. Hij wil graag dat u in geloof naar Hem uitziert. Hij wil graag dat u grote dingen van Hem verwacht. Hij wil u graag inzicht geven in zowel tijdelijke als eeuwige dingen. Hij kan het verstand scherpen. Hij kan tact en bekwaamheid geven. Gebruik uw talenten, vraag God om wijsheid en deze zal u gegeven worden. Neem het woord van Christus als uw zekerheid. Heeft Hij u niet gevraagd tot Hem te komen? Veroorloof uzelf nooit op hopeloze, moedeloze toon te spreken. Als u dat doet, zult u veel missen. Door te zien op uiterlijke dingen en te klagen als moeilijkheden en druk komen, geeft u blijk van een ziekelijk, zwak geloof. Spreek en handel alsof uw geloof onoverwinnelijk is. De Heer is rijk aan hulpbronnen. Heel de wereld is van Hem. Zie in geloof omhoog. Zie naar Hem die licht, macht en bekwaamheid bezit. —*Christ's Object Lessons*, p. 146/ *Lessen uit het leven van alledag*, H. 12 *Vraagt en u zal gegeven worden*.

Alle ware gehoorzaamheid komt voort uit het hart. Christus werkte met Zijn hart. En indien wij daarin toestemmen, zal Hij Zich zó vereenzelvigen met onze gedachten en bedoelingen, zó onze harten en gedachten vormen overeenkomstig Zijn wil, dat wij, wanneer wij Hem gehoorzamen, slechts datgene zullen doen waartoe wij worden gedrongen. De gezuiverde en geheiligde wil zal zijn hoogste vreugde vinden in het dienen van God. Wanneer we God kennen zoals we het voorrecht hebben Hem te kennen, zal ons leven een leven van voortdurende gehoorzaamheid zijn. —*The Desire of Ages*, p. 668/ *De Wens der Eeuwen*, H. 73, blz. 585.

Dinsdag 14 september: Missie volbracht

Toen Jona de stad binnenging, begon hij dadelijk de boodschap te prediken: "Nog veertig dagen en Nineve wordt ondersteboven gekeerd!" (Jona 3: 4) Hij ging van Straat tot Straat, terwijl hij deze waarschuwing deed horen. De boodschap was niet tevergeefs. De boodschap die in de straten van de goddeloze stad weerklonk, ging van mond tot mond, tot alle inwoners de alarmerende aankondiging hadden vernomen. Gods Geest maakte dat de boodschap doordrong in ieder hart, zodat velen beefden vanwege hun zonden en in diepe ootmoed zich bekeerden. ... Toen koning en edelen, alsmede het gewone volk, groot en klein, zich bekeerden op de prediking van Jona (Matth. 12: 41), en eensgezind riepen tot de God des hemels, schonk Hij hun genade.... "Toen God zag wat zij deden, hoe zij zich bekeerden van hun boze weg, berouwde het God over het kwaad dat Hij bedreigd had hun te zullen aandoen, en Hij deed het niet." (Jona 3: 10) Hun ondergang werd afgewend: de God van Israël werd verheven en geëerd in heel de heidenwereld, en men had eerbied voor zijn wet. —*Prophets and Kings*, p. 270/ *Profeten en Koningen*, H. 23, blz. 169/170.

Als de zonde het zedelijke onderscheidingsvermogen heeft vernietigd, ziet de zondaar zijn karaktergebreken niet en beseft hij ook niet de zwaarte van het kwaad, dat hij doet. Als hij zich niet buigt voor de kracht van de Heilige Geest, Die hem probeert te overtuigen, blijft hij voor een deel blind voor zijn zonden. Zijn schuldbelijdenis is niet oprecht en echt gemeend. Steeds als hij zijn schuld bekent, voegt hij er een verontschuldiging voor zijn handelwijze aan toe, met de verklaring dat, als er geen bepaalde omstandigheden waren geweest, hij datgene, waarvoor hij vermaand wordt, niet zou hebben gedaan. —*Steps to Christ, p. 40/ De Weg naar Christus, H. 4 Het bekennen van schuld, blz. 38.*

Wij kunnen het ons niet veroorloven om één lichtstraal te verwaarlozen die God heeft gegeven. Traag zijn in het verrichten van die dingen die ijver vereisen, is zonde begaan. De mens moet met God samenwerken en de hartstochten die onderwerpen moeten zijn, onder de duim houden. Om dit te doen moet hij onvermoeibaar zijn in zijn gebeden tot God, steeds genade verkrijgen om zijn geest, humeur en daden te beheersen. Door de toegediende genade van Christus, kan hij in staat worden gesteld om te overwinnen. Een overwinnaar te zijn betekent meer dan velen denken dat het betekent.

De Geest van God zal het geroep van ieder berouwvol hart beantwoorden; want berouw is de gave van God, en een bewijs dat Christus de ziel tot Zich trekt. Wij kunnen geen berouw hebben van zonde zonder Christus, net zomin als wij vergeven kunnen worden zonder Christus, en toch is het een vernedering voor de mens met zijn menselijke hartstocht en trots om meteen tot Jezus te gaan, gelovend en vertrouwend op Hem in alles wat hij nodig heeft.

Laat niemand het idee opperen dat de mens weinig of niets te doen heeft in het grote werk van de overwinning; want God doet niets voor de mens zonder zijn medewerking. De inspanningen van de mens alleen zijn niets dan waardeloos; maar samenwerking met Christus betekent een overwinning. Uit onszelf hebben wij geen macht om ons van zonde te bekeren. Tenzij wij goddelijke hulp aanvaarden, kunnen wij de eerste stap naar de Verlosser niet zetten. —*Selected Messages, book 1, pp. 380, 381*

Woensdag 15 september: Een boze, rusteloze missionaris

Toen Jona Gods bedoeling om de stad te sparen, die zich, ondanks haar boosheid, had bekeerd in zak en as, leerde kennen, had hij de eerste moeten zijn om zich te verblijden over Gods verbazingwekkende genade; maar in plaats daarvan liet hij zijn gedachten stilstaan bij de mogelijkheid dat men hem als een valse profeet zou beschouwen. Door te staan op zijn reputatie verloor hij de oneindig grotere waarde van de zielen in die slechte stad uit het oog. De ontferming die God jegens het boetvaardige Nineve betoonde, "mishaagde Jona ten zeerste en hij werd zeer toornig"... Opnieuw gaf hij toe aan de neiging vragen te stellen en te twijfelen, en weer werd hij overweldigd door ontmoediging. Terwijl hij de belangen van anderen uit het oog verloor, en het gevoel had dat hij liever wilde sterven dan te zien hoe de stad gespaard zou blijven, riep hij in zijn ontevredenheid uit: Nu dan Here, neem toch mijn leven van mij, want het is mij beter te sterven dan te leven". —*Prophets and Kings, p. 271/ Profeten en Koningen, H. 23 blz. 170.*

Verward, verootmoedigd, en niet in staat Gods doel te verstaan in het sparen van Nineve, had Jona toch aan de opdracht die hij gekregen had om die grote stad te waarschuwen, voldaan; en ofschoon de voorspelde gebeurtenis niet plaatsvond, was de waarschuwingsboodschap evenwel van God. En het doel wat God ermee voor had, was bereikt. De heerlijkheid van zijn barmhartigheid werd onder de heidenen geopenbaard. Zij, die lange tijd "in donkerheid en diepe duisternis zaten, gebonden in ellende en ijzer", - "riepen tot de Here in hun benauwdheid", en Hij voerde hen uit donkerheid en diepe duisternis, en verscheurde hun banden." Psalm 107:10, 13, 14. — *Prophets and Kings, p. 272/ Profeten en Koningen, H. 23, blz. 171.*

Zijn schreden zijn gericht naar Jeruzalem, waar Zijn vijanden reeds lang plannen hebben beraamd om Hem het leven te benemen; nu zal Hij het afleggen. Hij was vastbesloten de weg te gaan naar vervolging, verloochening, verwerping, veroordeling en dood. "En Hij zond boden voor Zich uit. En zij gingen heen en kwamen in een dorp der Samaritanen om alles voor Hem gereed te maken." (Luc.9:52) Maar de mensen weigerden Hem te ontvangen, omdat Hij op weg was naar Jeruzalem. Hiermee gaven zij als hun mening te kennen, dat Christus voorkeur toonde voor de Joden, die zij met intense bitterheid haatten. Was Hij gekomen om de tempel te herstellen en om te aanbidden op de berg Gerizim, dan zouden ze Hem met blijdschap hebben ontvangen; maar Hij ging naar Jeruzalem, en zij wilden Hem geen gastvrijheid bewijzen. Weinig beseften zij, dat zij de beste gave van de hemel van hun deur zonden. ...

Het behoort niet tot de zending van Christus, mensen te dwingen Hem aan te nemen. Het is Satan en de mensen die door zijn geest gedreven worden, die trachten het geweten te dwingen... maar Christus toont steeds genade, steeds tracht Hij te zegevieren door Zijn liefde te openbaren. Hij kan geen mededinger in de ziel toelaten, geen gedeeltelijk dienen aanvaarden; maar Hij verlangt slechts vrijwillig gediend te worden, een gewillige overgave van het hart dat door liefde wordt gedrongen. — *The Desire of Ages, pp. 486, 487/ De Wens der Eeuwen, H. 53, blz. 422/423/424.*

Donderdag 16 september: Tweerichtingsverkeer

Onze God is een God van barmhartigheid. Lankmoedig en vol ontferming behandelt Hij de overtreders van zijn wet. En toch kan de grote Heerser van het heelal in onze dagen, waarin mannen en vrouwen zoveel gelegenheid hebben om Gods wet, geopenbaard in de Bijbel, te leren kennen, niet met voldoening zien op de slechte steden, waarin geweld en misdaad de boventoon voeren. Het eind van Gods verdraagzaamheid van hen die volharden in gehoorzaamheid, nadert snel. ...

Gods boodschappers in de grote steden moeten niet moedeloos worden over de slechtheid, het onrecht, de ontaarding, waarmee ze te maken hebben terwijl ze trachten de blijde boodschap van zaligheid te brengen. De Here wil zulke werkers bemoedigen met dezelfde boodschap die Hij de apostel Paulus gaf in het goddeloze Korinthe. "Wees niet bevreesd, maar spreek en zwijg niet; want Ik ben met u en niemand zal het op u toelagen om u kwaad te doen, want Ik heb veel volk in deze stad." (Hand. 18: 9,10). ... In elke stad, al schijnt deze vol geweld en misdaad, zijn mensen die door een juist onderricht kunnen leren om volgelingen te worden van Jezus. Duizenden kunnen op deze wijze bereikt worden door de reddende waarheid, en ertoe gebracht worden Christus als een persoonlijke Verlosser te aanvaarden. — *Prophets and Kings, pp. 275, 277/ Profeten en Koningen, H 23, blz. 172/173.*

Het onderricht dat Judas geeft vanaf vers twintig tot aan het slot van het hoofdstuk, maakt ons werk tot een compleet geheel, en leert ons hoe we de oorlogsvoering in dienst van Christus moeten voeren. Geen eenzijdige extravagantie mag worden geopenbaard, geen traagheid van onachtzaamheid mag worden toegegeven. Wij mogen de individualiteit van geen enkel mens negeren, of op enigerlei wijze koudhartige kritiek of zelfzuchtige praktijken rechtvaardigen.

Dit Schriftwoord brengt het feit aan het licht dat er ernstig werk te doen is, en wij hebben goddelijke intuïtie nodig om te weten hoe wij moeten werken voor zielen die klaar zijn om verloren te gaan. Er zijn zielen die uit het vuur moeten worden geplukt, er zijn zielen die met het tederste mededogen moeten worden behandeld. Er zijn werkers nodig die in de school van Christus Zijn methode om zielen te redden hebben geleerd. —*Letter 7, 1895.*

Christus wil aan zijn boodschappers dezelfde verlangende liefde meedelen, die in Hem leeft als Hij zoekt naar het verlorene. Wij moeten niet alleen maar zeggen: "Kom." Er zijn mensen die deze roep horen, maar hun gehoor is te afgestompt om de zin ervan te vatten. Hun ogen zijn te zeer verblind om te zien, dat hun iets goeds te wachten staat. Velen zijn zich van hun ontaarding bewust. Zij zeggen: Ik ben niet goed genoeg om geholpen te worden. Laat mij maar met rust. Maar Gods werkers moeten niet ophouden. Houd u vol tedere, medelijdende liefde bezig met de moedelozen en hulpelozen. Geef hen uw moed, uw hoop, uw kracht. Dwing hen door uw liefde om te komen. "Weest ook barmhartig jegens sommigen, die twifelen, redt hen door hen uit het vuur te rukken." (Judas 22:23). —*Christ's Object Lessons, p. 235/ Lessen uit het Leven van Alledag, H. 18, blz., p. 235.*

Vrijdag 17 september: Voor verdere bestudering

The Sanctified Life, "Pride and Ambition Reproved," pp. 57–59;

The Ministry of Healing, "Disappointments; Dangers," pp. 177–180.

13. De uiteindelijke rust

Sabbatmiddag, 18 september

Christus begon aan Zijn zending van barmhartigheid, en van de kribbe tot aan het kruis werd Hij belaagd door de vijand. Satan bevocht elke centimeter grond en oefende zijn uiterste macht uit om Hem te overwinnen. Als een storm overviel verleiding na verleiding Hem. Maar hoe genadelozer zij vielen, des te vaster klampte de Zoon van God zich vast aan de hand van Zijn Vader, en ging voort op de met bloed besmeurde weg.

De hevigheid van het conflict dat Christus doormaakte was evenredig aan de grootsheid van de belangen die in Zijn succes of mislukking waren verwickel ... Satan trachtte Christus ten val te brengen, opdat hijzelf in deze wereld zou kunnen blijven heersen als oppermachtige. De Vader, de Zoon en Lucifer zijn geopenbaard in hun ware verhouding tot elkaar. God heeft onmiskenbaar bewijs gegeven van Zijn rechtvaardigheid en Zijn liefde. —*Reflecting Christ, p. 58/ Christus weerspiegelen*

Wij zien [in Gods Woord] het grote plan van menselijke verlossing, de middelen die zijn uitgedacht om de mensheid te bevrijden uit de macht van Satan. Wij zien

Christus, de Kapitein van onze verlossing, de vorst der duisternis tegemoet treden in een open strijd, en eigenhandig de overwinning behalen in onze naam. Wij leren ook dat door deze overwinning voor ons een deur van hoop werd geopend, een bron van kracht, en dat wij, als trouwe soldaten, onze eigen strijd met de sluwe vijand mogen strijden, en overwinnen in de naam van Jezus. De machten van de duisternis moeten door iedere ziel worden aangepakt. Jong en oud zullen worden aangevallen, en allen moeten de aard van de grote controverse tussen Christus en Satan begrijpen, en beseffen dat het henzelf aangaat. Het is niet genoeg om een intellectuele kennis van de waarheid te hebben... Er moet een ingang van het Woord in het hart zijn. Het moet worden verankerd door de kracht van de Heilige Geest. De wil moet in harmonie gebracht worden met de vereisten. Niet alleen het verstand, maar ook het hart en het geweten moeten instemmen in de aanvaarding van de waarheid. —*That I May Know Him, p. 192.*

Satan is een waakzame, onvermoeibare vijand, en hij slaapt niet. Hij weet dat zijn tijd kort is, en hij zal tot het einde toe elke vorm van misleiding gebruiken om zielen in zijn val te lokken en te gronde te richten. Ik heb een boodschap voor u: "Waakt en bidt, opdat gij niet in verzoeking komt." Geef geen plaats aan de duivel om tussen u en Christus te staan, opdat u niet proeft naar de dingen die van mensen zijn en niet van God. Als uw geloof oprecht is, moet en zal het gehoorzaamheid voortbrengen. God gebiedt ons niets te doen wat wij niet kunnen doen. Hij zal kracht geven aan iedere gelovige, vertrouwende ziel. Koester de liefde van Jezus in het hart, respecteer elkaar, want Christus heeft Zijn leven voor u gegeven. Iedere ziel is kostbaar in de ogen van God. Het is een heerlijk iets om elk uur door God herinnerd en verzorgd te worden. —*The Upward Look, p. 20*

Zondag 19 september: Een visioen van het einde

Patmos, een kaal, rotsachtig eilandje in de Egeïsche Zee, was door de Romeinse regering uitgekozen als verbanningsoord voor misdadigers. Maar voor Gods dienstknecht werd dit sombere oord de poort des hemels. Hier, afgesloten van de drukte van het leven, en van de arbeid van zijn vroegere jaren, had hij gemeenschap met God en Christus en met hemelse engelen, en van hen ontving hij aanwijzingen voor de gemeente in de toekomst. ... Tussen de rotsen van het eiland Patmos onderhield Johannes gemeenschap met zijn Maker. Hij overzag het leven dat achter hem lag, en bij de gedachte aan de zegeningen die hij ontvangen had, vulde vrede zijn ziel. Hij had geleefd als een christen, en kon vol geloof zeggen: "Wij weten, dat wij overgegaan zijn uit de dood in het leven." (1 Joh. 3:14) Met de keizer die hem verbannen had, was dit niet het geval. Deze kon alleen maar terugblikken op slagvelden en ruïnes, op verwoeste gezinnen, op schreiende weduwen en wezen, op de vrucht van zijn eerzuchtig verlangen naar macht. —*The Acts of the Apostles, pp. 570, 571/ Van Jeruzalem tot Rome H 56, blz. 414/417*

Johannes [herinnert zich] de wonderbaarlijke voorvallen waarvan hij getuige is geweest in het leven van Christus. In verbeelding geniet hij opnieuw van de kostbare gelegenheden waarmee hij eens begunstigd was, en hij is zeer getroost. Plotseling wordt zijn overpeinzing doorbroken; hij wordt aangesproken op duidelijke en heldere toon. Hij draait zich om, om te zien vanwaar de stem komt, en ziet zijn Heer, die hij heeft liefgehad. ... niet langer "een man van smarten, en bekend met verdriet" (Jesaja

53:3) Johannes, die zijn Heer zo heeft liefgehad, en die standvastig aan de waarheid heeft vastgehouden tegenover gevangenschap, slagen en dreigende dood, kan de voortreffelijke heerlijkheid van Christus' tegenwoordigheid niet verdragen, en valt als een verslagene op de aarde. Jezus legt dan Zijn hand op de neergeworpen gedaante van Zijn dienaar en zegt: "Vrees niet, ... Ik ben het, die leeft, en die dood geweest ben, en zie, Ik ben levend tot in eeuwigheid" (Openbaring 1:17, 18). Johannes werd gesterkt om te leven in de tegenwoordigheid van zijn verheerlijkte Heer, en toen werden hem in heilig visioen de doeleinden van God voor de toekomstige eeuwen voorgesteld. —*The Sanctified Life, pp. 77, 78/ Het geheiligde leven*

"Jezus kwam en sprak tot hen, zeggende: ... zie, Ik ben met u al de dagen tot aan de voleinding der wereld." Hier is onze kracht, onze troost. Uit onszelf hebben we geen kracht. Maar Hij zegt: "Ik ben altijd bij u", Hij helpt u uw plicht te vervullen, leidt, troost, heiligt en ondersteunt u, Hij geeft u succes in het spreken van woorden die de aandacht van anderen op Christus vestigen en in hun geest het verlangen wekken om de hoop en de betekenis van de waarheid te begrijpen, en hen van de duisternis in het licht veranderen. ...

Het verstrijken van de tijd heeft geen verandering gebracht in Zijn afscheidsbelofte. Hij is vandaag met ons, net zo waarachtig als Hij met de discipelen was, en Hij zal met ons zijn "tot aan het einde." —*In Heavenly Places, p. 188.*

Maandag, 20 September: Het aftellen

Door Gods barmhartigheid werd de toekomst voor de discipelen verborgen gehouden. Hadden ze op dat ogenblik de twee verschrikkelijke feiten, het lijden en de dood van de Verlosser en de verwoesting van hun stad en de tempel ten volle begrepen, dan zouden ze door ontzetting zijn overmand. Met enkele lijnen gaf Christus hun een beeld van de belangrijkste gebeurtenissen die zouden plaatsvinden vóór het einde der tijden. Zijn woorden werden toen niet ten volle begrepen, maar hun betekenis zou duidelijk worden op het ogenblik dat het volk de daarin vervatte onderrichtingen nodig zou hebben. De profetie die Hij uitsprak, had een dubbele betekenis: ze voorzegde de verwoesting van Jeruzalem en wees ook op de verschrikkingen van de laatste grote dag. —*The Great Controversy, p. 25/ Het Grote Conflict (geïllustreerde versie) H 1. blz. 13.*

Terwijl Hij Zich tot de discipelen wendde, zei Christus: "Ziet toe, dat niemand u verleide! Want velen zullen komen onder Mijn naam en zeggen: Ik ben de Christus, en zij zullen velen verleiden." (Matth.24:4,5) Vele valse messiassen zullen optreden, en beweren dat zij wonderen verrichten, en verklaren dat de tijd van de verlossing van het Joodse volk is gekomen. Deze zullen velen misleiden. De woorden van Christus zijn in vervulling gegaan. Tussen Zijn dood en de belegering van Jeruzalem verschenen vele valse Christussen. Maar Zijn waarschuwing werd ook gegeven aan de mensen die in deze tijd op de wereld leven. Dezelfde misleidingen die plaatsvonden vóór de verwoesting van Jeruzalem, zijn door de eeuwen aangewend en zullen opnieuw aangewend worden. —*The Desire of Ages, p. 628/ De Wens der Eeuwen, H. 69, blz. 549.*

Het is een noodlottige dwaling te veronderstellen dat het werk tot het redden van zielen alleen van de predikanten afhangt. De ootmoedige, toegewijde gelovige, op wie

de Here van de wijngaard een last voor zielen heeft gelegd, moet door degenen op wie de Here grotere verantwoordelijkheden heeft gelegd, worden aangemoedigd. De leiders van de gemeente Gods moeten beseffen dat de opdracht van de Heiland gegeven is aan allen die in Zijn naam geloven. God zal velen in Zijn wijngaard zenden die niet door handoplegging tot het predikambt werden afgezonderd. Honderden, ja, duizenden, die de heilsboodschap hebben gehoord, staan nog steeds werkloos op het marktplein, terwijl zij aan een of andere tak van dienst een werkzaam aandeel konden nemen. Tot dezen zegt Christus: „Waarom staat gij hier de gehele dag werkloos?” en Hij voegt eraan toe: “Gaat ook gij in de wijngaard.” (Matth., 20:6,7) Hoe komt het dat velen aan deze oproep geen gehoor geven? Is het omdat velen zich denken te verontschuldigen omdat zij niet op de kansel staan? Laten zij bedenken dat er buiten de kansel door duizenden toegewijde leken een omvangrijk werk moet worden gedaan. Reeds lang heeft God gewacht of de geest van het dienen van de gehele gemeente bezit zal nemen, zodat iedereen overeenkomstig zijn bekwaamheden voor Hem zal werken. Wanneer de leden van Gods gemeenten het hun toegemeten werk doen, in vervulling van de evangelieopdracht, in de noodlijdende velden thuis en in den vreemde, zal de gehele wereld spoedig gewaarschuwd zijn en zal de Here Jezus met grote kracht en heerlijkheid naar deze aarde weerkeren. “Dit evangelie van het Koninkrijk zal in de gehele wereld gepredikt worden tol een getuigenis voor alle volken, en dan zal het einde gekomen zijn.” (Matth.24:14). —*The Acts of the Apostles, pp. 110, 111/ Van Jeruzalem tot Rome, H. 11, blz. 83.*

Dinsdag 21 september: Orders voor de mars

In Gods grote plan voor de verlossing van een verloren ras, heeft Hij Zichzelf onder de noodzaak geplaatst menselijke agentschappen te gebruiken als Zijn helpende hand. Hij moet een helpende hand hebben, om de mensheid te bereiken. Hij moet de medewerking hebben van hen die actief zijn, die snel mogelijkheden zien, die snel onderscheiden wat gedaan moet worden voor hun medemensen. ... Overal om ons heen zijn lijdende zielen. Laten we deze lijdenden opzoeken en een woord spreken om hun harten te troosten. Hier en daar, overal zullen we ze vinden. Laten wij altijd kanalen zijn waardoor het verfrissende water van medelijden naar hen kan stromen.

Velen zijn in duisternis. Zij hebben hun koers verloren. Zij weten niet welke koers zij moeten volgen. Laat de verwarde personen anderen zoeken die in verwarring verkeren, en tot hen woorden van hoop en bemoediging spreken. Wanneer zij dit werk beginnen te doen, zal het licht van de hemel hun de weg openbaren die zij moeten volgen. Door hun woorden van vertroosting tot de bedroefden zullen zij zelf vertroost worden. Door anderen te helpen, zullen zij zelf uit hun moeilijkheden geholpen worden. Vreugde neemt de plaats in van droefheid en somberheid. Het hart, vervuld met de Geest van God, straalt van warmte jegens elke medemens. —*Ellen G. White Comments, in The SDA Bible Commentary, vol. 4, p. 1151*

De zielenreddende boodschap, de boodschap van de derde engel, is de boodschap die aan de wereld moet worden gegeven. De geboden van God en het geloof van Jezus zijn beide belangrijk, immens belangrijk, en moeten met gelijke kracht en macht gegeven worden. Op het eerste deel van de boodschap is het meest ingegaan, op het laatste deel terloops. Het geloof van Jezus is niet begrepen. ... Waarom zwijgen onze lippen zo over het onderwerp van Christus' gerechtigheid en Zijn liefde voor de wereld? Waarom geven wij de mensen niet datgene wat hen tot een nieuw leven zal

brengen? ... Het karakter van Christus is een oneindig volmaakt karakter, en Hij moet verheven worden, Hij moet prominent in beeld gebracht worden, want Hij is de kracht, de macht, de heiliging en de gerechtigheid van allen die in Hem geloven. — *Reflecting Christ, p. 82/ Christus weerspiegelen, p. 82.*

Johannes voorzegt in de Openbaring de verkondiging van de evangelieboodschap kort voor de wederkomst van Christus. Hij ziet een engel vliegen in het midden des hemels met "een eeuwig evangelie, om dat te verkondigen aan hen die op de aarde gezeten zijn en aan alle volk en stam en taal en natie; en hij zeide met luider stem: Vreest God en geeft Hem eer, want de ure van zijn oordeel is gekomen." (Openb.14:6,7)

In de profetie wordt deze waarschuwing voor het oordeel met de boodschappen die daarbij horen gevolgd door de komst van de Zoon des mensen op de wolken des hemels. De verkondiging van het oordeel is een aankondiging dat de wederkomst van Christus nabij is. Deze verkondiging wordt "het eeuwig evangelie" genoemd. Zo wordt duidelijk gemaakt dat de prediking van Christus' wederkomst een noodzakelijk onderdeel is van de evangelieboodschap. — *Christ's Object Lessons, p. 227/ Lessen uit het Leven van Alledag, H. 18.*

Woensdag 22 september: Rust in vrede

"Lazarus, onze vriend, is ingeslapen." (Joh.11:11) Hoe ontroerend zijn die woorden! Hoe vol erbarmen! Bij de gedachte aan het gevaar dat hun Meester zou lopen door naar Jeruzalem te gaan, hadden de discipelen bijna de getroffen familie in Bethanië vergeten. Maar Christus niet. De discipelen voelden zich terechtgewezen. Zij waren teleurgesteld geweest, omdat Christus niet vlugger op de boodschap ging. Zij waren in de verleiding gekomen, te denken dat Hij Lazarus en zijn zusters niet zo teder liefhad als zij vermoedden, anders zou Hij Zich toch haastig met de boodschapper terug naar Bethanië hebben begeven. Maar de woorden: "Lazarus, onze vriend, is ingeslapen" (Joh.11:11), maakten in hun geest de ware gevoelens wakker. Zij waren ervan overtuigd, dat Christus Zijn vrienden in hun beproeving niet had vergeten. "De discipelen zeiden dan tot Hem: Here, als hij slaapt, zal hij herstellen. Doch Jezus had het bedoeld van zijn dood; zij echter meenden, dat Hij het van de rust van de slaap bedoelde." (Joh.11:12,13) Christus stelt de dood voor als een slaap voor Zijn gelovige kinderen. Hun leven is verborgen met Christus in God, en zij die sterven, zullen in Hem slapen, tot de laatste bazuin zal klinken. — *The Desire of Ages, p. 527/ De Wens der Eeuwen, H. 58, blz.456.*

Door de zonde van Adam is de dood op alle mensen overgegaan. Allen dalen af in het graf. Dankzij het verlossingsplan zullen allen echter ook uit het graf verrijzen. "Er zal een opstanding van rechtvaardigen en onrechtvaardigen zijn" (Handelingen 24:15; I Korintiërs 15:22). Maar er wordt een onderscheid gemaakt tussen de twee groepen die zullen opstaan. "Allen, die in de graven zijn, zullen naar zijn stem horen, en zij zullen uitgaan, wie het goede gedaan hebben, tot de opstanding ten leven, wie het kwade bedreven hebben, tot de opstanding ten oordeel" (Johannes 5:28,29). Zij die "waardig geacht" zijn tot de opstanding ten leven worden "zalig en heilig" genoemd. "Over hen heeft de tweede dood geen macht" (Openbaring 20:6). — *The Great Controversy, p. 544/ Het Grote Conflict (geïllustreerde versie) H. 33, blz. 386.*

Christus komt met de wolken en met grote heerlijkheid. Een schare stralende engelen zal met Hem komen. Hij zal komen om de doden op te wekken en de levende heiligen te veranderen van heerlijkheid tot heerlijkheid. Hij zal komen om hen te eren die Hem hebben liefgehad en Zijn geboden hebben bewaard, en om hen tot Zich te nemen. Hij heeft noch hen noch Zijn belofte vergeten. Daar zal het gezinsverband weer worden gesmeed. Wanneer we naar onze doden kijken, kunnen we denken aan de morgen wanneer de bazuin Gods zal klinken en "de doden onvergankelijk zullen worden opgewekt en wij veranderd zullen worden." (1 Cor.15:52) Nog een korte tijd, en wij zullen de Koning in Zijn schoonheid aanschouwen. Nog een korte tijd, en Hij zal alle tranen van onze ogen afwissen. Nog een korte tijd, en Hij zal ons doen staan "onberispelijk... voor Zijn heerlijkheid in grote vreugde." (Judas 24) Daarom zei Hij, toen Hij deze tekenen van Zijn komst te kennen gaf: "Wanneer deze dingen beginnen te geschieden, richt u op en heft uw hoofden omhoog, want uw verlossing genaakt." (Luc.21:28). — *The Desire of Ages*, p. 632/ *De Wens der Eeuwen*, H. 69, blz. 552/553.

Donderdag 23 september: Verblijdt u altijd in de Heer

Het lijkt misschien moeilijk om in tegenslagen in de Heer te verblijden, maar we verliezen veel door toe te geven aan een geest van klagen. Het is ons voorrecht om te allen tijde de vrede van Christus in ons hart te hebben. Wij moeten ons niet gemakkelijk van streek laten brengen. Het is om ons te beproeven dat God ons door beproevingen en moeilijkheden voert, en als wij geduldig en vol vertrouwen zijn onder Zijn beproeving, zal Hij ons zuiveren van alle bezoedeling, en ons ten slotte met triomf en blijdschap tevoorschijn brengen. Grote zegeningen zijn weggelegd voor hen die zich zonder mededogen onderwerpen aan het juk dat God wil dat zij dragen. ...

"Dankt in alles" (1 Thessalonicenzen 5:18) voor de bewarende kracht van God door Jezus Christus. Op het moment dat u uw gebed om hulp aanbiedt, voelt u misschien niet alle vreugde en zegen die u zou willen voelen, maar als u gelooft dat Christus uw verzoek zal horen en beantwoorden, zal de vrede van Christus komen. — *Our High Calling*, p. 326.

Mijn hoofd is vermoeid deze morgen. Nevel en wolken hangen boven mijn geest; maar de suggesties van de vijand om de Heer te wantrouwen zullen niet worden gekoesterd. Nu is het mijn tijd om de goede strijd van het geloof te strijden. Nu is het juist de gelegenheid die het standvastige geloof nodig heeft dat door liefde werkt en mijn ziel zuivert. Ik zoek de Heer ernstiger.

In 1 Kronieken 28:9 geeft David zijn opdracht aan Salomo. De boodschap werd aan Asa gebracht door de profeet van de Heer: "De Here is met u, zolang gij bij Hem zijt; en indien gij Hem zoekt, zal Hij van u gevonden worden; maar indien gij Hem verlaat, zal Hij u verlaten" (2 Kronieken 15:2; vgl. Jeremia 29:11-13). Mijn hart gaat uit in geloof. Geloof is geen gevoel; geloof is geen zicht. ...

Ik geloof dat de belofte voor mij is, en ik eigen mij dat persoonlijk toe. De belofte zelf is van geen waarde tenzij ik ten volle geloof dat Hij die de belofte heeft gedaan, overvloedig in staat is te vervullen, en oneindig in macht is om alles te doen wat Hij heeft gezegd. — *This Day With God*, p. 156.

O hoe bevoorrecht zijn wij dat wij tot Jezus mogen komen zoals wij zijn en ons op Zijn liefde mogen werpen! Wij hebben geen andere hoop dan in Jezus. Hij alleen kan ons bereiken met Zijn hand om ons op te tillen uit de diepte van ontmoediging en

hopeloosheid en onze voeten op de Rots te plaatsen. Hoewel de menselijke ziel zich aan Jezus kan vastklampen met alle wanhopige gevoelens van zijn grote nood, zal Jezus de zielen die door Zijn eigen bloed zijn gekocht, steviger vastgrijpen dan de zondaar zich aan Hem vastklampt. ...

Wat een Verlosser hebben we - een opgestane Verlosser, Iemand die allen kan redden die tot Hem komen! —*That I May Know Him, p. 80.*

Vrijdag, 24 september: Voor verder lezen

This Day With God, "Complete Commitment," p. 128;

The Upward Look, "Search the Scriptures," p. 368.